

Europeiska unionens officiella tidning

L 317

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiosjunde årgången

4 november 2014

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 av den 22 oktober 2014 om stadgar för och finansiering av europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser 1

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1142/2014 av den 22 oktober 2014 om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 vad gäller finansiering av europeiska politiska partier 28

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014 av den 22 oktober 2014 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter 35

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1144/2014 av den 22 oktober 2014 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som avser jordbruksprodukter som genomförs på den inre marknaden och i tredjeland och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 3/2008 56

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU, EURATOM) nr 1141/2014**av den 22 oktober 2014****om stadgar för och finansiering av europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 224,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 106a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,med beaktande av revisionsrättens yttrande ⁽³⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 10.4 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och artikel 12.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*) fastställs det att de politiska partierna på europeisk nivå ska bidra till att skapa ett europeiskt politiskt medvetande och till att uttrycka unionsmedborgarnas vilja.
- (2) I artiklarna 11 och 12 i stadgan fastställs det att var och en i unionen åtnjuter föreningsfrihet på alla nivåer, bland annat på det politiska och medborgerliga området, liksom yttrandefrihet, som innefattar åsiktsfrihet samt frihet att ta emot och sprida information och idéer utan myndighetsinblandning och oberoende av territoriella gränser.
- (3) Unionsmedborgarna bör kunna utnyttja dessa rättigheter och till fullo delta i den demokratiska processen i unionen.
- (4) Verkligt gränsöverskridande europeiska politiska partier och deras anknutna stiftelser har den viktiga uppgiften att göra medborgarnas stämma hörd på europeisk nivå genom att överbrygga klyftan mellan den nationella politiken och politiken på unionsnivå.
- (5) Europeiska politiska partier och deras anknutna europeiska politiska stiftelser bör uppmuntras och få hjälp i uppgiften att bygga broar mellan det europeiska civila samhället och unionsinstitutionerna, i synnerhet Europaparlamentet.

⁽¹⁾ EUT C 133, 9.5.2013, s. 90.

⁽²⁾ EUT C 62, 2.3.2013, s. 77.

⁽³⁾ EUT C 67, 7.3.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 29 september 2014.

- (6) Att de europeiska politiska partierna och deras anknutna stiftelser behöver bättre rättsliga och ekonomiska ramar för att bli synligare och starkare aktörer i unionens politiska flernivåsystem framgår av partiernas och stiftelsernas erfarenheter från tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2004/2003 ⁽¹⁾ och av Europaparlamentets resolution av den 6 april 2011 om tillämpningen av förordning (EG) nr 2004/2003 ⁽²⁾.
- (7) Med tanke på den uppgift som de europeiska politiska partierna åläggs i EU-fördraget, och för att underlätta deras arbete, bör det införas en särskild europeisk rättslig ställning för europeiska politiska partier och deras anknutna europeiska politiska stiftelser.
- (8) En myndighet för europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser (nedan kallad *myndigheten*) bör inrättas i syfte att registrera, kontrollera och ålägga sanktioner mot europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser. Registreringen bör vara obligatorisk för att erhålla europeisk rättslig ställning, som medför en rad rättigheter och skyldigheter. För att motverka eventuella intressekonflikter bör myndigheten vara oberoende.
- (9) Det bör fastställas förfaranden för hur de europeiska politiska partierna och deras anknutna europeiska politiska stiftelser ska kunna erhålla en sådan europeisk rättslig ställning som avses i denna förordning, och det behövs även bestämmelser om förfaranden och kriterier för beslut om att bevilja en sådan europeisk rättslig ställning. Man bör även fastställa under vilka omständigheter ett europeisk politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse kan fråntas, förlora eller tvingas avsäga sig sin europeiska rättsliga ställning.
- (10) I syfte att underlätta tillsynen över juridiska personer som omfattas av både unionsrätten och nationell rätt, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen med avseende på funktionssättet för ett register över europeiska politiska partier och stiftelser som ska föras av myndigheten (nedan kallat *registret*), i synnerhet vad gäller den information och de styrkande handlingar som finns i registret. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (11) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på bestämmelserna om systemet med registreringsnummer samt med avseende på myndighetens tillhandahållande av standardutdrag ur registret till tredje parter på begäran. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽³⁾.
- (12) Europeiska politiska partier och deras anknutna europeiska politiska stiftelser bör ansluta sig till vissa principer och uppfylla vissa villkor för att med stöd av sin europeiska rättsliga ställning få erkännande på unionsnivå och finansiering från offentliga medel via Europeiska unionens allmänna budget. I synnerhet krävs det att de europeiska politiska partierna och deras anknutna europeiska politiska stiftelser respekterar unionens grundläggande värden enligt artikel 2 i EU-fördraget.
- (13) Beslut om att avregistrera ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse på grund av bristande respekt för unionens grundläggande värden enligt artikel 2 i EU-fördraget bör fattas endast i fall av uppenbart och allvarligt åsidosättande av dessa värden. När myndigheten fattar ett beslut om avregistrering bör den respektera stadgan till fullo.
- (14) Stadgarna för ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse bör innehålla vissa grundläggande bestämmelser. Medlemsstaterna bör ges möjlighet att ställa ytterligare krav på stadgarna för europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser som har sitt säte på deras respektive territorier, under förutsättning att dessa ytterligare krav inte strider mot denna förordning.
- (15) Myndigheten bör regelbundet kontrollera att de villkor och krav som ställs i samband med registrering av ett europeiskt politiskt parti och en europeisk politisk stiftelse även fortsättningsvis är uppfyllda. Beslut som rör respekten för unionens grundläggande värden enligt artikel 2 i EU-fördraget bör alltid fattas enligt ett för detta ändamål specifikt utformat förfarande, efter samråd med en kommitté bestående av oavhängiga framstående personer.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2004/2003 av den 4 november 2003 om regler för och finansiering av politiska partier på europeisk nivå (EUT L 297, 15.11.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUT C 296 E, 2.10.2012, s. 46.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (16) Myndigheten är ett unionsorgan i den mening som avses i artikel 263 i EUF-fördraget.
- (17) Oberoendet och öppenheten för kommittén bestående av oavhängiga framstående personer bör garanteras.
- (18) Den europeiska rättsliga ställning som beviljas de europeiska politiska partierna och deras anknutna stiftelser bör ge dem rättskapacitet och erkännande i alla medlemsstater. Sådan rättskapacitet och sådant erkännande ger dem inte rätt att nominera kandidater i nationella val eller val till Europaparlamentet eller att delta i kampanjer inför folkomröstningar. Sådana eller liknande rättigheter kvarstår inom medlemsstaternas behörighetsområde.
- (19) De europeiska politiska partiernas och de europeiska politiska stiftelsernas verksamhet bör regleras i denna förordning och, i frågor som inte regleras i denna förordning, genom gällande bestämmelser i medlemsstaternas nationella rätt. Den rättsliga ställningen för ett europeiskt politiskt parti och en europeisk politisk stiftelse bör regleras i denna förordning och i den nationella rätt som är tillämplig i den medlemsstat där den har sitt säte (nedan kallad *den medlemsstat där sätet är beläget*). Den medlemsstat där sätet är beläget bör ha möjlighet att på förhand bestämma vilken lag som ska gälla eller låta de europeiska politiska partierna och de europeiska politiska stiftelserna själva välja. Den medlemsstat där sätet är beläget bör även ha möjlighet att införa andra eller ytterligare krav utöver dem som anges i denna förordning, inbegripet bestämmelser om registrering och integration av de europeiska politiska partierna och de europeiska politiska stiftelserna som sådana i de nationella förvaltnings- och kontrollsystemen och om deras organisation och stadgar, bland annat om skadeståndsansvar, under förutsättning att dessa bestämmelser inte är oförenliga med denna förordning.
- (20) Som en central del av den europeiska rättsliga ställningen bör europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser få status som europeiska juridiska personer. Förvärvandet av status som europeisk juridisk person bör vara föremål för krav och förfaranden som skyddar intressena för den medlemsstat där sätet är beläget, den som ansöker om europeisk rättslig ställning (nedan kallad *sökanden*) och berörda tredje parter. I synnerhet bör alla befintliga nationella rättssubjekt omvandlas till europeiska juridiska personer, och alla individuella rättigheter och skyldigheter som det tidigare nationella rättssubjektet innehade bör överföras till den nya europeiska juridiska personen. För att främja kontinuiteten i verksamheten bör dessutom skyddsåtgärder vidtas för att förhindra att den berörda medlemsstaten tillämpar prohibitiva villkor för en sådan omvandling. Den medlemsstat där sätet är beläget bör kunna ange vilka typer av nationella juridiska personer som kan omvandlas till europeiska juridiska personer och bör kunna vägra att godta förvärvandet av status som europeisk juridisk person enligt denna förordning om inte tillräckliga garantier ges, i synnerhet när det gäller sökandens stadgars lagenlighet enligt medlemsstatens lagstiftning eller skyddet för borgenärer och innehavare av andra rättigheter i fråga om redan befintliga nationella juridiska personer.
- (21) Upphävande av status som europeisk juridisk person bör bli föremål för krav och förfaranden som skyddar intressena för unionen, den medlemsstat där sätet är beläget, det europeiska politiska partiet eller den europeiska politiska stiftelsen samt berörda tredje parter. Om ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse får status som juridisk person enligt lagstiftningen i den medlemsstat där dess säte är beläget bör detta i synnerhet betraktas som en omvandling av statusen som europeisk juridisk person, och alla individuella rättigheter och skyldigheter som det tidigare europeiska rättssubjektet förvärvade respektive innehade bör överföras till det nationella rättssubjektet. För att främja kontinuiteten i verksamheten bör dessutom skyddsåtgärder införas för att förhindra att den berörda medlemsstaten tillämpar prohibitiva villkor för en sådan omvandling. Ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse som inte får status som juridisk person i den medlemsstat där sätet är beläget bör utvecklas i enlighet med den medlemsstatens rätt och i enlighet med det villkor som innebär att partiet eller stiftelsen inte får ha vinstsyfte. Myndigheten och Europaparlamentets utanordnare bör kunna komma överens om detaljerade arrangemang med den berörda medlemsstaten med avseende på upphävandet av status som europeisk juridisk person, särskilt för att se till att medel från unionens allmänna budget återbetalas, liksom eventuella ekonomiska sanktioner.
- (22) Om ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse allvarligt åsidosätter gällande nationell rätt och om frågan rör omständigheter som påverkar respekten för unionens grundläggande värden enligt artikel 2 i EU-fördraget, bör myndigheten på den berörda medlemsstatens begäran besluta att tillämpa förfarandena i denna förordning. Myndigheten bör även besluta, på begäran av den medlemsstat där sätet är beläget, att ur registret stryka ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse som allvarligt har åsidosatt gällande nationell rätt avseende någon annan fråga.
- (23) Rätten till finansiering från Europeiska unionens allmänna budget bör förbehållas sådana europeiska politiska partier och deras anknutna europeiska politiska stiftelser som erkänts som sådana och som erhållit en europeisk rättslig ställning. Det är mycket viktigt att kraven för att erkännas som ett europeiskt politiskt parti inte är orimliga utan relativt enkelt kan uppfyllas av välorganiserade och seriösa gränsöverskridande sammanslutningar av politiska partier, fysiska personer eller bådadera, men samtidigt är det nödvändigt att fastställa proportionella kriterier för

tilldelningen av de begränsade resurserna i unionens allmänna budget, utifrån objektiva kriterier som speglar det europeiska politiska partiets europeiska ambitionsnivå och faktiska väljarstöd. Sådana kriterier bör helst bygga på resultaten från valet till Europaparlamentet, där europeiska politiska partier eller deras medlemmar måste delta enligt denna förordning, eftersom detta ger en exakt indikation av väljarstödet för ett givet parti. Detta bör återspegla Europaparlamentets roll som direkt företrädare för unionsmedborgarna i enlighet med artikel 10.2 i EU-fördraget, liksom målsättningen att de europeiska politiska partierna till fullo ska delta i unionens demokratiska liv som aktiva aktörer i Europas representativa demokrati, för att på ett ändamålsenligt sätt uttrycka unionsmedborgarnas åsikter, ståndpunkter och politiska vilja. Rätten till finansiering från Europeiska unionens allmänna budget bör därför begränsas till sådana europeiska politiska partier som företräds av minst en av sina medlemmar i Europaparlamentet och sådana europeiska politiska stiftelser som ansöker genom ett europeiskt politiskt parti som företräds av minst en av sina medlemmar i Europaparlamentet.

- (24) För att öka insynen i finansieringen av europeiska politiska partier och förebygga missbruk av finansieringsbestämmelserna, bör en ledamot av Europaparlamentet med avseende på finansieringen anses vara medlem av endast ett europeiskt politiskt parti, vilket i tillämpliga fall bör vara det europeiska parti till vilket ledamotens nationella eller regionala politiska parti är knutet den sista dagen för ansökan om finansiering.
- (25) Det bör fastställas vilka förfaranden som de europeiska politiska partierna och deras anknutna europeiska politiska stiftelser ska följa för att ansöka om finansiering från Europeiska unionens allmänna budget, liksom vilka förfaranden, kriterier och bestämmelser som ska gälla vid beslut om att bevilja sådan finansiering.
- (26) För att främja de europeiska politiska partiernas och de europeiska politiska stiftelsernas oberoende, ansvarighet och ansvarstagande bör vissa typer av donationer och bidrag från andra källor än Europeiska unionens allmänna budget förbjudas eller begränsas. Eventuella begränsningar av den fria rörligheten för kapital som skulle kunna bli följden av sådana begränsningar är motiverade med hänsyn till grunderna för rättsordningen och är strikt nödvändiga för att uppnå dessa mål.
- (27) Europeiska politiska partier bör kunna finansiera valkampanjer i samband med val till Europaparlamentet, men finansieringen och begränsningarna av utgifterna för partier och kandidater i sådana val bör omfattas av de regler som är tillämpliga i de enskilda medlemsstaterna.
- (28) Europeiska politiska partier bör varken direkt eller indirekt finansiera andra politiska partier och i synnerhet inte nationella partier eller kandidater. Inte heller bör europeiska politiska stiftelser direkt eller indirekt finansiera europeiska eller nationella politiska partier eller kandidater. Europeiska politiska partier och deras anknutna europeiska politiska stiftelser bör dessutom inte heller finansiera kampanjer i samband med folkomröstningar. Dessa principer bygger på förklaring nr 11 om artikel 191 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, vilken fogats till Nicefördragets slutakt.
- (29) Särskilda regler och förfaranden bör fastställas för den årliga fördelningen av tillgängliga medel från Europeiska unionens allmänna budget, med hänsyn till å ena sidan antalet mottagare och å andra sidan andelen valda ledamöter i Europaparlamentet för varje mottagande europeiskt politiskt parti och i förlängningen dess respektive anknutna europeiska politiska stiftelse. Dessa regler bör föreskriva strikt öppenhet, redovisning, revision och finansiell kontroll i de europeiska politiska partierna och deras anknutna europeiska politiska stiftelser samt möjligheten att ålägga proportionella sanktioner, bland annat för det fall att ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse åsidosätter unionens grundläggande värden enligt artikel 2 i EU-fördraget.
- (30) För att säkerställa efterlevnaden av de skyldigheter som fastställs i denna förordning beträffande finansiering och utgifter för europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser och andra frågor, är det nödvändigt att inrätta ändamålsenliga kontrollmekanismer. I detta syfte bör myndigheten, Europaparlamentets utanordnare och medlemsstaterna samarbeta och utbyta all nödvändig information. Ömsesidigt samarbete mellan medlemsstaternas myndigheter bör också uppmuntras i syfte att säkerställa en effektiv och ändamålsenlig kontroll av de skyldigheter som följer av tillämplig nationell rätt.
- (31) Det är nödvändigt att inrätta ett tydligt, kraftfullt och avskräckande system med sanktioner för att säkerställa en effektiv, proportionell och enhetlig efterlevnad av de skyldigheter som gäller för verksamheten i europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser. Ett sådant system bör också respektera principen om *ne bis in idem*, enligt vilken samma brott inte får bestraffas två gånger. Det är också nödvändigt att fastställa de respektive rollerna för myndigheten och Europaparlamentets utanordnare i granskningen och kontrollen av efterlevnaden av denna förordning, liksom mekanismerna för samarbete mellan dem och medlemsstaternas myndigheter.

- (32) För att bidra till att öka det europeiska politiska medvetandet hos medborgarna och främja insynen i den europeiska valprocessen, kan de europeiska politiska partierna i samband med valet till Europaparlamentet informera allmänheten om sina kopplingar till de anknutna nationella politiska partierna och kandidaterna.
- (33) Av öppenhetsskäl, och för att skärpa kontrollen av europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser och stärka deras demokratiska ansvarighet, bör uppgifter som anses vara av väsentligt allmänt intresse offentliggöras, i synnerhet uppgifter om stadgar, medlemskap, årsbokslut, givare och donationer, bidrag och stöd från Europeiska unionens allmänna budget samt uppgifter om beslut fattade av myndigheten och Europaparlamentets utanordnare avseende registrering, finansiering och sanktioner. Att inrätta ett regelverk som säkerställer att dessa uppgifter är allmänt tillgängliga är den mest effektiva metoden för att främja likvärdiga förutsättningar och lojal konkurrens mellan olika politiska läger och upprätthålla öppna, insynsvänliga och demokratiska lagstiftnings- och valprocesser, för att på så sätt öka allmänhetens och väljarnas förtroende för den europeiska representativa demokratin och mer generellt förebygga korruption och maktmissbruk.
- (34) I enlighet med proportionalitetsprincipen bör skyldigheten att offentliggöra identiteten hos givare som är fysiska personer inte tillämpas på donationer som uppgår till högst 1 500 EUR per år och donator. Ett sådant offentliggörande bör heller inte tillämpas på donationer vars årsvärde överstiger 1 500 EUR och mindre än eller lika med 3 000 EUR såvida inte donatorn på förhand gett sitt skriftliga medgivande till offentliggörandet. Dessa tak utgör en lämplig avvägning mellan å ena sidan den grundläggande rätten till skydd av personuppgifter och å andra sidan det legitima allmänintresset av insyn i finansieringen av europeiska politiska partier och stiftelser, i linje med internationella rekommendationer för att motverka korruption i samband med finansiering av politiska partier och stiftelser. Offentliggörandet av donationer som överstiger 3 000 EUR per år och donator bör möjliggöra en effektiv offentlig granskning och kontroll av förbindelserna mellan givarna och de europeiska politiska partierna. Proportionalitetsprincipen kräver likaså att uppgifter om donationer offentliggörs årligen, utom under valkampanjer vid val till Europaparlamentet eller avseende donationer som överstiger 12 000 EUR, vilka i stället bör offentliggöras skyndsamt.
- (35) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i stadgan, i synnerhet artiklarna 7 och 8 i denna, där det fastställs att var och en har rätt till respekt för sitt privatliv och skydd av sina personuppgifter, och förordningen måste tillämpas på ett sätt som fullt ut tar hänsyn till dessa rättigheter och principer.
- (36) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001⁽¹⁾ är tillämplig när myndigheten, Europaparlamentet och kommittén bestående av oavhängiga framstående personer behandlar personuppgifter enligt denna förordning.
- (37) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG⁽²⁾ är tillämpligt på behandling av personuppgifter som utförs vid tillämpningen av denna förordning.
- (38) Av rättssäkerhetsskäl bör det förtydligas att myndigheten, Europaparlamentet, de europeiska politiska partierna och de europeiska politiska stiftelserna, de behöriga nationella myndigheter som kontrollerar finansieringen av de europeiska politiska partierna och stiftelserna samt övriga berörda tredje parter som det hänvisas till eller som omfattas av denna förordning är att betrakta som registeransvariga i den mening som avses i förordning (EG) nr 45/2001 eller i direktiv 95/46/EG. Det bör också anges hur länge det ska vara tillåtet att spara personuppgifter som samlats in för att säkerställa att finansieringen av de europeiska politiska partierna och de europeiska politiska stiftelserna skett på ett lagligt, riktigt och öppet sätt samt för att kontrollera medlemskapet i de europeiska politiska partierna. I deras egenskap av registeransvariga bör myndigheten, Europaparlamentet, de europeiska politiska partierna och de europeiska politiska stiftelserna, de behöriga nationella myndigheterna samt övriga berörda tredje parter vidta alla åtgärder som krävs för att fullgöra skyldigheterna enligt förordning (EG) nr 45/2001 och direktiv 95/46/EG, i synnerhet med avseende på laglig behandling, säkerhet i behandlingen, tillhandahållande av information och de registrerades rätt att ta del av sina personuppgifter och att få dem rättade eller raderade.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

- (39) Kapitel III i direktiv 95/46/EG om rättslig prövning, ansvar och sanktioner bör tillämpas när uppgifter behandlas i enlighet med denna förordning. Behöriga nationella myndigheter och berörda tredje parter bör vara ansvariga i enlighet med nationell rätt för skada som de vållat. Medlemsstaterna bör vidare se till att överträdelser av förordningen kan leda till lämpliga sanktioner för behöriga nationella myndigheter eller tredje parter.
- (40) Tekniskt stöd från Europaparlamentet till europeiska politiska partier bör lämnas enligt likabehandlingsprincipen, faktureras och betalas samt bli föremål för regelbunden offentlig redovisning.
- (41) Nyckeluppgifter om tillämpningen av denna förordning bör offentliggöras på en särskild webbplats.
- (42) Rättslig kontroll från Europeiska unionens domstols sida bidrar till den korrekta tillämpningen av denna förordning. Det behövs även bestämmelser som gör det möjligt för europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser att höras och att vidta korrigerande åtgärder innan en sanktion åläggs dem.
- (43) Medlemsstaterna bör säkerställa att de har nationella bestämmelser som befrämjar en effektiv tillämpning av denna förordning.
- (44) Medlemsstaterna bör få tillräckligt med tid på sig för att anta bestämmelser som säkerställer en smidig och effektiv tillämpning av denna förordning. En övergångsperiod bör därför fastställas mellan förordningens ikraftträdande och början av dess tillämpning.
- (45) Europeiska datatillsynsmannen har hörts och antagit ett yttrande ⁽¹⁾.
- (46) Eftersom de bestämmelser och förfaranden som för närvarande gäller för politiska partier och stiftelser på unionsnivå avsevärt behöver ändras, bör förordning (EG) nr 2004/2003 upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

Denna förordning fastställer bestämmelser om stadgar för och finansiering av politiska partier på europeisk nivå (*europeiska politiska partier*) och politiska stiftelser på europeisk nivå (*europeiska politiska stiftelser*).

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- politiskt parti*: en sammanslutning av medborgare
 - vilken eftersträvar politiska mål, och
 - vilken antingen erkänns av, eller har inrättats i enlighet med, rättsordningen i minst en medlemsstat.
- politisk allians*: ett strukturerat samarbete mellan politiska partier och/eller medborgare.
- europeiskt politiskt parti*: en politisk allians som eftersträvar politiska mål och är registrerad hos myndigheten för europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser som inrättats enligt artikel 6, i enlighet med de villkor och förfaranden som anges i denna förordning.
- europeisk politisk stiftelse*: en enhet som är formellt knuten till ett europeiskt politiskt parti, är registrerad hos myndigheten i enlighet med de villkor och förfaranden som anges i denna förordning, och som genom sin verksamhet, inom ramen för unionens mål och grundläggande värden, stöder och kompletterar det europeiska politiska partiets målsättningar genom att utföra en eller flera av följande uppgifter:
 - Observera, analysera och bidra till debatten om politiska frågor på europeisk nivå och om den europeiska integrationen.

⁽¹⁾ EUT C 253, 3.9.2013, s. 12.

- b) Utveckla verksamhet kopplad till politiska frågor på europeisk nivå, såsom att organisera och understödja seminarier, utbildning, konferenser och studier om sådana frågor mellan relevanta intressenter, bland annat ungdomsorganisationer och andra företrädare för det civila samhället.
 - c) Utveckla samarbete som främjar demokratin, även i tredjeländer.
 - d) Fungera som en ram för att nationella politiska stiftelser, akademiker och andra berörda aktörer ska kunna arbeta tillsammans på europeisk nivå.
5. *regionalt parlament* eller *regional församling*: organ vars ledamöter antingen valts i regionala val eller är politiskt ansvariga inför en folkvald församling.
 6. *finansiering från Europeiska unionens allmänna budget*: bidrag som beviljats i enlighet med del I, avdelning VI, eller stöd som beviljas i enlighet med del II, avdelning VIII, i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ (budgetförordningen).
 7. *donation*: gåvor i kontanter eller in natura, tillhandahållande till ett pris under marknadsvärdet av varor, tjänster (inbegripet lån) eller arbeten samt alla övriga transaktioner som medför en ekonomisk fördel för ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse, med undantag för bidrag från medlemmar och vanlig politisk verksamhet som utförs på frivillig grund av enskilda personer.
 8. *bidrag från medlemmar*: betalningar i kontanter, inbegripet medlemsavgifter, bidrag in natura eller tillhandahållande till ett pris under marknadsvärdet av varor, tjänster (inbegripet lån) eller arbeten samt alla övriga transaktioner som medför en ekonomisk fördel för ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse, när detta lämnas till det europeiska politiska partiet eller den europeiska politiska stiftelsen av en av dess medlemmar, med undantag för vanlig politisk verksamhet som utförs på frivillig grund av enskilda medlemmar.
 9. *årsbudget*: vid tillämpningen av artiklarna 20 och 27, den totala summan av utgifter för ett visst år enligt uppgifterna i årsbokslutet för det europeiska politiska partiet eller den berörda europeiska politiska stiftelsen.
 10. *nationell kontaktpunkt*: en av de kontaktpunkter som har utsetts för frågor som rör den centrala databas för utslutning som avses i artikel 108 i budgetförordningen och i artikel 144 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 ⁽²⁾, eller en annan person eller andra personer som har utsetts särskilt av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna för utbyte av information vid tillämpningen av denna förordning.
 11. *säte*: den plats där det europeiska politiska partiet eller den europeiska politiska stiftelsen har sin centrala förvaltning.
 12. *sammanfallande överträdelser*: när två eller fler överträdelser begås som delar av samma olagliga handling.
 13. *upprepad överträdelse*: en överträdelse som begåtts inom fem år efter det att en sanktion ålagts dess gärningsman för samma typ av överträdelse.

KAPITEL II

STADGAR FÖR EUROPEISKA POLITISKA PARTIER OCH EUROPEISKA POLITISKA STIFTELSE

Artikel 3

Villkor för registrering

1. En politisk allians får begära att bli registrerad som ett europeiskt politiskt parti om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Den har sitt stadgeenliga säte i någon av medlemsstaterna.
 - b) Den eller dess medlemmar är, eller företräds av, i minst en fjärdedel av medlemsstaterna, ledamöter av Europaparlamentet, nationella parlament, regionala parlament eller regionala församlingar, eller

den eller dess ingående partier har i minst en fjärdedel av medlemsstaterna erhållit minst 3 % av rösterna i var och en av dessa medlemsstater i det senaste valet till Europaparlamentet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 31.12.2012, s. 1).

- c) Den beaktar, i synnerhet i sitt program och sin verksamhet, unionens grundläggande värden enligt artikel 2 i EU-fördraget, det vill säga respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna, inklusive rättigheter för personer som tillhör minoriteter.
- d) Den eller dess medlemmar har deltagit i eller uttryckt sin avsikt att delta i nästföljande val till Europaparlamentet.
- e) Den är inte vinstdrivande.
2. En sökande organisation får begära att bli registrerad som en europeisk politisk stiftelse om följande villkor är uppfyllda:
- a) Den är knuten till ett europeiskt politiskt parti som registrerats i enlighet med de villkor och förfaranden som fastställs i denna förordning.
- b) Den har sitt stadgeenliga säte i någon av medlemsstaterna.
- c) Den beaktar, i synnerhet i sitt program och sin verksamhet, unionens grundläggande värden enligt artikel 2 i EU-fördraget, det vill säga respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna, inklusive rättigheter för personer som tillhör minoriteter.
- d) Dess målsättningar kompletterar målsättningarna för det europeiska politiska parti till vilket den formellt är knuten.
- e) Dess styrande organ består av företrädare från minst en fjärdedel av medlemsstaterna.
- f) Den är inte vinstdrivande.
3. Ett europeiskt politiskt parti får endast ha en europeisk politisk stiftelse formellt knuten till sig. Alla europeiska politiska partier och deras anknutna europeiska politiska stiftelser ska se till att deras respektive dagliga förvaltning, styrningsstruktur och ekonomiska förvaltning hålls åtskilda.

Artikel 4

Europeiska politiska partiers styrning

1. Stadgarna för ett europeiskt politiskt parti ska följa tillämplig rätt i den medlemsstat där det har sitt säte och innehålla bestämmelser som reglerar åtminstone följande:
- a) Dess beteckning och logotyp, som tydligt måste kunna skiljas från redan befintliga europeiska politiska partiers och europeiska politiska stiftelsers beteckningar och logotyper.
- b) Adressen till sätet.
- c) Ett politiskt program som fastställer dess syften och målsättningar.
- d) En uppgift om att det inte är vinstdrivande, i enlighet med artikel 3.1 e.
- e) I förekommande fall beteckningen på dess anknutna politiska stiftelse och en beskrivning av det formella förhållandet mellan dem.
- f) Dess administrativa och finansiella organisation och förfaranden, med angivande av i synnerhet de organ och enheter som har befogenheter för administrativ, finansiell och juridisk representation samt bestämmelserna om upprättande, godkännande och granskning av årsredovisningen.
- g) Det interna förfarande som ska följas i fall av dess frivilliga upplösning som europeiskt politiskt parti.
2. Stadgarna för ett europeiskt politiskt parti ska innehålla bestämmelser om intern partiorganisation som reglerar åtminstone följande:
- a) Formerna för anslutning, avgång och uteslutning av dess medlemmar, med en till stadgarna bifogad förteckning över medlemspartierna.
- b) De rättigheter och skyldigheter som följer alla typer av medlemskap och de därmed förknippade rösträtterna.
- c) Dess styrande organs befogenheter, ansvarsområden och sammansättning, med uppgift för vart och ett av dessa områden om kriterierna för urval av kandidater och formerna för utnämning och entledigande av dem.
- d) Dess interna beslutsgång, i synnerhet avseende omröstningsförfaranden och krav på beslutsförhet.
- e) Dess förhållningssätt i fråga om öppenhet, i synnerhet avseende räkenskaper, redovisning och donationer samt skyddet av den personliga integriteten och av personuppgifter.
- f) Det interna förfarandet för ändring av dess stadgar.

3. Den medlemsstat där sätet är beläget får införa ytterligare krav i fråga om stadgarna, under förutsättning att dessa ytterligare krav inte är oförenliga med denna förordning.

Artikel 5

Europeiska politiska stiftelsers styrning

1. Stadgarna för en europeisk politisk stiftelse ska följa tillämplig rätt i den medlemsstat där den har sitt säte och innehålla bestämmelser som reglerar åtminstone följande:

- a) Dess beteckning och logotyp, som tydligt måste kunna skiljas från redan befintliga europeiska politiska partiers och europeiska politiska stiftelsers beteckningar och logotyper.
- b) Adressen till sätet.
- c) En beskrivning av dess syfte och målsättningar, vilka ska vara förenliga med de uppgifter som anges i artikel 2.4.
- d) En uppgift om att den inte är vinstdrivande, i enlighet med artikel 3.2 f.
- e) Beteckningen på det europeiska politiska parti till vilket den är direkt knuten och en beskrivning av det formella förhållandet mellan dem.
- f) En förteckning över dess organ, med uppgift för vart och ett om dess befogenheter, ansvarsområden och sammansättning, inklusive formerna för utnämning och avsättning av ledamöter och styrelse i dessa organ.
- g) Dess administrativa och finansiella organisation och förfaranden, med angivande av i synnerhet de organ och kontor som har befogenheter för administrativ, finansiell och juridisk representation samt bestämmelserna om upprättande, godkännande och granskning av årsredovisningen.
- h) Det interna förfarandet för ändring av dess stadgar.
- i) Det interna förfarande som ska följas i fall av dess frivilliga upplösning som europeisk politisk stiftelse.

2. Den medlemsstat där sätet är beläget får införa ytterligare krav i fråga om stadgarna, under förutsättning att dessa ytterligare krav inte är oförenliga med denna förordning.

Artikel 6

Myndighet för europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser

1. En myndighet för europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser (nedan kallad *myndigheten*) inrättas härmed med ansvar för registrering, kontroll och åläggande av sanktioner med avseende på sådana partier och stiftelser i enlighet med denna förordning.

2. Myndigheten ska vara en juridisk person. Den ska vara oberoende och utföra sina uppgifter i fullständig överensstämmelse med denna förordning.

Myndigheten ska besluta om registrering och avregistrering av europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser i enlighet med de förfaranden och villkor som anges i denna förordning. Myndigheten ska dessutom regelbundet kontrollera att de villkor för registreringen som anges i artikel 3 och de bestämmelser om styrning som anges i enlighet med artikel 4.1 a, b och d–f samt artikel 5.1 a–e och g fortsättningsvis är uppfyllda av de registrerade europeiska politiska partierna och de europeiska politiska stiftelserna.

I sina beslut ska myndigheten ta full hänsyn till den grundläggande rätten till föreningsfrihet och behovet att säkerställa mångfalden av politiska partier i Europa.

Myndigheten ska företrädas av sin direktör, som ska fatta alla beslut för myndighetens räkning.

3. Myndighetens direktör ska utses för en femårig mandatperiod som inte kan förlängas, av Europaparlamentet, rådet och kommissionen (gemensamt kallade *tillsättningsmyndigheten*) i samförstånd, på grundval av förslag från en urvalskommitté bestående av de tre institutionernas generalsekreterare efter en öppen ansökningsomgång.

Myndighetens direktör ska väljas ut på grundval av sina personliga och yrkesmässiga kvalifikationer. Han eller hon får inte vara ledamot av Europaparlamentet, inneha ett politiskt mandat eller vara anställd eller ha varit anställd av ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse. Den valda direktören får inte ha en intressekonflikt mellan sitt uppdrag som direktör och andra offentliga uppdrag, särskilt vad avser tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning.

En vakans orsakad av uppsägning, pensionering, entledigande eller dödsfall ska fyllas i enlighet med samma förfarande.

Vid normal nytillsättning eller frivillig uppsägning ska direktören fortsätta sitt arbete tills en ersättare har påbörjat sitt uppdrag.

Om myndighetens direktör inte längre uppfyller kraven för att kunna utföra sitt uppdrag får han eller hon entledigas av minst två av de tre institutioner som avses i första stycket, i samförstånd och på grundval av en rapport som sammanställs av den urvalskommitté som avses i första stycket, på eget initiativ eller på begäran av någon av de tre institutionerna.

Myndighetens direktör ska ha en oberoende ställning i utförandet av sitt uppdrag. När direktören agerar på myndighetens vägnar får han eller hon varken begära eller ta emot instruktioner från någon institution eller regering eller något annat organ eller kontor eller byrå. Myndighetens direktör ska avstå från alla handlingar som är oförenliga med hans eller hennes uppdrag.

Europaparlamentet, rådet och kommissionen ska gemensamt, med avseende på direktören, utöva de befogenheter som tillkommer tillsättningsmyndigheten enligt tjänsteföreskrifterna för tjänstemän (och anställningsvillkoren för övriga anställda i unionen), som fastställs i rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 ⁽¹⁾. Utan att det påverkar beslut om utnämning och entledigande får de tre institutionerna komma överens om att delegera utövandet av en del av eller samtliga de återstående befogenheter som tillkommer tillsättningsmyndigheten till en av dem.

Tillsättningsmyndigheten får tilldela direktören andra uppgifter, under förutsättning att uppgifterna inte är oförenliga med det arbete som följer av hans eller hennes uppdrag som direktör för myndigheten och inte riskerar att skapa intressekonflikter eller äventyra direktörens fullständiga oberoende.

4. Myndigheten ska fysiskt vara lokaliserad i Europaparlamentet, som ska förse myndigheten med de kontor och det administrativa stöd som den behöver.

5. Myndighetens direktör ska bistås av personal från en eller flera av unionens institutioner. När denna personal arbetar för myndigheten ska den handla uteslutande under direktörens överinseende.

Valet av personal får inte kunna leda till en intressekonflikt mellan dess uppdrag vid myndigheten och andra officiella uppdrag, och personalen ska avstå från varje handling som är oförenlig med dess uppdrag.

6. Myndigheten ska ingå avtal med Europaparlamentet och vid behov andra institutioner om de administrativa arrangemang som krävs för att möjliggöra fullgörandet av dess uppdrag, särskilt avtal om personal, tjänster och stöd som tillhandahålls enligt punkterna 4, 5 och 8.

7. Anslagen för myndighetens utgifter ska tillhandahållas enligt en separat avdelning i Europaparlamentets avsnitt i Europeiska unionens allmänna budget. Anslagen ska vara tillräckliga för att säkerställa myndighetens fullständiga och oberoende funktion. Ett utkast till budgetplan för myndigheten ska lämnas in till Europaparlamentet av direktören och offentliggöras. Europaparlamentet ska delegera uppdraget som utanordnare med avseende på dessa anslag till myndighetens direktör.

8. Rådets förordning nr 1 ⁽²⁾ ska gälla för myndigheten.

De översättningar som krävs för myndighetens verksamhet och registrets funktion ska utföras av Översättningscentrum för Europeiska unionens organ.

9. Myndigheten och Europaparlamentets utanordnare ska utbyta all information som är nödvändig för att fullgöra sina respektive skyldigheter enligt denna förordning.

10. Direktören ska varje år överlämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om myndighetens verksamhet.

11. Europeiska unionens domstol ska granska lagenligheten i myndighetens beslut i enlighet med artikel 263 i EUF-fördraget och ska vara behörig att avgöra tvister om skadestånd för skador som vållats av myndigheten, i enlighet med artiklarna 268 och 340 i EUF-fördraget. Om myndigheten inte fattar ett beslut när den är skyldig att göra detta enligt denna förordning får talan om underlåtenhet väckas vid Europeiska unionens domstol i enlighet med artikel 265 i EUF-fördraget.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 av den 29 februari 1968 om fastställande av tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper samt om införande av särskilda tillfälliga åtgärder beträffande kommissionens tjänstemän (EGT L 56, 4.3.1968, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT L 7, 6.10.1958, s. 385/58).

Artikel 7

Register över europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser

1. Myndigheten ska upprätta och föra ett register över europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser. Information från registret ska vara tillgänglig via internet i enlighet med artikel 32.
2. I syfte att säkerställa att registret fungerar väl ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 36 och inom ramen för de gällande bestämmelserna i denna förordning beträffande
 - a) de uppgifter och styrkande handlingar som innehas av myndigheten för vilka registret ska vara det behöriga registret, vilket inbegriper stadgarna för ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse, övriga handlingar som lämnats in vid ansökan om registrering i enlighet med artikel 8.2, eventuella handlingar som tas emot från de medlemsstater där sätet är beläget enligt vad som avses i artikel 15.2 samt uppgifter om identiteten för de personer som är ledamöter i organ eller innehar tjänster med befogenheter för administrativ, finansiell och juridisk representation, enligt vad som avses i artiklarna 4.1 f och 5.1 g, och
 - b) det material från registret som avses i led a i denna punkt för vilket registret ska vara behörigt att intyga lagenlighet som fastställts av myndigheten i enlighet med sin behörighet enligt denna förordning; myndigheten ska inte vara behörig att kontrollera huruvida ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse uppfyller eventuella skyldigheter eller krav som åläggs partiet eller stiftelsen i fråga av den medlemsstat där sätet är beläget i enlighet med artiklarna 4, 5 och 14.2 och som tillkommer utöver de skyldigheter och krav som fastställs i denna förordning.
3. Kommissionen ska genom genomförandeakter närmare fastställa det system med registreringsnummer som ska tillämpas på registret och de standardutdrag ur registret som på begäran ska göras tillgängliga för tredje parter, inbegripet innehållet i skrivelser och handlingar. Sådana utdrag får inte innehålla personuppgifter förutom identiteten för de personer som är ledamöter i organ eller innehar tjänster med befogenheter för administrativ, finansiell och juridisk representation, enligt vad som avses i artiklarna 4.1 f och 5.1 g. Sådana genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 37.

Artikel 8

Ansökan om registrering

1. En ansökan om registrering ska lämnas in till myndigheten. En ansökan om registrering som europeisk politisk stiftelse ska lämnas in endast genom det europeiska politiska parti till vilket sökanden formellt är knuten.
2. Ansökan ska åtföljas av följande handlingar:
 - a) Handlingar som styrker att sökanden uppfyller villkoren i artikel 3, inklusive en standardiserad formell förklaring i det formulär som anges i bilagan.
 - b) Partiets eller stiftelsens stadgar, med de bestämmelser som krävs enligt artiklarna 4 och 5, inklusive de relevanta bilagorna och, i förekommande fall, uppgiften om den medlemsstat där sätet är beläget enligt vad som avses i artikel 15.2.
3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 36 inom ramen för de gällande bestämmelserna i denna förordning
 - a) i syfte att identifiera eventuella kompletterande uppgifter eller styrkande handlingar enligt punkt 2 som är nödvändiga för att myndigheten ska kunna uppfylla sina skyldigheter enligt denna förordning när det gäller driften av registret, och
 - b) i syfte att ändra den standardiserade formella förklaringen i bilagan i fråga om de uppgifter som ska fyllas i av den sökande om detta är nödvändigt, för att se till att det finns tillräckliga uppgifter om undertecknarna, deras mandat och det europeiska politiska parti eller den europeiska politiska stiftelse som de har fått mandat att företräda i samband med förklaringen.
4. Handlingar som lämnats in till myndigheten som en del av ansökan ska offentliggöras omedelbart på den webbplats som avses i artikel 32.

Artikel 9

Myndighetens prövning av ansökan och beslut

1. Ansökan ska prövas av myndigheten i syfte att fastställa om sökanden uppfyller villkoren för registrering enligt artikel 3 och om stadgarna innehåller de bestämmelser som föreskrivs i artiklarna 4 och 5.
2. Myndigheten ska anta ett beslut om att registrera sökanden, såvida den inte kommer fram till att sökanden inte uppfyller villkoren för registrering enligt artikel 3 eller att stadgarna inte innehåller de bestämmelser som föreskrivs i artiklarna 4 och 5.

Myndigheten ska offentliggöra sitt beslut att registrera sökanden inom en månad efter mottagandet av ansökan om registrering, eller, om förfarandena enligt artikel 15.4 är tillämpliga, inom fyra månader efter mottagandet av ansökan om registrering.

Om en ansökan är ofullständig ska myndigheten utan dröjsmål uppmana sökanden att lämna in alla ytterligare efterfrågade uppgifter. Den tidsfrist som anges i andra stycket ska börja löpa först från den dag då en fullständig ansökan har mottagits av myndigheten.

3. Den standardiserade formella förklaring som avses i artikel 8.2 a ska anses vara tillräcklig för att myndigheten ska kunna fastställa att sökanden uppfyller de villkor som anges i artikel 3.1 c eller artikel 3.2 c, beroende på vilken bestämmelse som är tillämplig.

4. Ett beslut av myndigheten att registrera en sökande ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* tillsammans med det berörda partiets eller den berörda stiftelsens stadgar. Ett beslut att inte registrera en sökande ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* tillsammans med en utförlig redogörelse för skälen till avslaget.

5. Eventuella ändringar i de handlingar eller stadgar som inlämnats i samband med en registreringsansökan i enlighet med artikel 8.2 ska anmälas till myndigheten, som ska uppdatera registreringen i enlighet med de förfaranden som anges i tillämpliga delar av artikel 15.2 och 15.4.

6. En uppdaterad förteckning över det europeiska politiska partiets medlemspartier, i bilaga till partiets stadgar i enlighet med artikel 4.2, ska översändas till myndigheten varje år. Förändringar som kan leda till att det europeiska politiska partiet inte längre uppfyller kravet i artikel 3.1 b ska anmälas till myndigheten inom fyra veckor efter det att de inträffade.

Artikel 10

Kontroll av uppfyllande av villkoren och kraven för registrering

1. Utan att det påverkar tillämpningen av det förfarande som anges i punkt 3 ska myndigheten regelbundet kontrollera att de villkor för registrering som anges i artikel 3 och de bestämmelser om styrning som anges i artiklarna 4.1 a, b och d–f och 5.1 a–e och g fortsättningsvis är uppfyllda av de registrerade europeiska politiska partierna och de europeiska politiska stiftelserna.

2. Om myndigheten finner att något av de villkor för registrering eller någon av de bestämmelser om styrning som avses i punkt 1, med undantag för villkoren i artikel 3.1 c och 3.2 c, inte längre följs, ska den underrätta det berörda europeiska politiska partiet eller den berörda europeiska politiska stiftelsen.

3. Europaparlamentet, rådet eller kommissionen får lämna in en begäran till myndigheten om en kontroll av ett särskilt europeiskt politiskt parti eller en särskild europeisk politisk stiftelse med avseende på uppfyllandet av villkoren i artikel 3.1 c och 3.2 c. I sådana fall och i de fall som avses i artikel 16.3 a ska myndigheten begära att den kommitté bestående av oavhängiga framstående personer som inrättas genom artikel 11 yttrar sig i ärendet. Kommittén ska avge ett yttrande inom två månader.

Om myndigheten får kännedom om omständigheter som kan ge upphov till tvivel om huruvida ett särskilt europeiskt politiskt parti eller en särskild europeisk politisk stiftelse uppfyller villkoren i artikel 3.1 c och 3.2 c, ska den informera Europaparlamentet, rådet och kommissionen så att någon av dem kan lämna in en begäran om kontroll enligt vad som avses i första stycket. Utan att det påverkar tillämpningen av första stycket ska Europaparlamentet, rådet och kommissionen meddela sin avsikt inom två månader efter att ha fått denna information.

De förfaranden som föreskrivs i första och andra styckena ska inte inledas om mindre än två månader återstår före valet till Europaparlamentet.

Med beaktande av kommitténs yttrande ska myndigheten besluta om det berörda europeiska politiska partiet eller den berörda europeiska politiska stiftelsen ska avregistreras. Myndighetens beslut ska motiveras i vederbörlig ordning.

Ett beslut av myndigheten att avregistrera på grund av bristande uppfyllelse av de villkor som anges i artikel 3.1 c eller 3.2 c får antas endast i fall av uppenbar och allvarlig överträdelse av dessa villkor. Beslutet ska bli föremål för det förfarande som anges i punkt 4.

4. Ett beslut av myndigheten att avregistrera ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse på grund av en uppenbar och allvarlig överträdelse med avseende på uppfyllandet av villkoren i artikel 3.1 c eller 3.2 c ska meddelas till Europaparlamentet och rådet. Beslutet ska träda i kraft endast om Europaparlamentet och rådet inte har gjort någon invändning mot det inom en period av tre månader från den dag då beslutet meddelades till

Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat myndigheten om att de inte kommer att invända. Om Europaparlamentet och rådet har en invändning ska det europeiska politiska partiet eller den europeiska politiska stiftelsen kvarstå i registret.

Europaparlamentet och rådet får komma med invändningar mot beslutet endast av skäl som rör bedömningen av uppfyllandet av de villkor för registrering som avses i artikel 3.1 c och 3.2 c.

Det berörda europeiska politiska partiet eller den berörda europeiska politiska stiftelsen ska underrättas om att invändningar gjorts mot myndighetens beslut att avregistrera partiet eller stiftelsen.

Europaparlamentet och rådet ska anta en ståndpunkt i enlighet med sina respektive regler för beslutsfattande som fastställts i enlighet med fördragen. Eventuella invändningar ska vara vederbörligen motiverade och ska offentliggöras.

5. Ett beslut av myndigheten att avregistrera ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse mot vilket invändningar inte har gjorts i enlighet med det förfarande som anges i punkt 4 ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*, tillsammans med en utförlig redogörelse för skälen till avregistreringen, och beslutet ska träda i kraft tre månader efter dagen för offentliggörandet.

6. En europeisk politisk stiftelse ska automatiskt fråntas sin ställning som sådan om det europeiska politiska parti till vilket stiftelsen är knuten avlägsnas ur registret.

Artikel 11

Kommitté bestående av oavhängiga framstående personer

1. En kommitté bestående av oavhängiga framstående personer inrättas härmed. Den ska ha sex ledamöter, varav Europaparlamentet, rådet och kommissionen ska utse två ledamöter vardera. Kommitténs ledamöter ska väljas ut på grundval av sina personliga och yrkesmässiga kvalifikationer. De får varken vara ledamöter av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen eller inneha politiska mandat eller vara tjänstemän eller övriga anställda i Europeiska unionen eller vara eller ha varit anställda av ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse.

Kommitténs ledamöter ska fullgöra sitt uppdrag på ett oberoende sätt. De får varken begära eller ta emot instruktioner från någon institution eller regering eller något annat organ eller kontor eller byrå, och de ska avstå från alla handlingar som är oförenliga med deras uppdrag.

Kommittén ska förnyas inom sex månader efter det att Europaparlamentets första sammanträdesperiod efter valet till Europaparlamentet avslutats. Ledamöternas mandat får inte förnyas.

2. Kommittén ska själv anta sin arbetsordning. Kommitténs ordförande ska väljas av ledamöterna bland dem själva i enlighet med denna arbetsordning. Kommitténs sekretariat och finansiering ska tillhandahållas av Europaparlamentet. Kommitténs sekretariat ska arbeta uteslutande under kommitténs överinseende.

3. På begäran av myndigheten ska kommittén avge ett yttrande över varje uppenbart och allvarligt åsidosättande av unionens grundläggande värden som ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse kan ha gjort sig skyldig till, i enlighet med vad som avses i artikel 3.1 c och 3.2 c. I detta syfte får kommittén begära in alla relevanta handlingar och bevis från myndigheten, Europaparlamentet, det berörda europeiska politiska partiet eller den berörda europeiska politiska stiftelsen, andra politiska partier, politiska stiftelser eller andra aktörer, och kan begära att få höra deras företrädare.

I sina yttranden ska kommittén ta full hänsyn till den grundläggande rätten till föreningsfrihet och behovet att säkerställa mångfalden av politiska partier i Europa.

Kommitténs yttranden ska offentliggöras utan dröjsmål.

KAPITEL III

RÄTTSLIG STÄLLNING FÖR EUROPEISKA POLITISKA PARTIER OCH EUROPEISKA POLITISKA STIFTELSE

Artikel 12

Juridisk person

Europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser ska vara europeiska juridiska personer.

*Artikel 13***Juridiskt erkännande och rättskapacitet**

Europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser ska åtnjuta juridiskt erkännande och ha rättskapacitet i alla medlemsstater.

*Artikel 14***Tillämplig rätt**

1. Europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser ska lyda under denna förordning.
2. För frågor som inte regleras i denna förordning eller, om frågorna endast delvis regleras här, ska europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser, i de aspekter som inte regleras i denna förordning, lyda under de tillämpliga bestämmelserna i den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där de har sina respektive säten.

Europeiska politiska partiers och europeiska politiska stiftelsers verksamhet i andra medlemsstater ska lyda under gällande nationell lagstiftning i dessa medlemsstater.

3. För frågor som inte regleras i denna förordning eller i de tillämpliga bestämmelser som avses i punkt 2 eller, om frågorna endast delvis regleras i dessa, ska de europeiska politiska partierna och europeiska politiska stiftelserna, i de aspekter som inte regleras där, lyda under bestämmelserna i sina respektive stadgar.

*Artikel 15***Förvärvande av status som europeisk juridisk person**

1. Ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse ska få status som europeisk juridisk person den dag då myndighetens beslut att registrera partiet eller stiftelsen i enlighet med artikel 9 offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Om den medlemsstat i vilken en sökande har sitt säte så kräver, ska en ansökan om registrering som europeiskt politiskt parti eller europeisk politisk stiftelse som lämnats in i enlighet med artikel 8 åtföljas av ett meddelande, utfärdat av den medlemsstaten, i vilket intygas att sökanden uppfyller alla gällande nationella krav för ansökan och att dess stadgar är förenliga med tillämplig lagstiftning enligt vad som avses i artikel 14.2 första stycket.
3. Om sökanden har status som juridisk person i enlighet med en medlemsstats lagstiftning ska förvärvandet av status som europeisk juridisk person av den medlemsstaten betraktas som en omvandling av statusen som nationell juridisk person till en ny status som europeisk juridisk person. Den senare ska fullt ut behålla redan befintliga rättigheter och skyldigheter som innehades av det tidigare nationella rättssubjektet, som ska upphöra att existera. Den berörda medlemsstaten ska inte tillämpa oöverkomliga villkor för en sådan omvandling. Sökanden ska behålla sitt säte i den berörda medlemsstaten till dess att ett beslut i enlighet med artikel 9 har offentliggjorts.
4. Om den medlemsstat i vilken sökanden har sitt säte så kräver, ska myndigheten fastställa den dag för offentliggörande som avses i punkt 1 först efter samråd med den medlemsstaten.

*Artikel 16***Upphävande av status som europeisk juridisk person**

1. Ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse ska förlora sin status som europeisk juridisk person efter det att ett beslut av myndigheten att stryka partiet eller stiftelsen ur registret offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. Beslutet ska träda i kraft tre månader efter detta offentliggörande, såvida inte det berörda europeiska politiska partiet eller den berörda europeiska politiska stiftelsen begär en kortare period.
2. Ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse ska strykas ur registret genom ett beslut av myndigheten
 - a) som en följd av ett beslut som antagits i enlighet med artikel 10.2–10.5,
 - b) under de omständigheter som anges i artikel 10.6,
 - c) på begäran av det berörda europeiska politiska partiet eller den berörda europeiska politiska stiftelsen, eller
 - d) i de fall som avses i punkt 3 första stycket b i den här artikeln.
3. Om ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse allvarligt har underlåtit att fullgöra gällande skyldigheter enligt tillämplig nationell lagstiftning i enlighet med artikel 14.2 första stycket, får den medlemsstat där sätet är beläget rikta en vederbörligen motiverad begäran om avregistrering till myndigheten; i denna begäran måste de olagliga handlingarna och de specifika nationella krav som inte har uppfyllts anges exakt och uttömmande. I sådana fall ska myndigheten

- a) i frågor som uteslutande eller till större delen rör faktorer som påverkar respekten för unionens grundläggande värden enligt artikel 2 i EU-fördraget: inleda ett kontrollförfarande i enlighet med artikel 10.3; artikel 10.4, 10.5 och 10.6 ska också tillämpas,
- b) för övriga ärenden, och om en motiverad begäran av den berörda medlemsstaten bekräftar att alla nationella rättsmedel uttömts: besluta att stryka det berörda europeiska politiska partiet eller den berörda europeiska politiska stiftelsen ur registret.

Om ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse allvarligt har brutit i fullgörandet av gällande skyldigheter enligt den nationella lagstiftning som är tillämplig enligt artikel 14.2 andra stycket, och om frågan uteslutande eller till större delen rör faktorer som påverkar respekten för unionens grundläggande värden enligt artikel 2 i EU-fördraget, får den berörda medlemsstaten rikta en begäran till myndigheten i enlighet med bestämmelserna i första stycket i denna punkt. Myndigheten ska gå vidare i enlighet med led a i första stycket i denna punkt.

I samtliga fall ska myndigheten agera utan onödigt dröjsmål. Myndigheten ska underrätta den medlemsstat och det europeiska politiska parti eller den europeiska politiska stiftelse som berörs om uppföljningen av en motiverad begäran om avregistrering.

4. Myndigheten ska fastställa dagen för det offentliggörande som avses i punkt 1 efter att ha samrått med den medlemsstat där det europeiska politiska partiet eller den europeiska politiska stiftelsen har sitt säte.

5. Om det berörda europeiska politiska partiet eller den berörda europeiska politiska stiftelsen får status som juridisk person enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där sätet är beläget, ska detta av den medlemsstaten betraktas som en omvandling av statusen som europeisk juridisk person till en status som nationell juridisk person som fullt ut behåller redan befintliga rättigheter och skyldigheter som innehades av det tidigare europeiska rättssubjektet. Den berörda medlemsstaten ska inte tillämpa prohibitiva villkor för en sådan omvandling.

6. Om det europeiska politiska partiet eller den europeiska politiska stiftelsen inte förvärvar status som juridisk person i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där sätet är beläget, ska partiet eller stiftelsen avvecklas i enlighet med tillämplig lagstiftning i den medlemsstaten. Den berörda medlemsstaten får kräva att en sådan avveckling ska föregås av att det berörda partiet eller den berörda stiftelsen förvärvar status som nationell juridisk person i enlighet med punkt 5.

7. I alla situationer som avses i punkterna 5 och 6 ska den berörda medlemsstaten se till att villkoret om avsaknad av vinstsyfte i artikel 3 är helt uppfyllt. Myndigheten och Europaparlamentets utanordnare kan enas om arrangemang med den berörda medlemsstaten för upphävande av status som europeisk juridisk person, i synnerhet för att se till att alla medel från Europeiska unionens allmänna budget återbetalas och ekonomiska sanktioner som ålagts i enlighet med artikel 27 betalas in.

KAPITEL IV

FINANSIERINGSBESTÄMMELSER

Artikel 17

Finansieringsvillkor

1. Ett europeiskt politiskt parti som registrerats i enlighet med de villkor och förfaranden som anges i denna förordning, som har minst en företrädare bland Europaparlamentets ledamöter och som inte befinner sig i någon av de situationer som leder till uteslutning enligt artikel 106.1 i budgetförordningen får ansöka om finansiering från Europeiska unionens allmänna budget i enlighet med de villkor och krav som offentliggjorts av Europaparlamentets utanordnare vid ansökningsomgången för bidraget.

2. En europeisk politisk stiftelse som är knuten till ett europeiskt politiskt parti med rätt att ansöka om finansiering enligt punkt 1, som registrerats i enlighet med de villkor och förfaranden som anges i denna förordning och som inte befinner sig i någon av de situationer som leder till uteslutning enligt artikel 106.1 i budgetförordningen får ansöka om finansiering från Europeiska unionens allmänna budget i enlighet med de villkor och krav som offentliggjorts av Europaparlamentets utanordnare vid ansökningsomgången.

3. Vid bedömning av rätten till finansiering från Europeiska unionens allmänna budget i enlighet med punkt 1 i denna artikel och artikel 3.1 b, och vid tillämpningen av artikel 19.1, ska en ledamot av Europaparlamentet anses vara medlem av endast ett europeiskt politiskt parti, som i förekommande fall ska vara det parti till vilket ledamotens nationella eller regionala politiska parti var knutet på den sista dagen för ansökan om finansiering.

4. Stöd eller bidrag från Europeiska unionens allmänna budget får inte överstiga 85 % av ett europeiskt politiskt partis årliga ersättningsgilla kostnader i dess budget och 85 % av en europeisk politisk stiftelses bidragsberättigande kostnader. Europeiska politiska partier får använda outnyttjade delar av tilldelade unions-medel för att täcka ersättningsgilla kostnader under budgetåret efter det att medlen tilldelats. Belopp som fortfarande inte utnyttjats efter det budgetåret ska återkrävas i enlighet med bestämmelserna i budgetförordningen.

5. Inom de gränser som fastställs i artiklarna 21 och 22 ska de kostnader som kan ersättas genom ett ekonomiskt bidrag omfatta administrativa utgifter och utgifter för tekniskt stöd, sammanträden, utredningstjänster, gränsöverskridande evenemang, studier, information och publikationer samt utgifter kopplade till kampanjer.

Artikel 18

Finansieringsansökan

1. För att erhålla finansiering från Europeiska unionens allmänna budget ska ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse som uppfyller villkoren i artikel 17.1 eller 17.2 inge en ansökan till Europaparlamentet efter en ansökningsomgång för bidrag.
2. Det europeiska politiska partiet eller den europeiska politiska stiftelsen ska på ansökningsdagen uppfylla villkoren i artikel 23 och, från ansökningsdagen fram till slutet av det budgetår eller den verksamhet som bidraget eller bidraget avser, kvarstå i registret och inte bli föremål för några av de sanktioner som föreskrivs i artikel 27.1 och 27.2 a v och vi.
3. En europeisk politisk stiftelse ska tillsammans med ansökan bifoga sitt årliga arbetsprogram eller sin årliga verksamhetsplan.
4. Europaparlamentets utanordnare ska anta ett beslut inom tre månader från det att ansökningsomgången för bidrag avslutats samt bevilja och förvalta motsvarande anslag i enlighet med budgetförordningen.
5. En europeisk politisk stiftelse får ansöka om finansiering från Europeiska unionens allmänna budget endast genom det europeiska politiska parti som den är knuten till.

Artikel 19

Tilldelningskriterier och fördelning av finansieringen

1. De anslag som är tillgängliga för europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser som tilldelats bidrag i enlighet med artikel 18 ska fördelas årligen enligt följande modell:
 - 15 % ska fördelas i lika delar mellan de mottagande europeiska politiska partierna.
 - 85 % ska fördelas proportionellt mellan de mottagande europeiska politiska partierna i förhållande till deras andel valda ledamöter av Europaparlamentet.

Samma fördelningsmodell ska användas för tilldelningen till europeiska politiska stiftelser, utifrån deras anknytning till ett europeiskt politiskt parti.

2. Den fördelning som avses i punkt 1 ska bygga på hur många valda ledamöter av Europaparlamentet som var medlemmar i det sökande europeiska politiska partiet på den sista ansökningsdagen för finansiering, med beaktande av artikel 17.3.

Förändringar i antalet efter denna dag ska inte påverka fördelningen av anslag mellan europeiska politiska partier eller europeiska politiska stiftelser. Detta påverkar inte kravet i artikel 17.1 att ett europeiskt politiskt parti ska ha minst en företrädare bland Europaparlamentets ledamöter.

Artikel 20

Donationer och bidrag

1. Europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser får ta emot donationer från fysiska eller juridiska personer på högst 18 000 EUR per år och donator.
2. När europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser lämnar in sina årsbokslut i enlighet med artikel 23 ska de även överlämna en förteckning över alla givare respektive donationer, med angivande av varje donations slag och värde. Denna punkt gäller även bidrag från medlemspartier i europeiska politiska partier och medlemsorganisationer i europeiska politiska stiftelser.

För donationer från fysiska personer till ett värde som överstiger 1 500 EUR och som är mindre än eller lika med 3 000 EUR ska det berörda europeiska politiska partiet eller den berörda europeiska politiska stiftelsen ange om de aktuella givarna har lämnat sitt skriftliga förhandsmedgivande till offentliggörandet i enlighet med artikel 32.1 e.

3. Donationer till europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser som görs inom sex månader före valet till Europaparlamentet ska skriftligen anmälas till myndigheten veckovis i enlighet med punkt 2.

4. Enskilda donationer till europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser ska skriftligen anmälas till myndigheten omedelbart i enlighet med bestämmelserna i punkt 2, om värdet överstiger 12 000 EUR.
5. Europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser får inte ta emot något av följande:
 - a) Anonyma donationer eller bidrag.
 - b) Donationer från budgetarna för de politiska grupperna i Europaparlamentet.
 - c) Donationer från någon offentlig myndighet, från en medlemsstat eller ett tredjeland eller från något företag över vilket en sådan offentlig myndighet kan utöva ett direkt eller indirekt avgörande inflytande genom sitt ägande, sitt finansiella deltagande eller de regler som styr företaget.
 - d) Donationer från privata enheter som är baserade i ett tredjeland eller från enskilda personer från ett tredjeland vilka inte har rösträtt i val till Europaparlamentet.
6. Om ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse tar emot donationer som inte är tillåtna enligt denna förordning ska donationen inom trettio dagar från mottagandet
 - a) lämnas tillbaka till donatorn eller dennes företrädare, eller
 - b) om detta inte är möjligt, anmälas till myndigheten och Europaparlamentet. Europaparlamentets utanordnare ska fastställa fordran och godkänna återkravet i enlighet med artiklarna 78 och 79 i budgetförordningen. Medlen ska tas upp som allmänna inkomster i Europaparlamentets avdelning i Europeiska unionens allmänna budget.
7. Medlemmarna i ett europeiskt politiskt parti ska få ge bidrag till partiet. Värdet av dessa bidrag får inte överstiga 40 % av partiets årsbudget.
8. Medlemmarna i en europeisk politisk stiftelse samt det europeiska politiska parti till vilket den är knuten ska få lämna bidrag till stiftelsen. Värdet av dessa bidrag får inte överstiga 40 % av stiftelsens årsbudget och får inte komma från medel som beviljats ett europeiskt politiskt parti från Europeiska unionens allmänna budget i enlighet med denna förordning.

Det berörda europeiska politiska partiet ska ha bevisbördan och ska i sina räkenskaper tydligt redovisa källan till de medel som använts för att finansiera partiets anknutna europeiska politiska stiftelse.
9. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 7 och 8 ska europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser få ta emot bidrag från privatpersoner som är medlemmar av dem på upp till ett värde av 18 000 EUR per år och medlem, om dessa bidrag betalas in av medlemmen för egen räkning.

Det tak som föreskrivs i första stycket ska inte gälla om den berörda medlemmen också är en vald ledamot av Europaparlamentet, ett nationellt eller regionalt parlament eller en regional församling.
10. Bidrag som inte är tillåtna enligt denna förordning ska lämnas tillbaka i enlighet med punkt 6.

Artikel 21

Finansiering av kampanjer i samband med val till Europaparlamentet

1. Med förbehåll för andra stycket ska finansiering av europeiska politiska partier från Europeiska unionens allmänna budget eller någon annan källa få användas för att finansiera europeiska politiska partiers kampanjer i samband med val till Europaparlamentet i vilka de eller deras medlemmar deltar i enlighet med artikel 3.1 d.

I enlighet med artikel 8 i akten om allmänna direkta val av företrädare i Europaparlamentet⁽¹⁾ ska finansiering och eventuell begränsning av utgifterna i samband med val till Europaparlamentet för alla politiska partier, kandidater och tredje parter, utöver deras deltagande i valet, regleras i varje medlemsstat genom nationella föreskrifter.

2. De europeiska politiska partierna ska i sitt årsbokslut tydligt ange vilka utgifter som avser de kampanjer som avses i punkt 1.

Artikel 22

Finansieringsförbud

1. Med avvikelse från artikel 21.1 ska finansiering av europeiska politiska partier från Europeiska unionens allmänna budget eller någon annan källa inte få utnyttjas för att direkt eller indirekt finansiera andra politiska partier, i synnerhet inte nationella partier eller kandidater. Dessa nationella politiska partier och kandidater ska fortsätta att lyda under sina nationella bestämmelser.

⁽¹⁾ EGT L 278, 8.10.1976, s. 5.

2. Finansieringen av europeiska politiska stiftelser från Europeiska unionens allmänna budget eller någon annan källa får inte utnyttjas för något annat syfte än finansiering av de uppgifter som förtecknas i artikel 2.4 och för att täcka kostnader som är direkt kopplade till de målsättningar som beskrivs i stiftelsens stadgar i enlighet med artikel 5. Den får i synnerhet inte användas för att direkt eller indirekt finansiera val, politiska partier eller kandidater eller andra stiftelser.

3. Finansieringen av europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser från Europeiska unionens allmänna budget eller någon annan källa får inte utnyttjas för att finansiera kampanjer i samband med folkomröstningar.

KAPITEL V

KONTROLL OCH SANKTIONER

Artikel 23

Krav på bokföring, rapportering och revision

1. Senast sex månader efter det att budgetåret avslutats ska de europeiska politiska partierna och de europeiska politiska stiftelserna förse myndigheten, med kopia till Europaparlamentets utanordnare och till den behöriga nationella kontaktpunkten i den medlemsstat där sätet är beläget, med följande:

- a) Årsbokslut och åtföljande noter med angivande av intäkter och kostnader, tillgångar och skulder i början och slutet av budgetåret i enlighet med tillämplig lag i den medlemsstat där de har sitt säte samt årsbokslut på grundval av de internationella redovisningsstandarderna enligt definitionerna i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 ⁽¹⁾.
- b) En extern revisionsberättelse om årsbokslutet avseende såväl räkenskapernas tillförlitlighet som lagenligheten och riktigheten i intäcks- och kostnadsredovisningen; berättelsen ska ha utarbetats av ett oberoende organ eller en oberoende sakkunnig.
- c) En förteckning över givare och bidragsgivare och deras respektive donationer eller bidrag som anmälts i enlighet med artikel 20.2, 20.3 och 20.4.

2. Om europeiska politiska partier verkställt utgifter tillsammans med nationella politiska partier, eller om europeiska politiska stiftelser verkställt utgifter tillsammans med nationella politiska stiftelser eller andra organisationer, ska det årsbokslut som avses i punkt 1 även styrka vilka utgifter som ådragits av de europeiska politiska partierna eller de europeiska politiska stiftelserna direkt eller via dessa tredje parter.

3. De oberoende externa organ eller sakkunniga som avses i punkt 1 b ska väljas ut, få mandat och betalas av Europaparlamentet. De ska ha vederbörlig behörighet att utföra revision av räkenskaperna enligt den lagstiftning som är tillämplig i den medlemsstat där sätet är beläget eller där de är etablerade.

4. Europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser ska tillhandahålla all information som begärs av de oberoende organen eller sakkunniga för revisionen.

5. De oberoende organen eller sakkunniga ska underrätta myndigheten och Europaparlamentets utanordnare om varje misstänkt fall av olaglig verksamhet, bedrägeri eller korruption som kan skada unionens ekonomiska intressen. Myndigheten och Europaparlamentets utanordnare ska underrätta de berörda nationella kontaktpunkterna om detta.

Artikel 24

Allmänna bestämmelser om kontroll

1. Kontrollen av att de europeiska politiska partierna och de europeiska politiska stiftelserna fullgör sina skyldigheter enligt denna förordning ska utövas gemensamt av myndigheten, Europaparlamentets utanordnare och de behöriga medlemsstaterna.

2. Myndigheten ska kontrollera att de europeiska politiska partierna och europeiska politiska stiftelserna fullgör sina skyldigheter enligt denna förordning, särskilt i förhållande till artiklarna 3, 4.1 a, b och d–f, 5.1 a–e och g, 9.5 och 9.6 samt 20, 21 och 22.

Europaparlamentets utanordnare ska kontrollera att de europeiska politiska partierna och europeiska politiska stiftelserna fullgör skyldigheterna rörande unionsfinansiering enligt denna förordning i enlighet med budgetförordningen. I samband med denna kontroll ska Europaparlamentet vidta nödvändiga åtgärder för förebyggande och bekämpning av bedrägerier som påverkar unionens ekonomiska intressen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (EGT L 243, 11.9.2002, s. 1).

3. Den kontroll av myndigheten och Europaparlamentets utanordnare som avses i punkt 2 ska inte omfatta de europeiska politiska partiernas och de europeiska politiska stiftelsernas fullgörande av sina skyldigheter enligt tillämplig nationell lagstiftning vad som avses i artikel 14.

4. De europeiska politiska partierna och de europeiska politiska stiftelserna ska lämna ut all information som begärs av myndigheten, Europaparlamentets utanordnare, revisionsrätten, Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) eller medlemsstaterna och som är nödvändig för att utföra de kontroller som dessa ansvarar för enligt denna förordning.

På begäran, och för att möjliggöra kontroll av överensstämmelsen med artikel 20, ska de europeiska politiska partierna och de europeiska politiska stiftelserna förse myndigheten med information om bidrag från enskilda medlemmar tillsammans med deras identitet. Vid behov får myndigheten också kräva att europeiska politiska partier lämnar in under-tecknade bekräftelser från medlemmar som innehar valda mandat, i syfte att kontrollera att villkoret i artikel 3.1 b första stycket är uppfyllt.

Artikel 25

Genomförande och kontroll med avseende på unionsfinansiering

1. Anslagen för finansiering av europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser ska fastställas i enlighet med det årliga budgetförfarandet och genomföras i enlighet med denna förordning och budgetförordningen.

Villkoren och kraven i samband med bidrag ska fastställas av Europaparlamentets utanordnare i ansökningsomgången för bidrag.

2. Finansieringen från Europeiska unionens allmänna budget och dess användning ska kontrolleras på det sätt som anges i budgetförordningen.

Kontroller ska även göras genom ett årligt godkännande, efter en extern och oberoende revision i enlighet med artikel 23.1.

3. Revisionsrätten ska utöva sina revisionsbefogenheter i enlighet med artikel 287 i EUF-fördraget.

4. De europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser som erhåller finansiering i enlighet med denna förordning ska på revisionsrättens begäran överlämna alla de handlingar och uppgifter som revisionsrätten behöver för att utföra sin uppgift.

5. I beslutet eller avtalet om bidrag ska det uttryckligen anges att Europaparlamentet och revisionsrätten har rätt att göra kontroller, på grundval av dokument och på plats, av europeiska politiska partier som fått bidrag eller europeiska politiska stiftelser som fått bidrag från Europeiska unionens allmänna budget.

6. Revisionsrätten och Europaparlamentets utanordnare, eller något annat externt organ som utsetts av Europaparlamentets utanordnare, får utföra nödvändiga kontroller på platsen för att kontrollera utgifternas laglighet och tillämpningen av bestämmelserna i beslutet eller avtalet om bidrag samt, när det gäller europeiska politiska stiftelser, det konkreta genomförandet av arbetsprogrammet eller verksamheten. Det berörda europeiska politiska partiet eller den berörda europeiska politiska stiftelsen ska överlämna alla handlingar och uppgifter som uppgiften kräver.

7. Olaf får göra utredningar, däribland kontroller och inspektioner på platsen, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾ och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽²⁾ i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med bidrag som beviljats i enlighet med denna förordning. I förekommande fall kan kontrollerna resultera i att Europaparlamentets utanordnare beslutar att kräva återbetalning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

*Artikel 26***Tekniskt stöd**

Allt tekniskt stöd från Europaparlamentet till europeiska politiska partier ska lämnas enligt likabehandlingsprincipen. Stödet ska beviljas på villkor som inte är mindre förmånliga än villkoren för andra externa organisationer och sammanlutningar som kan beviljas liknande resurser, och det ska tillhandahållas mot faktura och betalning.

*Artikel 27***Sanktioner**

1. I enlighet med artikel 16 ska myndigheten besluta att stryka ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse ur registret som en påföljd i följande situationer:

- a) Det har i en dom som vunnit laga kraft fastställts att partiet eller stiftelsen i fråga har gjort sig skyldig till olaglig verksamhet som skadat unionens ekonomiska intressen på det sätt som avses i artikel 106.1 i budgetförordningen.
- b) Det har fastställts, i enlighet med de förfaranden som anges i artikel 10.2–10.5, att partiet eller stiftelsen inte längre uppfyller ett eller flera av de villkor som anges i artikel 3.1 a, c och e eller i artikel 3.2.
- c) En medlemsstats begäran om avregistrering på grund av allvarlig underlåtenhet att fullgöra skyldigheter enligt nationell rätt uppfyller de krav som anges i artikel 16.3 b.

2. Myndigheten ska utdöma ekonomiska sanktioner i följande situationer:

a) Icke kvantifierbara överträdelser:

- i) Om kraven i artikel 9.5 eller 9.6 inte har fullgjorts.
- ii) Om de åtaganden och upplysningar som lämnats av ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse i enlighet med artiklarna 4.1 a, b och d–f och 5.1 a, b, d och e inte efterlevs.
- iii) Om förteckningen över givare och deras donationer inte överlämnats i enlighet med artikel 20.2 eller donationer inte anmälts i enlighet med artikel 20.3 och 20.4.
- iv) Om ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse överträtt de skyldigheter som anges i artikel 23.1 eller artikel 24.4.
- v) Om det i en dom som vunnit laga kraft har fastställts att ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse gjort sig skyldig till olaglig verksamhet som skadat unionens ekonomiska intressen på det sätt som avses i artikel 106.1 i budgetförordningen.
- vi) Om det europeiska politiska partiet eller den europeiska politiska stiftelsen vid någon tidpunkt uppsåtligen har underlåtit att tillhandahålla uppgifter eller tillhandahållit oriktiga eller vilseledande uppgifter, eller de organ som enligt denna förordning ska utföra revision eller kontroller av mottagarna av finansiering från Europeiska unionens allmänna budget upptäcker felaktigheter i årsbokslutet vilka betraktas som väsentliga utelämnanden eller felaktigt redovisade poster i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som definieras i artikel 2 i förordning (EG) nr 1606/2002.

b) Kvantifierbara överträdelser:

- i) Om ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse tagit emot donationer och bidrag som inte är tillåtna enligt artikel 20.1 eller 20.5, såvida inte villkoren i artikel 20.6 är uppfyllda.
- ii) Om kraven i artiklarna 21 och 22 inte har uppfyllts.

3. Europaparlamentets utanordnare får utesluta ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse från framtida finansiering från unionen i upp till fem år, eller upp till tio år om en överträdelse upprepas inom en femårsperiod, om de har befunnits skyldiga till de överträdelser som förtecknas i punkt 2 a v och vi. Detta påverkar inte utanordnarens befogenheter enligt artikel 204n i budgetförordningen.

4. Vid tillämpning av punkterna 2 och 3 ska följande ekonomiska sanktioner åläggas ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse:

- a) När det gäller icke kvantifierbara överträdelser, en fast andel av årsbudgeten för det berörda partiet eller den berörda stiftelsen:

- 5 %, eller
 - 7,5 % om sammanfallande överträdelser föreligger, eller
 - 20 % om det rör sig om en upprepad överträdelse, eller
 - en tredjedel av de ovannämnda procentsatserna om det berörda europeiska politiska partiet eller den berörda europeiska politiska stiftelsen frivilligt har anmält överträdelsen innan myndigheten officiellt inledde en utredning, även när det handlar om sammanfallande överträdelser eller en upprepad överträdelse, och det berörda partiet eller den berörda stiftelsen har vidtagit lämpliga korrigerande åtgärder.
 - 50 % av det föregående årets budget för det berörda europeiska politiska partiet eller den berörda europeiska politiska stiftelsen när det genom en dom som vunnit laga kraft har fastställts att partiet eller stiftelsen har gjort sig skyldig till olaglig verksamhet som skadat unionens ekonomiska intressen på det sätt som avses i artikel 106.1 i budgetförordningen.
- b) När det gäller kvantifierbara överträdelser, en fast andel av det felaktiga belopp som tagits emot eller inte anmälts i enlighet med följande skala, dock högst 10 % av årsbudgeten för det berörda partiet eller den berörda stiftelsen:
- 100 % av det felaktiga belopp som tagits emot eller inte anmälts, om dessa belopp inte överstiger 50 000 EUR, eller
 - 150 % av det felaktiga belopp som tagits emot eller inte anmälts, om dessa belopp överstiger 50 000 EUR men inte överstiger 100 000 EUR, eller
 - 200 % av det felaktiga belopp som tagits emot eller inte anmälts, om dessa belopp överstiger 100 000 EUR men inte överstiger 150 000 EUR, eller
 - 250 % av det felaktiga belopp som tagits emot eller inte anmälts, om dessa belopp överstiger 150 000 EUR men inte överstiger 200 000 EUR, eller
 - 300 % av det felaktiga belopp som tagits emot eller inte anmälts, om dessa belopp överstiger 200 000 EUR, eller
 - en tredjedel av de ovannämnda procentsatserna om det berörda europeiska politiska partiet eller den berörda europeiska politiska stiftelsen frivilligt har anmält överträdelsen innan myndigheten och/eller Europaparlamentets utanordnare officiellt inledde en utredning, och partiet eller stiftelsen i fråga har vidtagit lämpliga korrigerande åtgärder.

Vid tillämpningen av procentsatserna ovan ska varje donation eller bidrag behandlas separat.

5. När det handlar om sammanfallande överträdelser för ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse i fråga om överträdelser av denna förordning, är det endast sanktionen för det allvarligaste brottet som ska åläggas, om inte annat föreskrivs i punkt 4 a.

6. För de sanktioner som fastställs i denna förordning ska en preskriptionstid på fem år gälla från den dag då överträdelsen i fråga begicks eller, i fall av fortsatta eller upprepade överträdelser, från och med den dag då överträdelserna upphörde.

Artikel 28

Samarbete mellan myndigheten, Europaparlamentets utanordnare och medlemsstaterna

1. Myndigheten, Europaparlamentets utanordnare och medlemsstaterna ska via de nationella kontaktpunkterna utbyta information och regelbundet informera varandra om frågor som rör finansieringsbestämmelser, kontroller och sanktioner.
2. De ska också komma överens om de praktiska arrangemangen för detta informationsutbyte, bland annat regler för utlämnande av konfidentiella uppgifter eller bevis och för samarbete mellan medlemsstaterna.
3. Europaparlamentets utanordnare ska underrätta myndigheten om eventuella upptäckter som kan föranleda åläggande av sanktioner enligt artikel 27.2–27.4 i syfte att göra det möjligt för myndigheten att vidta lämpliga åtgärder.
4. Myndigheten ska underrätta Europaparlamentets utanordnare om eventuella beslut som rör sanktioner som den fattat, i syfte att göra det möjligt för utanordnaren att dra nödvändiga slutsatser i enlighet med budgetförordningen.

*Artikel 29***Korrigerande åtgärder och principer för god förvaltning**

1. Innan myndigheten eller Europaparlamentets utanordnare fattar något slutgiltigt beslut om någon av de sanktioner som avses i artikel 27 ska de erbjuda det berörda europeiska politiska partiet eller den berörda europeiska politiska stiftelsen möjlighet att vidta korrigerande åtgärder för att avhjälpa situationen inom rimlig tid, som i normalfallet inte får överstiga en månad. Myndigheten eller Europaparlamentets utanordnare ska i synnerhet erbjuda möjligheten att korrigera skrivfel och räknefel, lämna in ytterligare handlingar eller uppgifter där så krävs eller rätta till smärre misstag.
2. Om ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse har underlåtit att vidta korrigerande åtgärder inom den tidsfrist som avses i punkt 1, ska ett beslut antas om åläggande av lämpliga sanktioner enligt artikel 27.
3. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas med avseende på de villkor som anges i artikel 3.1 b–d och i artikel 3.2 c.

*Artikel 30***Återkrav**

1. På grundval av myndighetens beslut att stryka ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse ur registret ska Europaparlamentets utanordnare upphäva eller avsluta alla pågående beslut eller avtal om finansiering från unionen, utom i de fall som avses i artikel 16.2 c och artikel 3.1 b och 3.1 d. Utanordnaren ska även återkräva all finansiering från unionen, inbegripet outnyttjade unionsmedel från tidigare år.
2. Ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse som ålagts sanktioner för de överträdelser som förtecknas i artikel 27.1 och 27.2 a v och vi ska av det skälet inte längre anses uppfylla kraven i artikel 18.2. Därför ska Europaparlamentets utanordnare säga upp avtalet om bidrag eller beslutet om finansiering från unionen enligt denna förordning samt återkräva belopp som utbetalats felaktigt på grundval av avtalet om bidrag eller beslutet, inklusive outnyttjade EU-medel från tidigare år.

I händelse av en sådan uppsägning ska utbetalningar från Europaparlamentets utanordnare begränsas till det europeiska politiska partiet eller den europeiska politiska stiftelsens faktiska bidragsberättigande utgifter fram till den dag då beslutet om uppsägning träder i kraft.

Denna punkt ska vara tillämplig även i de fall som avses i artikel 16.2 c och artikel 3.1 b och d.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 31***Tillhandahållande av information till medborgarna**

Med förbehåll för artiklarna 21 och 22 och sina egna stadgar och interna processer får de europeiska politiska partierna i samband med valen till Europaparlamentet vidta alla lämpliga åtgärder för att informera unionsmedborgarna om kopplingar mellan nationella politiska partier och kandidater och de berörda europeiska politiska partierna.

*Artikel 32***Öppenhet**

1. Europaparlamentet ska, under överinseende av sin utanordnare eller myndigheten, på en för ändamålet inrättad webbplats offentliggöra följande:
 - a) Benämningar på och stadgar för alla registrerade europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser, tillsammans med de handlingar som lämnats in vid deras ansökningar om registrering i enlighet med artikel 8, senast fyra veckor efter det att myndigheten antagit sitt beslut samt eventuella därpå följande ändringar som anmälts till myndigheten i enlighet med artikel 9.5 och 9.6.
 - b) En förteckning över ansökningar som inte godkänts, tillsammans med de handlingar som lämnats in tillsammans med ansökan om registreringen i enlighet med artikel 8 samt skälen till avslaget, senast fyra veckor efter det att myndigheten antagit sitt beslut.

- c) En årlig rapport med angivande av belopp som betalats till varje europeiskt politiskt parti och europeisk politisk stiftelse för alla budgetår då bidrag utbetalats från Europeiska unionens allmänna budget.
- d) Det årsbokslut och den externa revisionsberättelse som avses i artikel 23.1 samt, för europeiska politiska stiftelser, slutrapporterna om genomförandet av arbetsprogrammet eller verksamheten.
- e) Givarnas namn och de donationer till europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser som anmälts i enlighet med artikel 20.2, 20.3 och 20.4, med undantag för donationer från fysiska personer vars värde inte överstiger 1 500 EUR per år och donator, vilka ska anmälas som "mindre donationer". Donationer från fysiska personer vars årliga värde överstiger 1 500 EUR men inte överstiger 3 000 EUR ska inte offentliggöras utan ett skriftligt förhandsmedgivande till offentliggörandet från den aktuella donatorn. Om inget förhandsmedgivande har getts ska sådana donationer anmälas som "mindre donationer". Det totala beloppet av mindre donationer och antalet givare per kalenderår ska också offentliggöras.
- f) De bidrag som avses i artikel 20.7 och 20.8 och som anmälts av de europeiska politiska partierna och de europeiska politiska stiftelserna i enlighet med artikel 20.2, inklusive uppgifter om vilka medlemspartier eller medlemsorganisationer som lämnat bidraget.
- g) Närmare upplysningar och skäl till slutgiltiga beslut som fattats av myndigheten i enlighet med artikel 27, vid behov även yttranden från kommittén bestående av oavhängiga framstående personer enligt artiklarna 10 och 11, med vederbörlig hänsyn till förordning (EG) nr 45/2001.
- h) Närmare upplysningar om och skäl till slutgiltiga beslut som fattats av Europaparlamentets utanordnare i enlighet med artikel 27.
- i) En beskrivning av tekniskt stöd som lämnats till europeiska politiska partier.
- j) Rapporten från Europaparlamentet om tillämpningen av denna förordning och den finansierade verksamhet som avses i artikel 38.

2. Europaparlamentet ska offentliggöra den förteckning över juridiska personer som är medlemmar i ett europeiskt politiskt parti som ska bifogas partiets stadgar i enlighet med artikel 4.2 och uppdateras i enlighet med artikel 9.6, samt det totala antalet enskilda medlemmar.

3. Personuppgifter ska undantas från offentliggörande på den webbplats som avses i punkt 1 såvida de inte ska offentliggöras enligt punkt 1 a, e eller g.

4. Europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser ska i ett offentligt meddelande om skydd av personuppgifter tillhandahålla potentiella medlemmar och givare de upplysningar som krävs enligt artikel 10 i direktiv 95/46/EG och upplysa dem om att deras personuppgifter kommer att behandlas i samband med kontroll och revision som utförs av Europaparlamentet, myndigheten, Olaf, revisionsrätten, medlemsstaterna eller externa organ eller experter som utsetts av dessa, och att deras personuppgifter kommer att offentliggöras på den webbplats som avses i punkt 1 i enlighet med de villkor som anges i den här artikeln. I enlighet med artikel 11 i förordning (EG) nr 45/2001 ska Europaparlamentets utanordnare lämna samma upplysningar vid den ansökningsomgång för bidrag som avses i artikel 18.1 i denna förordning.

Artikel 33

Skydd av personuppgifter

1. När myndigheten, Europaparlamentet och kommittén bestående av oavhängiga framstående personer som inrättats genom artikel 11 behandlar personuppgifter i enlighet med denna förordning ska de följa förordning (EG) nr 45/2001. Vid behandlingen av personuppgifter ska de anses utgöra sådana registeransvariga som avses i artikel 2 d i den förordningen.

2. När europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser, de medlemsstater som utövar kontroll över finansieringen av europeiska politiska partier och av europeiska politiska stiftelser i enlighet med artikel 24 samt de oberoende organ eller sakkunniga som utsetts för att göra sådan revision som avses i artikel 23.1 behandlar personuppgifter i enlighet med denna förordning ska de tillämpa direktiv 95/46/EG och de nationella bestämmelser som antagits med anledning av detta direktiv. Vid behandlingen av personuppgifter ska de anses utgöra sådana registeransvariga som avses i artikel 2 d i det direktivet.

3. Myndigheten, Europaparlamentet och den kommitté som avses i artikel 11 ska se till att personuppgifter som samlats in i enlighet med denna förordning inte används för några andra syften än att säkerställa att finansieringen av de europeiska politiska partierna och de europeiska politiska stiftelserna skett på ett lagligt, riktigt och öppet sätt samt för att kontrollera partitillhörigheten i de europeiska politiska partierna. Samtliga personuppgifter som samlats in för detta ändamål ska raderas senast 24 månader efter det att de relevanta delarna offentliggjorts i enlighet med artikel 32.

4. Medlemsstaterna och oberoende organ eller sakkunniga som är behöriga att utföra revision av räkenskaperna får använda de personuppgifter de tar emot endast för att kontrollera finansieringen av europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser. Dessa personuppgifter ska raderas i enlighet med tillämplig nationell rätt sedan de överlämnats enligt artikel 28.

5. Personuppgifter får lagras längre än de tidsgränser som fastställs i punkt 3 eller i den tillämpliga nationella lagstiftning som avses i punkt 4 om detta krävs med anledning av rättsliga eller administrativa förfaranden avseende finansieringen av ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse eller avseende medlemskapet i ett europeiskt politiskt parti. Alla sådana personuppgifter ska raderas senast en vecka efter det att förfarandena avslutats genom ett slutgiltigt beslut eller sedan man färdigbehandlat eventuella kontroller, överklaganden, tvister eller andra anspråk.

6. De registeransvariga som avses i punkterna 1 och 2 ska vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att skydda personuppgifter från att utplånas genom olyckshändelse eller på ett otillåtet sätt, från att gå förlorade genom olyckshändelse, från att ändras eller röjas och spridas utan tillstånd, särskilt om behandlingen av sådana uppgifter omfattar överföring av uppgifter i ett nätverk, och varje annat slag av otillåten behandling.

7. Europeiska datatillsynsmannen ska ha ansvaret för att övervaka och att säkerställa att myndigheten, Europaparlamentet och den kommitté som avses i artikel 11 respekterar och värnar om fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter när personuppgifter behandlas i enlighet med denna förordning. Utan att det påverkar möjligheten att väcka talan inför domstol får alla registrerade personer framföra klagomål till Europeiska datatillsynsmannen om de anser att deras rätt till skydd av personuppgifter har kränkts när myndigheten, Europaparlamentet eller kommittén behandlat dessa.

8. Europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser, medlemsstaterna och oberoende organ eller sakkunniga som är behöriga att utföra revision av räkenskaperna i enlighet med denna förordning får ställas till svars i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning för skada som de vållat i samband med behandlingen av personuppgifter enligt denna förordning. Medlemsstaterna ska se till att effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner tillämpas vid överträdelser av denna förordning, direktiv 95/46/EG och nationella bestämmelser som antagits med anledning av detta, i synnerhet avseende bedräglig användning av personuppgifter.

Artikel 34

Rätten att höras

Innan myndigheten eller Europaparlamentets utanordnare fattar ett beslut som negativt kan påverka rättigheterna för ett europeiskt politiskt parti eller en europeisk politisk stiftelse eller en sökande enligt vad som avses i artikel 8, ska den höra företrädarna för det berörda partiet eller den berörda stiftelsen eller sökanden. Myndigheten eller Europaparlamentet ska vederbörligen motivera sitt beslut.

Artikel 35

Omprövning

Beslut som fattas i enlighet med denna förordning kan överklagas till Europeiska unionens domstol i enlighet med gällande bestämmelser i EUF-fördraget.

Artikel 36

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 7.2 och 8.3 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 24 november 2014. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av den femårsperioden. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av den aktuella perioden.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 7.2 och 8.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare datum som anges i beslutet. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antagit en delegerad akt ska den delge Europaparlamentet och rådet den på samma gång.

5. En delegerad akt som antas i enlighet med artiklarna 7.2 och 8.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet före utgången av den perioden har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 37

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 38

Utvärdering

Europaparlamentet ska senast i mitten av 2018 offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning och om de finansierade verksamheterna, efter samråd med myndigheten. Rapporten ska, i förekommande fall, ange eventuella ändringar av stadgarna eller finansieringssystemen.

Före utgången av 2018 ska kommissionen lägga fram en rapport om tillämpningen av denna förordning, vid behov tillsammans med ett lagstiftningsförslag om ändring av denna förordning.

Artikel 39

Effektiv tillämpning

Medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa en effektiv tillämpning av denna förordning.

Artikel 40

Upphävande

Förordning (EG) nr 2004/2003 ska upphöra att gälla med verkan från den dag då den här förordningen träder i kraft. Den ska dock fortsätta att gälla för rättsakter och åtaganden som avser finansiering av politiska partier och politiska stiftelser på europeisk nivå för budgetåren 2014, 2015, 2016 och 2017.

Artikel 41

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Kommissionen ska anta de delegerade akter som avses i artiklarna 7.2 och 8.3 a senast den 1 juli 2015.

Denna förordning ska tillämpas från och med den 1 januari 2017. Den myndighet som avses i artikel 6 ska dock inrättas senast den 1 september 2016. Europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser som registreras efter den 1 januari 2017 får ansöka om finansiering endast för verksamhet som inleds under budgetåret 2018 eller därefter.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 22 oktober 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

B. DELLA VEDOVA

Ordförande

BILAGA

Standardformulär som ska ifyllas av varje sökande

På uppdrag av [beteckning på det europeiska politiska partiet eller den europeiska politiska stiftelsen] intygar undertecknad följande:

[beteckning på det europeiska politiska partiet eller den europeiska politiska stiftelsen] har åtagit sig att följa de villkor för registrering som anges i artikel 3.1 c eller 3.2 c i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014, det vill säga att i sitt program och i sin verksamhet respektera de värden som Europeiska unionen bygger på, såsom dessa uttrycks i artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen, nämligen respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna, inklusive rättigheter för personer som tillhör minoriteter.

Befullmäktigad underskrift:

Ev. titel, efternamn och förnamn:	
Funktion i den organisation som ansöker om registrering som europeiskt politiskt parti eller europeisk politisk stiftelse:	
Ort och datum:	
Underskrift:	

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU, EURATOM) nr 1142/2014**av den 22 oktober 2014****om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 vad gäller finansiering av europeiska politiska partier**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 322, jämförd med fördraget om upprättandet av europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 106a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av revisionsrättens yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Politiska partier på europeisk nivå är en viktig integrationsfaktor inom unionen.
- (2) Artikel 10 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 12.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna fastställer att de politiska partierna på europeisk nivå ska bidra till att skapa ett europeiskt politiskt medvetande och till att uttrycka unionsmedborgarnas vilja.
- (3) Den 4 november 2003 antogs Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2004/2003 om regler för och finansiering av politiska partier på europeisk nivå ⁽³⁾.
- (4) Europaparlamentet föreslog mot bakgrund av tidigare erfarenheter en rad förbättringar rörande finansieringen av europeiska politiska partier och stiftelser, i sin resolution av den 6 april 2011 om tillämpningen av förordning (EG) nr 2004/2003 om regler för och finansiering av politiska partier på europeisk nivå ⁽⁴⁾.
- (5) Den 22 oktober 2014 antog Europaparlamentet och rådet förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 ⁽⁵⁾ som upphäver förordning (EG) nr 2004/2003 och som fastställer nya regler om bland annat finansieringen av politiska partier och stiftelser på europeisk nivå, i synnerhet avseende finansieringsvillkor, tilldelning och fördelning av medel, bestämmelser om donationer och bidrag, finansiering av valkampanjer i samband med val till Europaparlamentet, ersättningsgilla utgifter, finansieringsförbud, redovisning, rapportering och revision, genomförande och kontroll, sanktioner, samarbete mellan myndigheten för europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser, Europaparlamentets utanordnare och medlemsstaterna och öppenhet.
- (6) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽⁶⁾ (nedan kallad *budgetförordningen*) bör innehålla regler om bidrag från unionens allmänna budget till de europeiska politiska partierna i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014. De reglerna bör ge de europeiska politiska partierna bättre flexibilitet vad gäller tidsfristerna för att använda det bidraget på det sätt som deras verksamhet kräver.
- (7) Systemet med finansiellt stöd genom bidrag till administrationskostnader till europeiska politiska partier enligt artikel 125.6 i budgetförordningen är inte anpassat till deras behov, i synnerhet inte kravet på att lämna in ett årligt arbetsprogram, ett krav som inte har någon motsvarighet i medlemsstaternas lagstiftning. Därför bör de europeiska politiska partierna få finansiellt stöd genom ett särskilt bidrag, som motsvarar deras särskilda behov. Eftersom europeiska politiska stiftelser emellertid fortsätter att omfattas av bidragsbestämmelserna i budgetförordningen, bör det vara möjligt att tillämpa den begränsade överföringen till följande budgetår under tre månader som för närvarande föreskrivs i artikel 125.6 i budgetförordningen på dem.

⁽¹⁾ EUT C 4, 8.1.2014, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 29 september 2014.

⁽³⁾ EUT L 297, 15.11.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 296 E, 2.10.2012, s. 46.

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 av den 22 oktober 2014 om stadgar för och finansiering av europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser (se sidan 1 i detta nummer av EUT).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella bestämmelser för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (8) Även om finansiellt stöd bör lämnas utan krav på något årligt arbetsprogram, bör de europeiska politiska partierna i efterhand styrka att unionsmedlen använts för sina rätta syften. I synnerhet bör den ansvariga utanordnaren kontrollera om medlen använts för att betala sådana ersättningsgilla kostnader som anges i ansökningsomgången inom de tidsramar som fastställs i denna förordning. Stöd till europeiska politiska partier bör användas före utgången av det budgetår som följer det år då det tilldelades, varefter eventuella outnyttjade medel bör återkrävas av den ansvariga utanordnaren.
- (9) Unionsmedel som beviljas för att finansiera europeiska politiska partiers administrativa kostnader får inte användas för andra syften än de som anges i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014, i synnerhet inte för att direkt eller indirekt finansiera andra organ, såsom nationella politiska partier. Europeiska politiska partier får använda bidragen för att betala delar av sina löpande och framtida kostnader, men inte sådana kostnader eller skulder som uppkommit innan ansökan om bidrag lämnats in.
- (10) Tilldelningen av bidrag bör även förenklas och anpassas till de europeiska politiska partiernas särskilda behov, framför allt genom att urvalskriterierna avskaffas, en enda utbetalning av förfinansiering blir den allmänna regeln samtidigt med möjligheten att använda enhetsbelopp, schablonsatser och enhetskostnader.
- (11) Bidragen från unionens allmänna budget bör skjutas upp, sättas ned eller avslutas om de europeiska politiska partierna inte fullgör sina skyldigheter enligt förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014.
- (12) Sanktioner som bygger både på budgetförordningen och på förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 bör påföras på ett konsekvent sätt och följa principen *ne bis in idem*. I enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 bör de administrativa och/eller ekonomiska sanktioner som föreskrivs i budgetförordningen inte åläggas i de fall där påföljder redan ålagts på grundval av förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014.
- (13) Budgetförordningen bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 121.2 ska följande led läggas till:

”j) sådant bidrag till europeiska politiska partier som avses i del II avdelning VIII.”

2. Artikel 125 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska andra stycket utgå.

b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Om en europeisk politisk stiftelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 (*) har inkomster som överstiger utgifterna vid slutet av det budgetår för vilket det mottagit ett bidrag till administrationskostnader, kan en del av överskottet motsvarande upp till 25 % av de totala inkomsterna för det året, med avvikelse från icke-vinstprincipen i punkt 4 i denna artikel, föras över till följande år förutsatt att det används före slutet av det första kvartalet följande år.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 av den 22 oktober 2014 om stadgar för och finansiering av europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser (EUT L 317, 4.11.2014, s. 1).”

3. I del II ska följande avdelning läggas till:

”AVDELNING VIII

BIDRAG TILL EUROPEISKA POLITISKA PARTIER

Artikel 204a

Allmänna bestämmelser

1. I denna förordning avses med europeiska politiska partier sådana organ som registrerats i denna egenskap i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014.

2. Europeiska politiska partier kan få direkt finansiellt stöd från budgeten med tanke på deras bidrag till att skapa ett europeiskt politiskt medvetande och till att uttrycka unionsmedborgarnas vilja i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014.

Artikel 204b

Principer

1. Bidrag får bara användas som ersättning för den procentandel som anges i artikel 17.4 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 av de europeiska politiska partiernas administrativa kostnader som är direkt kopplad till partiets mål, i enlighet med artiklarna 17.5 och 21 i den förordningen.

2. Bidrag får användas för att ersätta utgifter avseende avtal som ingåtts av europeiska politiska partier, under förutsättning att det inte förelåg några intressekonflikter när de tilldelades.

3. Bidrag får inte användas för att direkt eller indirekt ge enskilda ledamöter eller anställda vid europeiska politiska partier personliga fördelar, kontant eller in natura. Bidrag får inte användas för att direkt eller indirekt finansiera tredje mans verksamhet, i synnerhet inte nationella politiska partier eller stiftelser på europeisk eller nationell nivå, oavsett om det sker via bidrag, donationer, lån eller liknande överenskommelser. Bidrag får inte användas för något av de ändamål som utesluts genom artikel 22 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014.

4. Bidrag ska beviljas i enlighet med principerna om öppenhet och likabehandling, enligt de villkor som fastställs i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014.

5. Europaparlamentet ska dela ut bidrag varje år och uppgifter om detta ska offentliggöras i enlighet med artikel 35.2 i den här förordningen och i enlighet med artikel 32.1 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014.

6. Europeiska politiska partier som får bidrag ska inte direkt eller indirekt beviljas annan finansiering ur budgeten. I synnerhet ska donationer från budgetarna för de politiska grupperna i Europaparlamentet vara förbjudna. Under inga omständigheter får en utgiftspost finansieras två gånger ur budgeten.

Artikel 204c

Budgetfrågor

Bidrag ska utbetalas från Europaparlamentets del av budgeten. De anslag som avsätts för oberoende externa revisionsorgan eller de experter som avses i artikel 23 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 ska direkt belasta Europaparlamentets budget.

Artikel 204d

Ansökningsomgång

1. Bidrag ska beviljas efter en årlig ansökningsomgång som offentliggörs åtminstone på Europaparlamentets webbsida.

2. Ett europeiskt politiskt parti får högst ett bidrag per år.

3. Ett europeiskt politiskt parti får erhålla bidrag endast om det ansöker om detta enligt de villkor och förutsättningar som fastställs i ansökningsomgången.

4. Ansökningsomgången ska fastställa de kriterier för stödberättigande som den sökande ska uppfylla, samt utslutningskriterier.

5. Ansökningsomgången ska åtminstone ange vilken typ av kostnader som kan få ersättning genom bidrag.

6. Ansökningsomgången ska kräva en budgetberäkning.

Artikel 204e

Tilldelningsförfarande

1. Ansökningar om bidrag ska läggas fram skriftligen i vederbörlig ordning inom fastställd tid eller, när så är lämpligt, i ett säkert elektroniskt format.

2. Bidrag får inte beviljas sökande som, när ett bidrag tilldelas, befinner sig i någon av de situationer som avses i artiklarna 106.1 och 107 samt artikel 109.1 a eller sökande som är registrerade i den centrala databasen över uteslutna som avses i artikel 108.
3. De sökande är skyldiga att intyga att de inte befinner sig i någon av de situationer som avses i punkt 2.
4. Bidrag ska beviljas med hjälp av ett sådant avtal eller beslut om bidrag som anges i ansökningsomgången.
5. Den ansvariga utanordnaren får biträdas av en kommitté i samband med utvärderingen och upprättandet av avtalet eller beslutet om bidrag. Den ansvariga utanordnaren ska, med vederbörlig hänsyn till principerna om öppenhet och likabehandling, fastställa närmare bestämmelser om kommitténs sammansättning, utnämning och arbetsätt samt bestämmelser som ska förebygga intressekonflikter.

Artikel 204f

Utvärderingsförfarande

1. Ansökningar ska väljas ut med hjälp av tilldelningskriterierna i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 från de ansökningar som uppfyller kriterierna för stödberättigande och uteslutningskriterierna.
2. Kriterierna för stödberättigande ska fastställa på vilka villkor sökande kan få bidrag i enlighet med de regler som fastställs i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014.
3. I den ansvariga utanordnarens beslut ska åtminstone följande anges:
 - a) Syftet med bidraget och dess totala belopp.
 - b) Namnet på de sökande som valts ut och de godkända beloppen.
 - c) Namnen på sökande som avvisats och skälen till att de avvisats.
4. Den ansvariga utanordnaren ska skriftligen underrätta sökanden om vad som beslutats. Om ansökan om finansiering avvisas eller de begärda beloppen inte godkänns eller endast godkänns delvis ska den ansvariga utanordnaren ange skälen antingen till att ansökan har avvisats eller att de begärda beloppen inte har tilldelats, med särskild hänvisning till kriterierna för stödberättigande och tilldelningskriterierna i punkterna 1 och 2. Om ansökan avvisas ska den ansvariga utanordnaren informera den sökande om vilka administrativa och/eller rättsliga möjligheter till omprövning som föreskrivs i artikel 97 i denna förordning.

Artikel 204g

Bidragens utformning

1. Bidrag kan vara utformade på något av följande sätt:
 - a) Ersättning för en viss procent av de faktiska ersättningsgilla kostnaderna.
 - b) Ersättning på grundval av enhetskostnader.
 - c) Enhetsbelopp.
 - d) Finansiering till en schablonsats.
 - e) En kombination av de former som avses i a–d.
2. Ersättning beviljas endast för sådana kostnader som uppfyller kriterierna i ansökningsomgången, och som inte uppkommit innan ansökan lämnades.

Artikel 204h

Regler för bidraget

1. Enhetskostnader avser alla eller vissa typer av ersättningsgilla kostnadskategorier med i förhand tydligt angivna belopp per enhet.
2. Enhetsbeloppen ska erbjuda en övergripande ersättning för vissa kostnader som är nödvändiga för de europeiska politiska partiernas särskilda verksamhet. Enhetsbeloppen får endast användas tillsammans med andra typer av bidrag.

3. Schablonsatserna omfattar vissa ersättningsgilla kostnader med i förhand tydligt angivna procentandelar.
4. Vid användningen av enhetsbelopp, schablonsatser och enhetskostnader ska dessa tydligt definieras i ansökningsomgången, i förekommande fall med respektive belopp och nivåer. Ansökningsomgången ska också innehålla en beskrivning av metoderna för att fastställa enhetsbelopp, schablonsatser eller enhetskostnader, vilka ska baseras på objektiva uppgifter såsom statistik, bestyrkta eller kontrollerbara historiska uppgifter från europeiska politiska partier eller deras normala praxis för kostnadsredovisning. Avtalet eller beslutet om bidrag ska innehålla bestämmelser som gör det möjligt att kontrollera att de krav som ställs för tilldelning av enhetsbelopp, schablonsatser eller enhetskostnader är uppfyllda.

Artikel 204i

Förfinansiering

Bidrag ska betalas ut i sin helhet genom en enda utbetalning av förfinansiering, om inte den ansvariga utanordnaren i vederbörligen motiverade fall beslutar något annat.

Artikel 204j

Säkerhet

Den ansvariga utanordnaren får, om så anses lämpligt och proportionellt från fall till fall och efter utförd riskanalys, ålägga europeiska politiska partier att ställa säkerhet i förväg för att begränsa de ekonomiska risker som är förknippade med utbetalning av förfinansiering, men endast om riskanalysen tyder på att det europeiska politiska partiet löper omedelbar risk att befinna sig i någon av de situationer som anges i artikel 106.1 a och d i den här förordningen eller om ett beslut fattat av myndigheten för europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser som inrättats i enlighet med artikel 6 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 (nedan kallad *myndigheten*) meddelats Europaparlamentet och rådet i enlighet med artikel 10.4 i den förordningen.

Bestämmelserna i artikel 134 i den här förordningen om säkerhet vid förfinansiering på bidragsområdet ska i tillämpliga delar gälla för säkerhet som i de fall som anges i första stycket i den här artikeln kan krävas för utbetalning av förfinansiering till europeiska politiska partier.

Artikel 204k

Användning av bidrag

1. Bidrag ska användas i enlighet med artikel 204b.
2. De delar av bidraget som inte använts under det budgetår bidraget beviljades (år n) ska användas för att finansiera andra ersättningsgilla kostnader som uppkommit före den 31 december år n+1. Återstoden av bidraget som inte utnyttjats inom ramen för den tidsfristen ska återkrävas i enlighet med kapitel 5 i avdelning IV i del I.
3. Europeiska politiska partier ska rätta sig efter den högsta samfinansieringsgraden som fastställs i artikel 17.4 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014. Återstående belopp från det föregående årets bidrag får inte användas för att finansiera den del som ska komma från de europeiska politiska partiernas egna medel. Bidrag från tredje part till gemensam verksamhet ska inte betraktas som en del av ett europeiskt politiskt partis egna medel.
4. Europeiska politiska partier ska utnyttja den del av bidraget som inte använts under det budgetår det bidraget beviljades, innan bidrag som beviljats därefter börjar utnyttjas.
5. Eventuell ränta på förhandsbetalningarna ska anses utgöra en del av bidraget.

Artikel 204l

Rapport om användningen av bidragen

1. Ett europeiskt politiskt parti ska i enlighet med artikel 23 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 lämna sin årsrapport om hur bidraget använts och sina årsredovisningar till den ansvariga utanordnaren för godkännande.
2. Den årliga verksamhetsrapport som avses i artikel 66.9 i den här förordningen ska upprättas av den ansvarige utanordnaren på grundval av den årsrapport och de årsredovisningar som avses i punkt 1 i den här artikeln. Även andra stödande dokument får användas för upprättandet av den rapporten.

*Artikel 204m***Utbetalning av återstående belopp**

1. Bidragsbeloppet ska inte betraktas som slutligt förrän den årsrapport och de årsredovisningar som avses i artikel 204l.1 har godkänts av den ansvariga utanordnaren. Att årsrapporten och årsredovisningarna godkänns påverkar inte myndighetens möjligheter att genomföra ytterligare kontroller i ett senare skede.
2. Eventuella oanvända delar av förfinansieringen ska inte betraktas som slutgiltiga förrän de använts av de europeiska politiska partierna för att finansiera ersättningsgilla kostnader som uppfyller kraven i ansökningsomgången.
3. Om ett europeiskt politiskt parti inte fullgör sina skyldigheter i samband med användningen av bidragen ska bidragen skjutas upp, sättas ned eller sägas upp efter det att de europeiska politiska partierna fått tillfälle att lämna sina synpunkter.
4. Innan slutbetalning av utestående belopp görs ska den ansvariga utanordnaren kontrollera att det europeiska politiska partiet fortfarande är infört i det register som avses i artikel 7 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 och inte har blivit föremål för några av de sanktioner som avses i artikel 27 i den förordningen, från det att ansökan gjordes och fram till slutet av det budgetår bidraget avser.
5. Om ett europeiskt politiskt parti inte längre är infört i det register som avses i artikel 7 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 eller har blivit föremål för någon av de sanktioner som föreskrivs i artikel 27 i den förordningen, får den ansvariga utanordnaren skjuta upp, sätta ner eller säga upp bidraget och återkräva belopp som felaktigt utbetalats enligt avtalet eller beslutet om bidrag, i förhållande till hur allvarliga fel, oriktigheter, bedrägerier eller andra överträdelser av skyldigheterna i samband med användningen av bidraget som förekommit och efter det att det europeiska politiska partiet fått tillfälle att lämna sina synpunkter.

*Artikel 204n***Kontroller och sanktioner**

1. Det ska i alla avtal eller beslut om bidrag uttryckligen anges att Europaparlamentet, Europeiska byrån för bedrägeribekämpning och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra kontroller av dokument och kontroller på platsen hos alla europeiska politiska partier, entreprenörer och underentreprenörer som erhållit unionsmedel.
2. Den ansvariga utanordnaren ska ha rätt att påföra de sökande effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner i enlighet med artikel 109 i den här förordningen och i enlighet med artikel 27 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014.
3. Sådana sanktioner som avses i punkt 2 får även påföras europeiska politiska partier som, när ansökan om bidrag gjordes eller efter det att bidraget erhållits, lämnat den ansvariga utanordnaren vilseledande upplysningar eller underlåtit att lämna upplysningar.

*Artikel 204o***Redovisning**

1. Europeiska politiska partier ska spara all bokföring och alla styrkande handlingar avseende bidraget i fem år efter inlämnandet av den årsrapport och de årsredovisningar som avses i artikel 204l.1.
2. Handlingar som avser revision, överklaganden, tvister eller skadereglering i samband med användningen av bidraget ska sparas till dess att dessa frågor slutligt avgjorts.

*Artikel 204p***Urval av externa revisionsorgan eller experter**

De oberoende externa revisionsorgan eller experter som avses i artikel 23 i förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 ska väljas ut genom ett upphandlingsförfarande. Kontraktstiden får inte vara längre än fem år. Efter två på varandra följande kontraktperioder ska de anses befinna sig i intressekonflikt vilket kan ha en negativ inverkan på utförandet av revisionen.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2017. Artiklarna 125.3 andra stycket och 125.6 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, i deras lydelse före ändringen enligt artikel 1 i den här förordningen, ska fortsättningsvis tillämpas avseende akter och åtaganden som ingåtts avseende finansiering av politiska partier på europeisk nivå till och med den 31 december 2017.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 22 oktober 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

B. DELLA VEDOVA

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1143/2014**av den 22 oktober 2014****om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Att främmande arter, antingen de är djur, växter, svampar eller mikroorganismer, uppträder i nya miljöer behöver inte alltid vara oroande. En betydande andel av de främmande arterna kan emellertid bli invasiva och ha allvarliga negativa effekter på biologisk mångfald och relaterade ekosystemtjänster samt andra sociala och ekonomiska effekter, vilket bör förhindras. Det finns omkring 12 000 främmande arter i miljön i unionen och andra europeiska länder, varav ungefär 10–15 % betraktas som invasiva.
- (2) Invasiva främmande arter är ett av de största hoten mot biologisk mångfald och relaterade ekosystemtjänster, särskilt i geografiskt och evolutionärt isolerade ekosystem, som exempelvis små öar. De risker som dessa arter innebär kan intensifieras på grund av ökad global handel, turism och klimatförändring.
- (3) Det hot mot biologisk mångfald och relaterade ekosystemtjänster som invasiva främmande arter utgör kan se olika ut, och till exempel få allvarliga konsekvenser för inhemska arter och för ekosystemens struktur och funktion genom ändringar i fråga om livsmiljöer, predation, konkurrens, sjukdomsspridning, utträngning av inhemska arter på en stor del av utbredningsområdet och genetiska effekter genom hybridisering. Invasiva främmande arter kan också ha stora negativa effekter på människors hälsa och ekonomin. Endast levande exemplar, och delar som har reproduktionsförmåga, utgör ett hot mot biologisk mångfald och relaterade ekosystemtjänster, människors hälsa och ekonomi, och därför bör endast dessa omfattas av de restriktioner som föreskrivs i denna förordning.
- (4) Unionen är part i konventionen om biologisk mångfald, som godkändes genom rådets beslut 93/626/EEG ⁽³⁾, och är skyldig att följa artikel 8 h i den konventionen. Där anges att parterna så vitt möjligt och på lämpligt sätt ska "förhindra införseln av, kontrollera eller utrota de främmande arter som hotar ekosystem, livsmiljöer eller arter".
- (5) Unionen har som part i konventionen om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljöer, som godkändes genom rådets beslut 82/72/EEG ⁽⁴⁾, åtagit sig att vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa ett skydd för de vilda djur- och växtarternas miljöer.

⁽¹⁾ EUT C 177, 11.6.2014, s. 84.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 29 september 2014.

⁽³⁾ Rådets beslut 93/626/EEG av den 25 oktober 1993 om ingående av konventionen om biologisk mångfald (EGT L 309, 13.12.1993, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets beslut 82/72/EEG av den 3 december 1981 om ingående av konventionen om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljö (EGT L 38, 10.2.1982, s. 1).

- (6) För att stödja målen för Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG⁽¹⁾, 2008/56/EG⁽²⁾ och 2009/147/EG⁽³⁾, samt rådets direktiv 92/43/EEG⁽⁴⁾, bör denna förordning fastställa regler för att förebygga, minimera och mildra invasiva främmande arters negativa effekter på biologisk mångfald och relaterade ekosystemtjänster och på människors hälsa och säkerhet, samt att minska deras sociala och ekonomiska effekter.
- (7) Vissa arter migrerar naturligt till följd av miljöförändringar. Dessa bör inte betraktas som främmande arter i sin nya miljö och bör därför inte omfattas av denna förordnings tillämpningsområde. Denna förordning bör endast inriktas på arter som introduceras i unionen till följd av mänsklig aktivitet.
- (8) Det finns för närvarande över 40 unionslagstiftningsakter om djurhälsa med bestämmelser om djursjukdomar. Dessutom inbegriper rådets direktiv 2000/29/EG⁽⁵⁾ regler om skadegörare på växter eller växtprodukter i, och i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG⁽⁶⁾ fastställs den ordning som är tillämplig på genetiskt modifierade organismer. Alla nya regler om invasiva främmande arter bör därför vara anpassade till, och inte överlappa, dessa unionslagstiftningsakter, och de bör inte vara tillämpliga på de organismer som omfattas av dessa lagstiftningsakter.
- (9) Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1107/2009⁽⁷⁾ och (EU) nr 528/2012⁽⁸⁾ samt rådets förordning (EG) nr 708/2007⁽⁹⁾ innehåller regler om tillstånd för användning av vissa främmande arter för särskilda ändamål. Användningen av vissa arter har redan godkänts enligt dessa system vid tidpunkten för ikraftträdandet av den här förordningen. För att säkerställa en enhetlig rättslig ram bör arter som används för dessa ändamål därför uteslutas från den här förordningens tillämpningsområde.
- (10) Eftersom det finns en mängd invasiva främmande arter är det viktigt att prioritera den andel av invasiva främmande arter som anses vara av unionsbetydelse. Därför bör en förteckning över invasiva främmande arter av unionsbetydelse upprättas (nedan kallad *unionsförteckningen*) och uppdateras regelbundet. En invasiv främmande art bör anses vara av unionsbetydelse om den skada som den orsakar i de drabbade medlemsstaterna är så stor att den motiverar antagandet av ändamålsenliga åtgärder som är tillämpliga i hela unionen, även de medlemsstater som ännu inte har drabbats eller som sannolikt inte kommer att drabbas. För att säkerställa att identifieringen av invasiva främmande arter av unionsbetydelse förblir proportionell bör unionsförteckningen upprättas och uppdateras gradvis och vara inriktad på arter vars införande på unionsförteckningen faktiskt och på ett kostnads-effektivt sätt förhindrar, minimerar eller mildrar dessa arters negativa effekter. Eftersom arter inom samma taxonomiska grupp ofta har liknande ekologiska behov och kan utgöra en liknande risk bör det om så är lämpligt vara tillåtet att uppföra taxonomiska artgrupper på unionsförteckningen.
- (11) Kriterierna för uppförande på unionsförteckningen är det viktigaste verktyget för tillämpning av denna förordning. För att säkerställa en effektiv resursanvändning bör dessa kriterier även säkerställa att de arter som förtecknas är de av alla hittills kända invasiva främmande arter som har de största negativa effekterna. Kommissionen bör senast ett år från ikraftträdandet av denna förordning förelägga den kommitté som inrättas enligt denna förordning ett förslag till förteckning utifrån dessa kriterier. När kommissionen lämnar sitt förslag till unionsförteckning bör den

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 2000/29/EG av den 8 maj 2000 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen (EGT L 169, 10.7.2000, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG (EGT L 106, 17.4.2001, s. 1).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter (EUT L 167, 27.6.2012, s. 1).

⁽⁹⁾ Rådets förordning (EG) nr 708/2007 av den 11 juni 2007 om användning av främmande och lokalt frånvarande arter i vattenbruk (EUT L 168, 28.6.2007, s. 1).

informera den kommittén om hur den tagit hänsyn till kriterierna. Kriterierna bör omfatta en riskbedömning enligt gällande bestämmelser i Världshandelsorganisationens (WTO) relevanta avtal om restriktioner i handeln med arter.

- (12) För att undvika oproportionella eller alltför höga kostnader för medlemsstaterna och för att skydda mervärdet av unionens åtgärder enligt denna förordning bör kommissionen beakta genomförandekostnaderna för medlemsstaterna och kostnaderna för att inte vidta åtgärder, kostnadseffektiviteten och de socioekonomiska aspekterna när den lägger fram förslaget till unionsförteckning och föreslår följdåtgärder. I detta sammanhang, vid urvalet av de invasiva främmande arter som ska upptas på unionsförteckningen, bör särskild uppmärksamhet ägnas åt arter som används i stor utsträckning och som ger betydande ekonomiska och sociala fördelar i en medlemsstat, utan att detta äventyrar målen för denna förordning.
- (13) Gemensamma kriterier för utförande av riskbedömningen bör fastställas för att säkerställa att reglerna i WTO:s relevanta avtal följs och att denna förordning tillämpas på ett enhetligt sätt. När det är lämpligt bör kriterierna baseras på befintliga nationella och internationella normer och bör omfatta olika aspekter av artens egenskaper, riskerna med arten och dess introduktionsvägar in i unionen, negativa sociala och ekonomiska effekter samt negativa effekter för biologisk mångfald, möjliga fördelar med användningar och kostnader för mildrande åtgärder vägda mot negativa effekter, samt på en bedömning av de potentiella kostnaderna för miljömässiga, sociala och ekonomiska skador för att visa betydelsen för unionen och motivera ytterligare åtgärder. För att man ska kunna utveckla systemet gradvis och bygga vidare på gjorda erfarenheter bör den övergripande strategin utvärderas senast den 1 juni 2021.
- (14) Vissa invasiva främmande arter ingår i bilaga B till rådets förordning (EG) nr 338/97 ⁽¹⁾ och det är förbjudet att importera dem till unionen på grund av att det har fastställts att de är invasiva och att deras introduktion till unionen har negativa effekter för inhemska arter. Dessa arter är *Callosciurus erythraeus*, *Sciurus carolinensis*, *Oxyura jamaicensis*, *Lithobates (Rana) catesbeianus*, *Sciurus niger*, *Chrysemys picta* och *Trachemys scripta elegans*. För att säkerställa en enhetlig rättslig ram och enhetliga regler för invasiva främmande arter på unionsnivå, bör förtecknandet av dessa invasiva främmande arter som invasiva främmande arter av unionsbetydelse vara en prioritering.
- (15) Förebyggande åtgärder är i allmänhet mer önskvärda från miljösynpunkt och mer kostnadseffektiva än åtgärder som görs i efterhand och bör prioriteras. Därför bör man prioritera att förteckna invasiva främmande arter som ännu inte förekommer inom unionen eller som befinner sig i ett tidigt skede av invasionen av de invasiva främmande arter som sannolikt har de största negativa effekterna. Eftersom nya invasiva främmande arter kan introduceras kontinuerligt i unionen och här redan förekommande främmande arter sprids och utvidgar sitt utbredningsområde är det nödvändigt att se till att unionsförteckningen revideras och uppdateras fortlöpande.
- (16) Man bör undersöka möjligheterna till regionalt samarbete mellan medlemsstater som har problem med samma arter som inte i år i stånd att etablera en livskraftig population i en stor del av unionen. Om målen för denna förordning kan uppnås bättre genom åtgärder på unionsnivå kan även dessa arter upptas i unionsförteckningen.
- (17) För att uppnå målen för denna förordning är det lämpligt att ta hänsyn till den särskilda situationen i de yttersta randområdena, i synnerhet deras avlägsna belägenhet och ökaraktär liksom respektive områdes unika situation i fråga om biologisk mångfald. Därför bör kraven i denna förordning på att vidta begränsande och förebyggande åtgärder med avseende på invasiva främmande arter av unionsbetydelse anpassas till de yttersta randområdenas särdrag, så som dessa definieras i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*), och med beaktande av Europeiska rådets beslut 2010/718/EU ⁽²⁾ och 2012/419/EU ⁽³⁾.
- (18) De risker och problem som är förknippade med invasiva främmande arter är gränsöverskridande och påverkar hela unionen. Därför är det mycket viktigt att på unionsnivå införa ett förbud mot avsiktlig eller vårdslös införsel till unionen, reproducera, odla, transportera, köpa, sälja, använda, utbyta, hålla och sätta ut invasiva främmande arter av unionsbetydelse, för att säkerställa att det på ett tidigt stadium vidtas enhetliga åtgärder i hela unionen så att man undviker snedvridning av den inre marknaden samt förhindrar situationer där åtgärder i en medlemsstat undergrävs av bristande åtgärder i en annan.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem (EGT L 61, 3.3.1997, s. 1).

⁽²⁾ Europeiska rådets beslut 2010/718/EU av den 29 oktober 2010 om ändring av ön Saint-Barthélemy's ställning i förhållande till Europeiska unionen (EUT L 325, 9.12.2010, s. 4).

⁽³⁾ Europeiska rådets beslut 2012/419/EU av den 11 juli 2012 om ändring av Mayottes ställning i förhållande till Europeiska unionen (EUT L 204, 31.7.2012, s. 131).

- (19) För att möjliggöra vetenskaplig forskning och ex-situ bevarandeverksamhet, måste det införas särskilda regler för de invasiva främmande arter av unionsbetydelse som ingår i sådan verksamhet. Verksamheten bör bedrivas i slutna anläggningar där organismerna hålls i sluten förvaring och alla nödvändiga åtgärder vidtas för att se till att invasiva främmande arter av unionsbetydelse inte slipper ut eller olagligen sätts ut. Med tillstånd från kommissionen bör det vara möjligt att i väl motiverade undantagsfall, för att tillgodose tvingande hänsyn till allmänintresset, tillämpa dessa regler även på viss annan verksamhet, inbegripet kommersiell verksamhet. Vid tillämpningen av dessa regler bör särskild uppmärksamhet ägnas åt att undvika negativa effekter på skyddade arter och livsmiljöer i enlighet med relevant unionsrätt.
- (20) Det kan uppstå fall där främmande arter som ännu inte är erkända som invasiva främmande arter av unionsbetydelse uppträder vid unionens gränser eller upptäcks inom unionens territorium. Därför bör medlemsstaterna ges möjlighet att vidta vissa nödatgärder på grundval av tillgängliga vetenskapliga belägg. Sådana nödatgärder skulle göra det möjligt att omedelbart vidta åtgärder mot invasiva främmande arter som kan innebära en risk om de introduceras, etableras eller sprids i de länderna, medan medlemsstaterna bedömer den faktiska risk som de medför, i linje med gällande bestämmelser i WTO:s relevanta avtal, särskilt när det gäller att få dessa arter erkända som invasiva främmande arter av unionsbetydelse. Nationella nödatgärder måste kombineras med möjligheten att vidta nödatgärder på unionsnivå för att bestämmelserna i WTO:s relevanta avtal ska iakttas. Dessutom skulle nödatgärder på unionsnivå ge unionen en mekanism för att agera snabbt vid förekomst av eller överhängande risk för införande av en ny invasiv främmande art, i enlighet med försiktighetsprincipen.
- (21) En stor andel invasiva främmande arter introduceras oavsiktligt i unionen. Det är därför mycket viktigt att hantera spridningsvägarna för oavsiktlig introduktion mer effektivt. Åtgärder inom detta område bör införas gradvis med hänsyn till den förhållandevis begränsade erfarenheten inom detta område. Åtgärder bör omfatta frivilliga åtgärder, som de som föreslås i Internationella sjöfartsorganisationens riktlinjer för kontroll och hantering av påväxt på fartyg, samt obligatoriska åtgärder. Åtgärder bör utgå från unionens och medlemsstaternas erfarenheter av att hantera vissa spridningsvägar, däribland åtgärder som vidtagits inom ramen för den internationella konventionen om kontroll och hantering av fartygs barlastvatten och sediment som antogs 2004. Kommissionen bör därför vidta alla lämpliga åtgärder för att uppmuntra medlemsstaterna att ratificera den konventionen.
- (22) För att utveckla en ändamålsenlig kunskapsbas som gör det möjligt att ta itu med de problem som orsakas av invasiva främmande arter är det viktigt att medlemsstaterna bedriver forskning och övervakning av sådana arter. Eftersom övervakningssystem är det lämpligaste sättet att upptäcka nya invasiva främmande arter tidigt och att fastställa utbredningen av redan etablerade arter bör dessa system omfatta både riktade och allmänna undersökningar och dra nytta av ett deltagande från olika sektorer och intressenter, även regionala och lokala samhällen. Övervakningssystemen bör innebära kontinuerlig bevakning av alla nya invasiva främmande arter i hela unionen och syfta till att ge en korrekt och fullständig bild på unionsnivå. Befintliga system för tullkontroll och övervakning som redan införts genom unionsrätten bör tillämpas för att skapa effektivitet och kostnadseffektivitet, särskilt bestämmelserna i direktiven 92/43/EEG, 2000/60/EG, 2008/56/EG och 2009/147/EG.
- (23) Det bör utföras offentliga kontroller av djur och växter för att hindra avsiktlig introduktion av invasiva främmande arter. Levande djur och växter bör föras in i unionen vid gränskontrollstationer i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004⁽¹⁾, och rådets direktiv 91/496/EEG⁽²⁾ och 97/78/EG⁽³⁾ eller vid införselorter i enlighet med direktiv 2000/29/EG. För att säkerställa effektivitetsvinster och undvika att det skapas parallella system för tullkontroller bör behöriga myndigheter kontrollera om dessa arter är invasiva främmande arter av unionsbetydelse vid den första gränskontrollstationen eller införselorten.

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1).

(2) Rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av regler för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importerats till gemenskapen från tredje land och om ändring av direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG och 90/675/EEG (EGT L 268, 24.9.1991, s. 56).

(3) Rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen (EGT L 24, 30.1.1998, s. 9).

- (24) När en invasiv främmande art har introducerats är det mycket viktigt att den snabbt upptäcks och att det snabbt vidtas utrotningsåtgärder för att hindra att arten etableras och sprids. Det effektivaste och mest kostnadseffektiva sättet är ofta att utrota hela populationen så snart som möjligt, medan antalet exemplar fortfarande är begränsat. Om det inte är möjligt att utrota arten, eller om kostnaderna för utrotning är större än de miljömässiga, sociala och ekonomiska fördelarna på längre sikt, bör det vidtas åtgärder för inneslutning och kontroll. Hanteringsåtgärderna bör stå i proportion till effekterna på miljön och vederbörlig hänsyn bör tas till den berörda medlemsstatens biogeografiska och klimatmässiga förhållanden.
- (25) Hanteringsåtgärderna bör inte medföra några negativa effekter för miljön och för människors hälsa. Utrotning och hantering av vissa invasiva främmande djurarter kan vara nödvändigt i vissa fall, och då medföra smärta, oro, rädsla eller annat lidande för djuren även när bästa möjliga teknik används. Därför bör medlemsstaterna och alla aktörer som deltar i arbetet med att utrota, kontrollera eller innesluta invasiva främmande arter vidta de åtgärder som är nödvändiga för att skona djuren från smärta, oro och lidande som kan undvikas under processen och så långt det är möjligt ta hänsyn till bästa praxis inom området, till exempel de riktlinjer för djurskydd som har tagits fram av Världsoorganisationen för djurhälsa (OIE). Icke-dödliga metoder bör övervägas och eventuella åtgärder som vidtas bör minimera påverkan på icke-målarter.
- (26) Invasiva främmande arter orsakar i allmänhet skador på ekosystem och minskar dessa ekosystems motståndskraft. Därför bör proportionella återställandeåtgärder vidtas för att stärka ekosystemens motståndskraft mot invasioner, reparera de skador som orsakats och förbättra bevarandestatusen för arter och deras livsmiljöer i enlighet med direktiven 92/43/EEG och 2009/147/EG, den ekologiska statusen för inlandsytvatten, vatten i övergångszon, kustvatten och grundvatten i enlighet med direktiv 2000/60/EG och marina vattens miljöstatus i enlighet med direktiv 2008/56/EG. Kostnaderna för dessa återställandeåtgärder bör täckas i enlighet med principen att förorenaren betalar.
- (27) Gränsöverskridande samarbete, framför allt med grannländer, och samordning mellan medlemsstater, i synnerhet inom samma biogeografiska område i unionen, bör främjas i syfte att bidra till en effektiv tillämpning av denna förordning.
- (28) Ett system för att ta itu med invasiva främmande arter bör stödjas av ett centraliserat informationssystem där befintlig information om främmande arter i unionen samlas och som ger tillgång till information om förekomsten av arter, deras spridning, ekologi, invasionshistoria och all annan information som behövs som underlag för politiska beslut och hanteringsbeslut, och som även medger utbyte av bästa praxis.
- (29) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG⁽¹⁾ fastställs ett ramverk för offentliga samråd om miljörelaterade beslut. När åtgärder fastställs inom området för invasiva främmande arter bör allmänheten ges tillfälle att faktiskt delta i beslutsprocessen och ha möjlighet att yttra sig och uttrycka farhågor som kan vara relevanta för besluten, och ge beslutsfattaren möjlighet att beakta dessa. Detta bör öka ansvarigheten och öppenheten i beslutsprocessen och bidrar till att öka allmänhetens miljömedvetenhet och stöd för fattade beslut.
- (30) Deltagande från forskarsamhällets sida är viktigt för att tillhandahålla en ändamålsenlig kunskapsbas som gör det möjligt att ta itu med de problem som orsakas av invasiva främmande arter. Det bör inrättas ett för ändamålet skapat vetenskapligt forum som ska ge råd om vetenskapliga aspekter kopplade till tillämpningen av denna förordning, i synnerhet när det gäller fastställande och uppdatering av unionsförteckningen, riskbedömningar, nödatgärder och snabba utrotningsåtgärder.
- (31) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på antagande och uppdatering av unionsförteckningen, formatet på handlingar som utgör ett bevis för att ett tillstånd har beviljats, antagande av nödatgärder på unionsnivå, krav på att tillämpa vissa bestämmelser i berörda medlemsstaterna vid utökat regionalt samarbete, avslag av medlemsstaternas beslut att inte vidta utredningsåtgärder och de tekniska formaten för rapportering till kommissionen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽²⁾.

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003 om åtgärder för allmänhetens deltagande i utarbetandet av vissa planer och program avseende miljön och om ändring, med avseende på allmänhetens deltagande och rätt till rättslig prövning, av rådets direktiv 85/337/EEG och 96/61/EG (EUT L 156, 25.6.2003, s. 17).

(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (32) I syfte att ta hänsyn till den senaste vetenskapliga utvecklingen på miljöområdet bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att ange hur det kan konstateras att invasiva främmande arter kan etablera livskraftiga bestånd och sprida sig, samt för att fastställa de delar som ska vara gemensamma vid utarbetandet av riskbedömningar. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (33) För att säkerställa att bestämmelserna i denna förordning efterlevs är det viktigt att medlemsstaterna inför effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner mot överträdelser med hänsyn till överträdelsens art och allvar, principen om kostnadstäckning och principen att förorenaren betalar.
- (34) Genom åtgärder som vidtas inom ramen för denna förordning kan medlemsstaterna införa skyldigheter för personer som håller eller använder främmande arter samt personer som äger eller arrenderar berörd mark.
- (35) För att icke-kommersiella ägare ska kunna behålla sina sällskapsdjur som tillhör de arter som är inkluderade på unionsförteckningen till dess att det dör av naturliga skäl måste det införas övergångsbestämmelser, på villkor att alla nödvändiga åtgärder vidtas för att undvika att djuret fortplantar sig eller slipper ut.
- (36) För att kommersiella operatörer som kan ha berättigade förväntningar, till exempel operatörer som har fått tillstånd i enlighet med förordning (EG) nr 708/2007, ska kunna göra sig av med sitt lager av invasiva främmande arter av unionsbetydelse efter denna förordnings ikraftträdande, är det motiverat att ge dem en period på två år för att slakta, på ett humant sätt avliva, sälja eller i tillämpliga fall lämna över exemplaren till forskning eller verksamheter för ex situ-bevarande.
- (37) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att förebygga, minimera och mildra de negativa effekterna av introduktionen och spridningen av invasiva främmande arter inom unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (38) Det bör vara möjligt för medlemsstaterna att behålla eller anta regler för invasiva främmande arter av unionsbetydelse som är striktare än de regler som fastställs i denna förordning och att tillämpa bestämmelser liknande dem som fastställs i denna förordning för invasiva främmande arter av unionsbetydelse på invasiva främmande arter av medlemsstatsbetydelse. Varje sådan åtgärd bör vara förenlig med EUF-fördraget och anmälas till kommissionen i enlighet med unionsrätten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs regler för att förebygga, minimera och mildra de negativa effekterna på biologisk mångfald av såväl avsiktlig som oavsiktlig introduktion och spridning av invasiva främmande arter inom unionen.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning är tillämplig på alla invasiva främmande arter.
2. Denna förordning är inte tillämplig på
 - a) arter som ändrar sitt naturliga utbredningsområde utan mänsklig aktivitet, till följd av förändrade ekologiska villkor och klimatförändring,
 - b) genetiskt modifierade organismer enligt definitionen i artikel 2 led 2 i direktiv 2001/18/EG,

- c) patogener som orsakar djursjukdomar; med djursjukdomar avses i denna förordning förekomsten av infektioner hos och angrepp på djur, som orsakats av en eller flera patogener som kan överföras till djur eller människa,
- d) skadegörare som förtecknas i bilaga I eller bilaga II till direktiv 2000/29/EG och skadegörare avseende vilka åtgärder har antagits i enlighet med artikel 16.3 i det direktivet,
- e) arter som förtecknas i bilaga IV till förordning (EG) nr 708/2007 när de används inom vattenbruk,
- f) mikroorganismer som tillverkas eller importeras för att användas i växtskyddsmedel som redan är godkända eller som håller på att bedömas enligt förordning (EG) nr 1107/2009, eller
- g) mikroorganismer som tillverkas eller importeras för att användas i biocidprodukter som redan är godkända eller som håller på att bedömas enligt förordning (EU) nr 528/2012.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *främmande art*: levande exemplar av en art, underart eller lägre taxonomisk enhet av djur, växter, svampar eller mikroorganismer som introduceras utanför sitt naturliga utbredningsområde, inbegripet alla delar, gameter, frön, ägg och förökningskroppar av dessa arter samt hybrider, sorter eller raser som kan överleva och sedan reproducera sig.
2. *invasiv främmande art*: främmande art vars introduktion eller spridning har konstaterats hota eller negativt inverka på biologisk mångfald och relaterade ekosystemtjänster.
3. *invasiv främmande art av unionsbetydelse*: en invasiv främmande art vars negativa effekter anses vara sådana att de kräver samordnade åtgärder på unionsnivå enligt artikel 4.3.
4. *invasiv främmande art av medlemsstatsbetydelse*: en invasiv främmande art, som inte är en invasiv främmande art av unionsbetydelse, avseende vilken en medlemsstat på grundval av vetenskapliga belägg anser att de negativa effekterna av dess utsättning och spridning, även om dessa effekter inte är fullt bekräftade, är av betydelse för dess territorium eller en del av det, och kräver åtgärder på medlemsstatsnivå.
5. *biologisk mångfald*: variationsrikedomen bland levande organismer av alla ursprung, inklusive landbaserade, marina och andra akvatiska ekosystem och de ekologiska komplex i vilka de ingår; detta innefattar mångfald inom arter, mellan arter och av ekosystem.
6. *ekosystemtjänster*: ekosystemens direkta och indirekta bidrag till människors välbefinnande.
7. *introduktion*: förflyttning, till följd av mänsklig aktivitet, av en art utanför dess naturliga utbredningsområde.
8. *forskning*: beskrivande eller experimentell verksamhet som bedrivs under reglerade former för att erhålla nya vetenskapliga rön eller utveckla nya produkter, inbegripet de inledande faserna för att identifiera, karakterisera och isolera invasiva främmande arters genetiska egenskaper, utöver de egenskaper som gör en art invasiv, i den omfattning som krävs för att använda dessa egenskaper för att avla fram icke-invasiva arter.
9. *sluten förvaring*: hållande av en organism i slutna anläggningar från vilka organismen inte kan slippa ut eller spridas.
10. *ex situ-bevarande*: bevarandet av komponenter av biologisk mångfald utanför dess naturliga livsmiljöer.
11. *spridningsvägar*: vägar och mekanismer för introduktion och spridning av invasiva främmande arter.
12. *tidig upptäckt*: bekräftelse av att ett eller flera exemplar av en invasiv främmande art förekommer i miljön innan den har fått stor spridning.
13. *utrotning*: fullständigt och permanent avlägsnande av en population av invasiva främmande arter med dödliga eller icke-dödliga metoder.

14. *populationsbegränsning*: varje dödlig eller icke-dödlig åtgärd mot en population av en invasiv främmande art, som även minimerar påverkan på icke-målarter och deras livsmiljöer, i syfte att hålla antalet exemplar så lågt som möjligt så att artens invasiva förmåga och negativa effekter på biologisk mångfald och relaterade ekosystemtjänster samt på människors hälsa eller ekonomi minimeras, även om det inte går att utrota arten.
15. *inneslutning*: varje åtgärd för att skapa barriärer som minimerar risken för att en population av en invasiv främmande art ska sprida sig utanför det invaderade området.
16. *stor spridning*: en invasiv främmande art vars population har passerat etableringsskedet, som innebär att en population är livskraftig och har spridit sig och koloniserat en stor andel av det potentiella utbredningsområde där arten kan överleva och reproducera sig.
17. *hantering*: varje dödlig eller icke-dödlig åtgärd för utrotning, populationsbegränsning eller inneslutning av en population av en invasiv främmande art, som även minimerar påverkan på icke-målarter och deras livsmiljöer.

Artikel 4

Förteckning över invasiva främmande arter av unionsbetydelse

1. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta en förteckning över invasiva främmande arter av unionsbetydelse (nedan kallad *unionsförteckningen*) på grundval av de kriterier som fastställs i punkt 3 i den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 27.2. Utkasten till genomförandeakter ska överlämnas till den kommitté som avses i artikel 27.1 senast den 2 januari 2016.
2. Kommissionen ska åtminstone vart sjätte år göra en omfattande översyn av unionsförteckningen och ska däremellan, när det är lämpligt, uppdatera den, i enlighet med det förfarande som avses i punkt 1, genom att:
 - a) Lägga till nya invasiva främmande arter.
 - b) Ta bort arter från förteckningen som inte längre uppfyller ett eller flera av de kriterier som fastställs i punkt 3.
3. Invasiva främmande arter ska endast föras upp på unionsförteckningen om de uppfyller samtliga följande kriterier:
 - a) De har baserat på tillgängliga vetenskapliga belägg konstaterats vara främmande för unionens territorium, utom de yttersta randområdena.
 - b) De har baserat på tillgängliga vetenskapliga belägg, konstaterats vara i stånd att etablera en livskraftig population och sprida sig i miljön under rådande förhållanden och under förutsebara klimatförhållanden i en biogeografisk region som är gemensam för fler än två medlemsstater eller en marin delregion, med undantag för deras yttersta randområden.
 - c) De har baserat på tillgängliga vetenskapliga belägg sannolikt stora negativa effekter på biologisk mångfald eller relaterade ekosystemtjänster och de kan även ha negativa effekter på mänsklig hälsa eller ekonomi.
 - d) Det har genom en riskbedömning som utförs enligt artikel 5.1 konstaterats att det krävs samordnade åtgärder på unionsnivå för att förhindra att arten introduceras, etableras eller sprids.
 - e) Det är sannolikt att uppförandet på unionsförteckningen effektivt kommer att förhindra, minimera eller mildra de negativa effekterna av dem.
4. Medlemsstaterna får lämna in en begäran till kommissionen om att invasiva främmande arter ska föras upp på unionsförteckningen. En sådan begäran ska omfatta följande:
 - a) Namnet på arten.
 - b) En riskbedömning utförd i enlighet med artikel 5.1.
 - c) Uppgifter som visar att de kriterier som fastställs i punkt 3 i denna artikel är uppfyllda.

5. I unionsförteckningen ska det vid behov hänvisas till de varor som dessa invasiva främmande arter i allmänhet förknippas med och deras nummer i den kombinerade nomenklatur som fastställs i rådets förordning (EEG) nr 2658/87⁽¹⁾, och anges vilka kategorier av varor som ska vara föremål för offentliga kontroller enligt artikel 15 i den här förordningen.

6. När kommissionen antar eller uppdaterar unionsförteckningen ska den tillämpa de kriterier som anges i punkt 3 med vederbörlig hänsyn till genomförandekostnaderna för medlemsstaterna, kostnaderna för att inte vidta åtgärder, kostnadseffektiviteten och de socioekonomiska aspekterna. Unionsförteckningen ska företrädesvis omfatta de invasiva arter som

- a) ännu inte förekommer i unionen eller befinner sig i ett tidigt skede av invasion och som mest sannolikt kommer att medföra en betydande negativa effekt,
- b) redan är etablerade i unionen och som har de största negativa effekterna.

7. När kommissionen föreslår unionsförteckningen ska den även motivera att målen för denna förordning bättre kan uppnås genom åtgärder på unionsnivå.

Artikel 5

Riskbedömning

1. Vid tillämpning av artikel 4 ska en riskbedömning utföras i förhållande till det aktuella och det potentiella utbredningsområdet för invasiva främmande arter med beaktande av följande:

- a) En beskrivning av arten med dess taxonomiska identitet, historia samt dess naturliga och potentiella utbredningsområde.
- b) En beskrivning av dess reproduktions- och spridningsmönster samt dynamik, däribland en bedömning av om det föreligger sådana miljöförhållanden som krävs för dess reproduktion och spridning.
- c) En beskrivning av de möjliga vägarna för introduktion och spridning av arten, både avsiktliga och oavsiktliga, i förekommande fall även de varor som arten vanligtvis är förknippad med.
- d) En grundlig bedömning av risken för introduktion, etablering och spridning i berörda biogeografiska områden under rådande förhållanden och under förutsebara förhållanden till följd av klimatförändring.
- e) En beskrivning av artens nuvarande utbredning samt om arten redan förekommer i unionen eller i grannländer, och en prognos över dess sannolika framtida utbredning.
- f) En beskrivning av de negativa effekterna på biologisk mångfald och relaterade ekosystemtjänster, inbegripet på inhemska arter, skyddade områden och hotade livsmiljöer samt på människors hälsa, säkerhet och ekonomi, inbegripet en bedömning av potentiella framtida effekter med beaktande av tillgänglig vetenskaplig kunskap.
- g) En bedömning av de potentiella kostnaderna för skador.
- h) En beskrivning av artens kända användningar samt sociala och ekonomiska fördelar med dessa användningar.

2. När kommissionen föreslår vilka arter som ska förtecknas som invasiva främmande arter av unionsbetydelse ska den utföra de riskbedömningar som avses i punkt 1.

När en medlemsstat lämnar in en begäran om att föra upp en art på unionsförteckningen ska den vara ansvarig för att utföra den riskbedömning som avses i punkt 1. Vid behov får kommissionen bistå medlemsstaterna att utarbeta sådana riskbedömningar i den mån det gäller riskbedömningarnas europeiska dimension.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 för att ytterligare specificera typen av godtagbara uppgifter med avseende på tillämpningen av artikel 4.3 b och detaljerat beskriva tillämpningen av punkt 1 a–h i den här artikeln. Den detaljerade beskrivningen ska inbegripa den metod som ska användas för riskbedömningarna, med hänsyn till gällande nationella och internationella normer och behovet av att prioritera åtgärder mot invasiva främmande arter som är förknippade med, eller som kan orsaka, en betydande negativ effekt på biologisk mångfald eller relaterade ekosystemtjänster, samt på mänsklig hälsa eller ekonomi, sådan negativ effekt som anses vara en försvärande omständighet. Det är av särskild betydelse att kommissionen följer sin sedvanliga praxis och genomför samråd med experter, inbegripet experter från medlemsstaterna, innan den antar dessa delegerade akter.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1).

Artikel 6

Bestämmelser för de yttersta randområdena

1. Invasiva främmande arter av unionsbetydelse ska varken omfattas av artikel 7 eller artiklarna 13–20 i de yttersta randområdena.
2. Senast den 2 januari 2017 ska varje medlemsstat med yttersta randområden, för vart och ett av dessa områden, i samråd med dessa områden, anta en förteckning över invasiva främmande arter av betydelse.
3. När det gäller de invasiva främmande arter som ingår i de förteckningar som avses i punkt 2 i den här artikeln får medlemsstaterna inom respektive yttersta randområde, om så är lämpligt, tillämpa de åtgärder som föreskrivs i artiklarna 7–9, 13–17, 19 och 20. Dessa åtgärder ska vara förenliga med EUF-fördraget och anmälas till kommissionen i enlighet med unionsrätten.
4. Medlemsstaterna ska omedelbart underrätta kommissionen och informera övriga medlemsstater om de förteckningar som avses i punkt 2 och om alla uppdateringar av de förteckningarna.

KAPITEL II

FÖREBYGGANDE ÅTGÄRDER

Artikel 7

Restriktioner

1. Invasiva främmande arter av unionsbetydelse får inte avsiktligt
 - a) föras in på unionens territorium, inklusive transiteras under tullövervakning,
 - b) hållas, inte heller i sluten förvaring,
 - c) födas upp, inte heller i sluten förvaring,
 - d) transporteras till, från eller inom unionen, utom för transport av arter till anläggningar i samband med utrotning,
 - e) släppas ut på marknaden,
 - f) användas eller utbytas,
 - g) tillåtas reproducera sig, växa eller odlas, inte heller i sluten förvaring, eller
 - h) släppas ut i miljön.
2. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att förebygga oavsiktlig introduktion eller spridning, inbegripet, i tillämpliga fall, på grund av grov vårdslöshet, av invasiva främmande arter av unionsbetydelse.

Artikel 8

Tillstånd

1. Genom undantag från de restriktioner som anges i artikel 7.1 a, b, c, d, f och g, och om inte annat följer av punkt 2 i den här artikeln, ska medlemsstaterna upprätta ett tillståndssystem för att ge verksamheter möjlighet att bedriva forskning med, eller *ex situ*-bevarande av, invasiva främmande arter av unionsbetydelse. Om det inte är möjligt att undvika användning av produkter som härrör från invasiva främmande arter av unionsbetydelse för att förbättra människors hälsa, får medlemsstaterna även inbegripa vetenskaplig verksamhet och efterföljande medicinsk användning i tillståndssystemet.
2. Medlemsstaterna ska ge de behöriga myndigheterna befogenhet att utfärda de tillstånd som avses i punkt 1 för aktiviteter som bedrivs i sluten förvaring som uppfyller samtliga följande villkor:
 - a) Den invasiva främmande arten av unionsbetydelse hålls och hanteras i sluten förvaring enligt vad som avses i punkt 3.
 - b) Verksamheten ska bedrivas av personal med lämpliga kvalifikationer enligt vad som fastställs av de behöriga myndigheterna.
 - c) Transport till och från sluten förvaring genomförs under förhållanden som utesluter att den invasiva främmande arten kan slippa ut, enligt vad som fastställs i tillståndet.

- d) Invasiva främmande arter av unionsbetydelse som är djur är märkta eller på ett effektivt sätt identifierade på annat sätt när så är lämpligt, med metoder som inte orsakar smärta, oro eller lidande som kan förhindras.
- e) Risken för att exemplar av en art slipper ut, sprids eller avlägsnas hanteras effektivt med hänsyn till artens identitet, biologi och spridningssätt, verksamheten och den tänkta slutna förvaringen, samspelet med miljön och andra relevanta faktorer.
- f) Ett kontinuerligt övervakningssystem och en beredskapsplan som omfattar eventuella fall av att exemplar av en art slipper ut eller av spridning utarbetas av sökanden, inbegripet en plan för utrotning. Beredskapsplanen ska godkännas av den behöriga myndigheten. Om exemplar av en art slipper ut eller arten sprids ska beredskapsplanen genomföras omgående och tillståndet får återkallas tillfälligt eller slutgiltigt.

Det tillstånd som avses i punkt 1 ska vara begränsat till ett antal invasiva främmande arter och exemplar som inte överskrider den slutna förvaringens kapacitet. Det ska omfatta de restriktioner som krävs för att minska risken för att den berörda arten slipper ut eller spridning av denna. Det ska hela tiden åtfölja de invasiva främmande arter som avses när dessa arter in i eller transporteras inom unionen.

3. Exemplar ska anses hållna i slutna förvaring om följande villkor är uppfyllda:

- a) Exemplaren är fysiskt isolerade, och de kan inte slippa ut eller spridas eller avlägsnas från förvaringen av obehöriga personer.
- b) Rengörings-, avfallshanterings- och underhållsprotokoll ska säkerställa att inga exemplar eller delar med reproduktionsförmåga kan slippa ut, spridas eller avlägsnas av obehöriga personer.
- c) Exemplaren avlägsnas från förvaringen, bortskaffas, destrueras eller avlivs humanit, på ett sådant sätt att fortplantning eller reproduktion utanför förvaringen utesluts.

4. När sökanden ansöker om tillstånd ska denne tillhandahålla alla uppgifter som behövs för att den behöriga myndigheten ska kunna bedöma om de villkor som avses i punkterna 2 och 3 är uppfyllda.

5. Medlemsstaterna ska ge den behöriga myndigheten befogenhet att när som helst, tillfälligt eller slutgiltigt, återkalla tillståndet om oförutsedda händelser med negativ effekt på biologisk mångfald eller relaterade ekosystemtjänster inträffar. Varje återkallande av ett tillstånd ska vara vetenskapligt motiverat och, om de vetenskapliga uppgifterna är otillräckliga, motiverat av försiktighetsprincipen och med beaktande av nationella administrativa bestämmelser.

6. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta formatet på den handling som utgör ett bevis för det tillstånd som utfärdas av en medlemsstats behöriga myndigheter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 27.2. Medlemsstaterna ska använda det formatet för en handling som följer med tillståndet.

7. När det gäller alla tillstånd som utfärdats i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska medlemsstaterna utan dröjsmål offentliggöra minst följande information på internet:

- a) Det vetenskapliga namnet och det svenska namnet på den invasiva främmande art av unionsbetydelse för vilken tillståndet har utfärdats.
- b) Antal eller volym berörda exemplar.
- c) För vilket syfte tillståndet har utfärdats.
- d) Kodnumren i den kombinerade nomenklaturen i enlighet med vad som föreskrivs i förordning (EEG) nr 2658/87.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras behöriga myndigheter utför inspektioner i syfte att säkerställa att verksamheten uppfyller de villkor som anges i de utfärdade tillstånden.

Artikel 9

Godkännande

1. I undantagsfall får medlemsstaterna av tvingande hänsyn till allmänintresset, inbegripet sociala och ekonomiska hänsyn, med förbehåll för godkännande av kommissionen, utfärda tillstånd som möjliggör att verksamheter utövar annan verksamhet än den som avses i artikel 8.1, i enlighet med förfarandet som avses i den här artikeln och på de villkor som fastställs i artikel 8.2 och 8.3.

2. Kommissionen ska inrätta och driva ett elektroniskt system för godkännande och ska besluta om ansökningar om godkännande inom 60 dagar från mottagandet av en ansökan.

3. Ansökningar om godkännande ska lämnas in av medlemsstaterna genom det system som avses i punkt 2.

4. En ansökan om godkännande ska innehålla följande:
 - a) Närmare uppgifter om verksamheten eller grupperna av verksamheter, inbegripet deras namn och adress.
 - b) Det vetenskapliga latinska namnet och det svenska namnet på den invasiva främmande art av unionsbetydelse för vilken godkännandet begärs.
 - c) Kodnumren i den kombinerade nomenklaturen enligt vad som föreskrivs i förordning (EEG) nr 2658/87.
 - d) Antalet eller volym berörda exemplar.
 - e) Skälen för det begärda godkännandet.
 - f) En detaljerad beskrivning av de planerade åtgärderna för att säkerställa att den invasiva främmande arten av unionsbetydelse inte kan slippa ut eller sprida sig från den slutna förvaringsanläggning där den ska hållas och hanteras liksom vilka åtgärder som ska säkerställa att eventuell nödvändig transport av arten sker under förutsättningar som utesluter att den slipper ut.
 - g) En bedömning av risken att den invasiva främmande arten av unionsbetydelse för vilken godkännande begärs slipper ut, åtföljd av en beskrivning av de riskreducerande åtgärder som ska genomföras.
 - h) En beskrivning av det planerade övervakningssystemet och av den beredskapsplan som utarbetats för att man ska kunna hantera ett eventuellt fall av exemplar som slipper ut eller av spridning, inbegripet, vid behov, en plan för utrotning.
 - i) En beskrivning av relevant nationell rätt som är tillämplig på dessa verksamheter.
5. Godkännanden som utfärdas av kommissionen ska anmälas till den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten. Ett godkännande ska vara specifikt för en viss verksamhet, oberoende av vilket ansökningsförfarande som följs i enlighet med punkt 4 a, och ska inbegripa den information som avses i punkt 4 och ange giltighetstiden för godkännandet. Ett godkännande ska även innehålla bestämmelser om leverans till verksamheten av ytterligare exemplar eller ersättningsexemplar för användning i verksamheten som man har begärt godkännande för.
6. Efter ett godkännande från kommissionen får den behöriga myndigheten utfärda det tillstånd som avses i punkt 1 i den här artikeln i enlighet med artikel 8.4–8.8. Tillståndet ska inbegripa alla de bestämmelser som anges i godkännandet utfärdat av kommissionen.
7. Kommissionen ska avslå en ansökan om godkännande om en relevant skyldighet som följer av denna förordning inte uppfylls.
8. Kommissionen ska så snart som möjligt informera den berörda medlemsstaten om varje avslag på en ansökan enligt punkt 7 och ange skälen för avslaget.

Artikel 10

Nödåtgärder

1. Om en medlemsstat har uppgifter som tyder på förekomst inom eller överhängande risk för introduktion i medlemsstatens territorium av en invasiv främmande art som inte ingår i unionsförteckningen, men där behöriga myndigheter på grundval av preliminära vetenskapliga belägg har konstaterat att arten sannolikt uppfyller kriterierna i artikel 4.3, får medlemsstaten omedelbart vidta nödåtgärder i form av någon av de restriktioner som anges i artikel 7.1.
2. Den medlemsstat som inom sitt nationella territorium vidtar nödåtgärder som omfattar tillämpning av artikel 7.1 a, d eller e ska omedelbart underrätta kommissionen och alla övriga medlemsstater om de åtgärder som vidtagits och de uppgifter som motiverar dessa åtgärder.
3. Den berörda medlemsstaten ska utan dröjsmål och under alla omständigheter inom 24 månader från dagen för antagandet av beslutet om att vidta nödåtgärder utföra en riskbedömning enligt artikel 5 för den art som omfattas av nödåtgärderna, med hänsyn till tillgänglig teknisk och vetenskaplig information, i syfte att föra in den invasiva främmande arten i unionsförteckningen.
4. När kommissionen tar emot den underrättelse som avses i punkt 2 i den här artikeln eller har andra uppgifter som tyder på förekomst eller överhängande risk för introduktion i unionen av en invasiv främmande art som inte ingår i unionsförteckningen men som sannolikt uppfyller kriterierna i artikel 4.3, ska kommissionen genom genomförandeakter avgöra, på grundval av preliminära vetenskapliga belägg, om arten sannolikt uppfyller kriterierna, och anta nödåtgärder för unionen i form av någon av de restriktioner som avses i artikel 7.1 i förhållande till de risker som arten medför när den konstaterar att kriterierna i artikel 4.3 sannolikt kommer att uppfyllas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 27.2.

5. Om kommissionen antar en genomförandeakt som avses i punkt 4 ska medlemsstaterna vid behov upphäva eller ändra varje nödgård som de har vidtagit.
6. Om kommissionen tar upp den invasiva främmande arten på unionsförteckningen ska medlemsstaterna även upphäva eller ändra sina nödgårdar.
7. Om den invasiva främmande arten efter den riskbedömning som utförts enligt punkt 3 i den här artikeln inte tas upp av kommissionen på unionsförteckningen ska medlemsstaterna upphäva de nödgårdar som vidtagits enligt punkt 1 i den här artikeln, och de får ta upp denna art på en nationell förteckning över invasiva arter av medlemsstatsbetydelse enligt artikel 12.1 samt överväga utökad regionalt samarbete i enlighet med artikel 11.

Artikel 11

Invasiva främmande arter av regional betydelse och för unionen inhemska arter

1. Medlemsstaterna får på grundval av den nationella förteckning över invasiva främmande arter av medlemsstatsbetydelse som fastställts i enlighet med artikel 12 fastställa vilka för unionen inhemska eller främmande arter som kräver ett utökad regionalt samarbete.
2. På begäran av de berörda medlemsstaterna ska kommissionen agera för att underlätta samarbete och samordning bland dessa berörda medlemsstater i enlighet med artikel 22.1. Vid behov får kommissionen på grundval av vissa invasiva främmande arters effekter på biologisk mångfald och relaterade ekosystemtjänster, liksom på människors hälsa och ekonomin, och under förutsättning att det är noggrant underbyggt av en omfattande analys av berättigandet av ett utökad regionalt samarbete mellan de begärande medlemsstaterna, genom genomförandeakter kräva att de berörda medlemsstaterna i tillämpliga delar, på sitt territorium eller på en del av det, tillämpar artiklarna 13, 14 och 16, artikel 17, utan hinder av artikel 18, samt artiklarna 19 och 20 beroende på vad som är lämpligt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 27.2.
3. De invasiva främmande arter av regional betydelse som är inhemska i en medlemsstat får på den medlemsstatens territorium inte omfattas av bestämmelserna i artiklarna 13, 14, 16, 17, 19, 20 och 24. De medlemsstater i vilka dessa arter är inhemska ska samarbeta med de berörda medlemsstaterna när det gäller bedömningen av spridningsvägarna i enlighet med artikel 13 och får i samråd med de övriga medlemsstaterna anta relevanta åtgärder för att undvika ytterligare spridning av dessa arter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 22.1.

Artikel 12

Invasiva främmande arter av medlemsstatsbetydelse

1. Medlemsstaterna får upprätta en nationell förteckning över invasiva främmande arter av medlemsstatsbetydelse. När det gäller de invasiva främmande arterna får medlemsstaten på sitt territorium vid behov tillämpa sådana åtgärder som föreskrivs i artiklarna 7, 8, 13–17, 19 och 20. Dessa åtgärder ska vara förenliga med EUF-fördraget och anmälas till kommissionen i enlighet med unionsrätten.
2. Medlemsstaterna ska informera kommissionen och övriga medlemsstater om de arter som de betraktar som invasiva främmande arter av medlemsstatsbetydelse och om de åtgärder som tillämpas i enlighet med punkt 1.

Artikel 13

Handlingsplaner för invasiva främmande arters spridningsvägar

1. Medlemsstaterna ska inom 18 månader efter antagandet av unionsförteckningen göra en uttömmande analys av spridningsvägarna för oavsiktlig introduktion och spridning av invasiva främmande arter av unionsbetydelse åtminstone på deras territorium liksom i deras marina vatten, enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2008/56/EG, och identifiera de spridningsvägar som kräver prioriterade åtgärder (*prioriterade spridningsvägar*) på grund av artvolymen eller på grund av de skador som de arter som förs in i unionen via dessa spridningsvägar kan orsaka.
2. Inom tre år från antagandet av unionsförteckningen ska varje medlemsstat upprätta och genomföra en enskild handlingsplan eller en uppsättning handlingsplaner för att ta itu med de prioriterade spridningsvägar som medlemsstaten har identifierat enligt punkt 1. Handlingsplanerna ska innehålla tidplaner för åtgärderna och en beskrivning av de åtgärder som ska vidtas samt vid behov frivilliga åtgärder och riktlinjer för god praxis för att hantera de prioriterade spridningsvägarna och förhindra oavsiktlig introduktion och spridning av invasiva främmande arter i unionen.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa samordning i syfte att upprätta en enskild handlingsplan eller en uppsättning handlingsplaner som samordnats på lämplig regional nivå i enlighet med artikel 22.1. Om sådana regionala handlingsplaner inte upprättas ska medlemsstaterna upprätta och genomföra handlingsplaner för medlemsstatens territorium, och som i möjligaste mån samordnats på lämplig regional nivå.

4. De handlingsplaner som avses i punkt 2 i denna artikel ska särskilt innefatta åtgärder grundade på en kostnadsnyttoanalys, för att

- a) öka medvetenheten,
- b) minimera kontaminering av varor, råvaror, fordon och utrustning på grund av exemplar av invasiva främmande arter, inbegripet åtgärder för att hantera transport av invasiva främmande arter från tredjeländer,
- c) säkerställa ändamålsenliga kontroller vid unionens gränser, utöver de offentliga kontroller som anges i artikel 15.

5. De handlingsplaner som upprättats i enlighet med punkt 2 ska snarast överlämnas till kommissionen. Medlemsstaterna ska se över handlingsplanerna och överlämna dem till kommissionen åtminstone vart sjätte år.

KAPITEL III

TIDIG UPPTÄCKT OCH SNABB UTROTNING

Artikel 14

Övervakningssystem

1. Inom 18 månader från antagandet av unionsförteckningen ska medlemsstaterna inrätta ett övervakningssystem för invasiva främmande arter av unionsbetydelse eller inbegripa det i sina befintliga system, för att samla in och registrera uppgifter om invasiva främmande arters förekomst i miljön genom undersökning, övervakning eller andra förfaranden för att förhindra att invasiva främmande arter sprids till eller inom unionen.

2. Det övervakningssystem som avses i punkt 1 i denna artikel ska

- a) omfatta medlemsstaternas territorium, inklusive deras territorialvatten, och fastställa förekomst och utbredning av nya och redan etablerade invasiva främmande arter av unionsbetydelse,
- b) vara tillräckligt dynamiskt för att snabbt upptäcka ny förekomst i miljön, på medlemsstatens territorium eller i en del av en medlemsstats territorium, av en invasiv främmande art av unionsbetydelse, vars närvaro inte tidigare var känd,
- c) bygga vidare på, vara förenligt med och undvika dubblering av relevanta bestämmelser om bedömning och övervakning som anges i unionsrätten eller i internationella avtal och använda den information som finns i befintliga övervakningssystem enligt artikel 11 i direktiv 92/43/EEG, artikel 8 i direktiv 2000/60/EG och artikel 11 i direktiv 2008/56/EG,
- d) i möjligaste mån ta hänsyn till relevanta gränsöverskridande effekter och gränsöverskridande egenskaper.

Artikel 15

Offentliga kontroller

1. Senast den 2 januari 2016 ska medlemsstaterna ha infört fullt fungerande strukturer för att utföra de offentliga kontroller som krävs för att förhindra avsiktlig introduktion i unionen av invasiva främmande arter av unionsbetydelse. Dessa offentliga kontroller ska tillämpas på de kategorier av varor som omfattas av de kodnummer i den kombinerade nomenklaturen som det hänvisas till i unionsförteckningen, enligt artikel 4.5.

2. De behöriga myndigheterna ska utföra lämpliga riskbedömningskontroller på de varor som avses i punkt 1 i denna artikel och därvid kontrollera att

- a) de inte ingår i unionsförteckningen, eller
- b) de omfattas av ett giltigt tillstånd som avses i artikel 8.

3. De kontroller som avses i punkt 2 i den här artikeln och som består av kontroller av handlingar och identitet samt vid behov fysiska kontroller ska äga rum när de varor som avses i punkt 1 i den här artikeln förs in till unionen. I de fall där unionsrätten om offentliga kontroller redan föreskriver särskilda offentliga kontroller vid gränsstationer i enlighet med förordning (EG) nr 882/2004 och direktiv 91/496/EEG och direktiv 97/78/EG eller vid införselorter i enlighet med direktiv 2000/29/EG för de kategorier av varor som avses i punkt 1 i den här artikeln, ska medlemsstaterna överföra ansvaret för utförandet av de kontroller som avses i punkt 2 i den här artikeln till de behöriga myndigheter som ansvarar för dessa kontroller i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 882/2004 eller artikel 2.1 g i direktiv 2000/29/EG.

4. Vid hantering i frizoner eller frilager och hänförande av de varor som avses i punkt 1 till tullförfarandena för övergång till fri omsättning, transitering, tullager, aktiv förädling, bearbetning under tullkontroll och temporär import ska tullmyndigheten lämna in något av följande:

- a) Den av de behöriga myndigheter som avses i punkt 3 i denna artikel vederbörligen ifyllda relevanta införselhandling i vilken det intygas att de villkor som avses i punkt 2 i denna artikel är uppfyllda, i de fall där kontrollerna har genomförts vid gränsstationer i enlighet med förordning (EG) nr 882/2004 och direktiv 91/496/EEG och direktiv 97/78/EG eller vid införselorter i enlighet med artikel 2.1 j i direktiv 2000/29/EG. Det tullförfarande som anges däri ska följas.
- b) I det fall där varorna inte är föremål för offentlig kontroll enligt unionsrätten, andra handlingar som visar att kontrollerna har genomförts med tillfredsställande resultat och den därav följande införselhandlingen.

Dessa handlingar får även lämnas i elektronisk form.

5. Om det vid kontrollerna fastställs att denna förordning inte efterlevs ska

- a) tullmyndigheterna tills vidare tillfälligt upphäva tullförfarandet eller hålla kvar varorna,
- b) de behöriga myndigheter som avses i punkt 3 hålla kvar varorna.

I fall där varor hålls kvar ska den behöriga myndighet som ansvarar för tillämpningen av denna förordning överta ansvaret för dem. Denna myndighet ska agera i enlighet med gällande nationell lagstiftning. Medlemsstaterna får delegera specifika funktioner till andra myndigheter.

6. Den fysiska eller juridiska person som fört in varorna till unionen ska stå för de kostnader som uppstått under tiden kontrollen utförs och för de kostnader som uppstått med anledning av bristande efterlevnad, såvida inte den berörda medlemsstaten beslutar något annat.

7. Medlemsstaterna ska införa förfaranden för att se till att alla berörda myndigheter utbyter relevant information och att de samarbetar om och samordnar de kontroller som avses i punkt 2 på ett effektivt och ändamålsenligt sätt.

8. Kommissionen ska tillsammans med alla medlemsstater på grundval av bästa praxis ta fram riktlinjer och utbildningsprogram för att underlätta identifiering och upptäckt av invasiva främmande arter av unionsbetydelse och genomförande av effektiva och ändamålsenliga kontroller.

9. Om tillstånd har utfärdats i enlighet med artikel 8 ska man i tulldeklarationen eller relevant anmälan till gränsstationen hänvisa till ett giltigt tillstånd för de deklarerade varorna.

Artikel 16

Anmälan om tidig upptäckt

1. Medlemsstaterna ska använda det övervakningssystem som inrättats enligt artikel 14 och den information som samlats in vid de offentliga kontroller som föreskrivs i artikel 15 för att bekräfta tidig upptäckt av introduktion eller förekomst av invasiva främmande arter av unionsbetydelse.

2. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål skriftligen anmäla tidig upptäckt av introduktion eller förekomst av invasiva främmande arter av unionsbetydelse till kommissionen och informera övriga medlemsstater särskilt om följande:

- a) Ny förekomst på deras territorium eller i en del av deras territorium av en art som ingår i unionsförteckningen och vars närvaro inte tidigare var känd inom deras territorium eller en del av deras territorium.
- b) Återkomst på deras territorium eller i en del av deras territorium av en art som ingår i unionsförteckningen efter det att arten har rapporterats som utrotad.

Artikel 17

Snabb utrotning i ett tidigt skede av invasionen

1. Efter tidig upptäckt och inom tre månader från det att den anmälan om tidig upptäckt som avses i artikel 16 har överlämnats, ska medlemsstaterna vidta utrotningsåtgärder och anmäla dessa åtgärder till kommissionen samt informera övriga medlemsstater.

2. När medlemsstaterna vidtar utrotningsåtgärder ska de se till att de metoder som används är effektiva för att avlägsna populationen av den berörda invasiva främmande arten fullständigt och permanent, med vederbörlig hänsyn till människors hälsa och miljön, särskilt icke-målarter och deras livsmiljöer, och se till att djuren skonas från smärta, oro eller lidande som kan undvikas.

3. Medlemsstaterna ska övervaka att utrotningen är effektiv. Medlemsstaterna kan använda det övervakningssystem som föreskrivs i artikel 14 i detta syfte. Övervakningen ska vid behov även inbegripa en bedömning av påverkan på icke-målarter som inte berörs.
4. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om effektiviteten i de vidtagna åtgärderna och underrätta kommissionen när en population av en invasiv främmande art av unionsbetydelse har utrotats. De ska även tillhandahålla andra medlemsstater denna information.

Artikel 18

Undantag från skyldigheten att snabbt utrota

1. Medlemsstaterna får på grundval av gedigna vetenskapliga belägg inom två månader från upptäckten av en invasiv främmande art enligt artikel 16 besluta att avstå från utrotningsåtgärder om minst ett av följande villkor är uppfyllda:
 - a) Det har visats att utrotning inte är tekniskt genomförbar eftersom de tillgängliga utrotningsmetoderna inte går att använda i den miljö där den invasiva främmande arten är etablerad.
 - b) En kostnads-nyttoanalys grundad på tillgänglig information visar med rimlig säkerhet att kostnaderna på lång sikt kommer att bli exceptionellt höga och oproportionella i förhållande till fördelarna med utrotningen.
 - c) Utrotningsmetoder är inte tillgängliga, eller är tillgängliga men har mycket allvarliga negativa effekter på människors hälsa, miljön eller andra arter.

Den berörda medlemsstaten ska utan dröjsmål skriftligen anmäla sitt beslut till kommissionen. Anmälan ska åtföljas av alla de styrkande uppgifter som avses i leden a, b och c i första stycket.

2. Kommissionen får besluta att genom genomförandeakter avslå det beslut som anmäls i enlighet med punkt 1 andra stycket om de villkor som fastställs däri inte är uppfyllda.
3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 27.2. Utkosten till genomförandeakter ska överlämnas till den kommitté som avses i artikel 27.1 inom två månader från dagen för medlemsstatens anmälan.
4. Medlemsstaterna ska se till att inneslutningsåtgärder vidtas för att undvika ytterligare spridning av den invasiva främmande arten till andra medlemsstater om, enligt punkt 1, utrotningsåtgärder inte vidtas.
5. Om kommissionen avslår ett beslut meddelat i enlighet med punkt 1 andra stycket i den här artikeln ska den berörda medlemsstaten utan dröjsmål vidta de utrotningsåtgärder som avses i artikel 17.
6. Om kommissionen inte avslår ett beslut som anmäls i enlighet med punkt 1 andra stycket i den här artikeln ska den invasiva främmande arten omfattas av de hanteringsåtgärder som avses i artikel 19.

KAPITEL IV

HANTERING AV INVASIVA FRÄMMANDE ARTER SOM HAR STOR SPRIDNING

Artikel 19

Hanteringsåtgärder

1. Medlemsstaterna ska inom 18 månader från det att en invasiv främmande art har förts upp på unionsförteckningen ha infört effektiva hanteringsåtgärder för de invasiva främmande arter av unionsbetydelse som medlemsstaterna har konstaterat ha stor spridning inom deras territorium, för att minimera effekterna på biologisk mångfald och relaterade ekosystemtjänster samt, i förekommande fall, människors hälsa och ekonomin.

Hanteringsåtgärderna ska vara proportionella i förhållande till miljöpåverkan och lämpliga i förhållande till medlemsstaternas särskilda omständigheter, baseras på en kostnads-nyttoanalys och i möjligaste mån även omfatta de återställandeåtgärder som avses i artikel 20. De ska prioriteras på grundval av riskbedömningen och deras kostnadseffektivitet.

2. Hanteringsåtgärderna ska bestå av dödliga eller icke-dödliga fysiska, kemiska eller biologiska åtgärder för utrotning, populationsbegränsning eller inneslutning av en population av en invasiv främmande art. Om så är lämpligt ska hanteringsåtgärderna omfatta insatser som avser det mottagande ekosystemet i syfte att öka dess motståndskraft mot pågående och kommande invasioner. Kommersiell användning av redan etablerade invasiva främmande arter kan tillfälligt tillåtas inom ramen för hanteringsåtgärder för utrotning, populationsbegränsning eller inneslutning, om detta är synnerligen motiverat och förutsatt att alla lämpliga kontroller har gjorts i syfte att undvika ytterligare spridning.

3. När medlemsstaterna vidtar hanteringsåtgärder och väljer vilka metoder de ska använda, ska de ta hänsyn till människors hälsa och miljön, särskilt till icke-målarter och deras livsmiljöer, och att de djur som utgör målarten skonas från smärta, oro eller lidande som kan undvikas, utan att hanteringsåtgärdernas effektivitet äventyras.

4. Det övervakningssystem som föreskrivs i artikel 14 ska utformas och användas för att övervaka hur effektiva åtgärderna för utrotning, populationsbegränsning eller inneslutning är när det gäller att minimera effekterna på biologisk mångfald och relaterade ekosystemtjänster samt, i förekommande fall, människors hälsa och ekonomin. Övervakningen ska vid behov även inbegripa en bedömning av effekterna på icke-målarter.

5. När det finns en betydande risk för att en invasiv främmande art av unionsbetydelse ska sprida sig till en annan medlemsstat, ska de medlemsstater där den arten förekommer omedelbart underrätta de andra medlemsstaterna och kommissionen. Om så är lämpligt ska de berörda medlemsstaterna vidta gemensamt överenskomna hanteringsåtgärder. Om tredjeländer också kan påverkas av spridningen ska den berörda medlemsstaten sträva efter att informera de berörda tredjeländerna.

Artikel 20

Återställande av skadade ekosystem

1. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga återställandeåtgärder för att underlätta återhämtningen av ett ekosystem som har försämrats, skadats eller förstörts av en invasiv främmande art av unionsbetydelse, om inte en kostnads-nyttanalys grundad på tillgänglig information med rimlig säkerhet visar att kostnaderna för dessa åtgärder kommer att bli höga och oproportionella i förhållande till fördelarna med ett återställande.

2. De återställandeåtgärder som avses i punkt 1 ska åtminstone omfatta följande:

- a) Åtgärder för att öka förmågan hos ett ekosystem som är exponerat för störningar som orsakats av förekomsten av invasiva främmande arter av unionsbetydelse att stå emot, absorbera, anpassa sig till och återhämta sig från effekterna av störningen.
- b) Stödåtgärder för att förhindra en ny invasion efter en utrotningsinsats.

KAPITEL V

HORISONTELLA BESTÄMMELSER

Artikel 21

Kostnadstäckning

I enlighet med principen att förorenaren betalar, och utan att det påverkar Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG⁽¹⁾, ska medlemsstaterna sträva efter att täcka kostnaderna för de åtgärder som krävs för att förebygga, minimera eller mildra de invasiva främmande arternas negativa påverkan, inbegripet miljö- och resurskostnader liksom återställandekostnader.

Artikel 22

Samarbete och samordning

1. Medlemsstaterna ska när de uppfyller sina skyldigheter enligt denna förordning göra sitt bästa för att säkerställa nära samordning med alla berörda medlemsstater och om det är praktiskt och lämpligt använda sig av befintliga strukturer som har sitt upphov i regionala eller internationella avtal. De berörda medlemsstaterna ska i synnerhet sträva efter att säkerställa samordning med andra medlemsstater som

- a) är en del av samma marina delregioner i enlighet med artikel 4.2 i direktiv 2008/56/EG när det gäller marina arter,
- b) är en del av samma biogeografiska region i enlighet med artikel 1 c iii i direktiv 92/43/EEG när det gäller icke-marina arter,
- c) delar samma gränser,
- d) är belägna vid samma avrinningsområde i enlighet med artikel 2.13 i direktiv 2000/60/EG när det gäller sötvattenarter, eller
- e) har något annat gemensamt intresse.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (EUT L 143, 30.4.2004, s. 56).

Kommissionen ska på de berörda medlemsstaternas begäran agera för att främja samordningen.

2. Medlemsstaterna ska när de uppfyller sina skyldigheter enligt denna förordning eftersträva samarbete med tredje länder, om så är lämpligt, inbegripet genom befintliga strukturer som har sitt upphov i regionala eller internationella avtal, i syfte att nå målen i denna förordning.

3. Medlemsstaterna får även tillämpa bestämmelser, som de som avses i punkt 1 i den här artikeln, för att säkerställa samordning och samarbete med andra relevanta medlemsstater när det gäller de invasiva främmande arter av medlemsstatsbetydelse som fastställts i nationella förteckningar som antagits i enlighet med artikel 12.1. Medlemsstaterna får även inrätta mekanismer för samarbete på lämplig nivå när det gäller dessa invasiva främmande arter. Sådana mekanismer får inbegripa utbyte av information och data, handlingsplaner för spridningsvägar och utbyte av bästa praxis för hantering, kontroll och utrotning av invasiva främmande arter, system för tidig varning samt program för att öka allmänhetens medvetenhet eller kunskaper.

Artikel 23

Strängare nationella regler

Medlemsstaterna får behålla eller anta strängare nationella regler i syfte att förhindra introduktion, etablering och spridning av invasiva främmande arter. Dessa åtgärder ska vara förenliga med EUF-fördraget och anmälas till kommissionen i enlighet med unionsrätten.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 24

Rapportering och översyn

1. Senast den 1 juni 2019 och vart sjätte år därefter ska medlemsstaterna uppdatera och överföra följande till kommissionen:

- a) En beskrivning, eller en uppdaterad version därav, av övervakningssystemet enligt artikel 14 och det offentliga systemet för kontroll av främmande arter som förs in i unionen enligt artikel 15.
- b) Utbredningen av de invasiva främmande arter av unionsbetydelse eller av regional betydelse i enlighet med artikel 11.2 som förekommer på deras territorium, inbegripet information om deras migrations- eller reproduktionsmönster.
- c) Information om de arter som betraktas som invasiva främmande arter av medlemsstatsbetydelse enligt artikel 12.2.
- d) De handlingsplaner som avses i artikel 13.2.
- e) Samlad information för hela det nationella territoriet om de utrotningsåtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 17, de hanteringsåtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 19, deras effektivitet samt deras påverkan på icke-målarter.
- f) Antalet tillstånd som avses i artikel 8 och det syfte för vilket de har utfärdats.
- g) Åtgärder som vidtagits för att informera allmänheten om förekomsten av invasiva främmande arter och eventuella åtgärder som medborgare uppmanats att vidta.
- h) De inspektioner som krävs enligt artikel 8.8.
- i) Information om kostnaderna för de åtgärder som vidtagits för att följa denna förordning, om sådan finns tillgänglig.

2. Medlemsstaterna ska senast den 5 november 2015 underrätta kommissionen och informera övriga medlemsstater om de behöriga myndigheter som ansvarar för tillämpningen av denna förordning.

3. Senast den 1 juni 2021 ska kommissionen se över tillämpningen av denna förordning, inklusive unionsförteckningen, den handlingsplan som avses i artikel 13.2, övervakningssystemet, tullkontrollerna samt utrotnings- och hanteringsskyldigheterna, och överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, eventuellt åtföljd av lagstiftningsförslag till ändringar av denna förordning, inbegripet av unionsförteckningen. Den översynen ska även omfatta en bedömning av effektiviteten hos genomförandebestämmelserna om invasiva främmande arter av regional betydelse, behovet av och möjligheten att föra in arter som är inhemska i unionen i den unionsförteckning samt det eventuella behovet av ytterligare harmonisering för att göra handlingsplanerna och de åtgärder som vidtas av medlemsstaterna mer effektiva.

4. Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera de tekniska formaten för rapporterna i syfte att förenkla och rationalisera medlemsstaternas rapporteringsskyldigheter när det gäller de uppgifter som avses i punkt 1 i den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 27.2.

Artikel 25

System för informationsstöd

1. Kommissionen ska gradvis inrätta det system för informationsstöd som krävs för att underlätta tillämpningen av denna förordning.

2. Senast den 2 januari 2016 ska det systemet omfatta en datastödsmechanism som kopplar samman de befintliga datasystemen avseende invasiva främmande arter, med särskild tonvikt på information om de invasiva främmande arterna av unionsbetydelse, för att underlätta rapporteringen enligt artikel 24.

Den datastödsmechanism som avses i första stycket ska fungera som ett verktyg som kommissionen och medlemsstaterna kan använda för att hantera de relevanta anmälningar som krävs enligt artikel 16.2.

3. Senast den 2 januari 2019 ska den datastödsmechanism som avses i punkt 2 fungera som en mekanism för informationsutbyte om andra aspekter av tillämpningen av denna förordning.

Den får även omfatta uppgifter om invasiva främmande arter av medlemsstatsbetydelse, och om spridningsvägar, riskbedömning samt hanteringsförvaltnings- och utrotningsåtgärder, om sådana finns tillgängliga.

Artikel 26

Allmänhetens deltagande

När handlingsplaner upprättas enligt artikel 13 i denna förordning och hanteringsåtgärder fastställs enligt artikel 19 i denna förordning, ska medlemsstaterna se till att allmänheten på ett tidigt stadium ges en faktisk möjlighet till deltagande i förberedande, ändringar eller översyn, med hjälp av de närmare bestämmelser som medlemsstaterna redan fastställt i enlighet med artikel 2.3 andra stycket i direktiv 2003/35/EG.

Artikel 27

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011 och den får vid fullgörandet av sina uppgifter ta hjälp av det vetenskapliga forum som avses i artikel 28.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 28

Vetenskapligt forum

Kommissionen ska säkerställa deltagande av företrädare för forskarsamhället som utsetts av medlemsstaterna för att ge råd i vetenskapliga frågor rörande tillämpningen av denna förordning, särskilt när det gäller artiklarna 4, 5, 10 och 18. Dessa företrädare ska samlas i ett vetenskapligt forum. Forumets arbetsordning ska fastställas av kommissionen.

Artikel 29

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 5.3 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 1 januari 2015. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 5.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som avses i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 5.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 30

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser om vilka sanktioner som ska tillämpas vid överträdelser av denna förordning. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas.

2. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

3. De föreskrivna sanktionerna får bland annat innefatta

a) böter,

b) beslagtalande av invasiva främmande arter av unionsbetydelse,

c) omedelbart tillfälligt upphävande eller återkallande av ett tillstånd som utfärdats i enlighet med artikel 8.

4. Senast den 2 januari 2016 ska medlemsstaterna informera kommissionen om de bestämmelser som avses i punkt 1, och eventuella ändringar ska meddelas utan dröjsmål.

Artikel 31

Övergångsbestämmelser för icke-kommersiella ägare

1. Genom undantag från artikel 7.1 b och d ska ägare till sällskapsdjur som inte hålls för kommersiella ändamål och som tillhör de arter som ingår i unionsförteckningen få behålla dem tills djuret dör av naturliga skäl, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) Djuren fanns hos ägaren innan arten fördes upp i unionsförteckningen.

b) Djuren fanns i sluten förvaring, och alla lämpliga åtgärder har vidtagits för att se till att det inte kan reproducera sig eller slippa ut.

2. De behöriga myndigheterna ska vidta alla rimliga åtgärder för att informera icke-kommersiella ägare om riskerna med att ha de djur som avses i punkt 1 och de åtgärder som ska vidtas för att minimera risken för reproduktion och för att exemplar slippes ut genom informationskampanjer och utbildningsprogram som organiseras av medlemsstaterna.

3. Icke-kommersiella ägare som inte kan säkerställa att de villkor som anges i punkt 1 uppfylls får inte tillåtas behålla de berörda djuren. Medlemsstaterna får ge ägarna möjlighet att lämna ifrån sig djuren. I så fall ska vederbörlig hänsyn tas till djurskyddet.

4. De djur som avses i punkt 3 i denna artikel får förvaras vid de verksamheter som avses i artikel 8 eller vid för ändamålet av medlemsstaterna inrättade anläggningar.

Artikel 32

Övergångsbestämmelser för kommersiella lager

1. Innehavare av ett kommersiellt lager av exemplar av en invasiva främmande art som förvärvats innan arten förts upp på unionsförteckningen ska tillåtas att upp till två år från det att arten förts upp på förteckningen hålla eller transportera levande exemplar eller delar av dessa som har reproduktionsförmåga för att sälja eller överlämna dessa till de forsknings- eller ex situ-bevarandeverksamheter och för den medicinska verksamhet som avses i artikel 8, förutsatt att exemplaren förvaras och transporteras i sluten förvaring och att alla lämpliga åtgärder vidtas för att se till att de inte kan reproducera sig eller slippa ut, eller för att slakta eller på ett humant sätt avliva dessa exemplar för att göra sig av med lagret.

2. Att sälja eller överföra levande exemplar till icke-kommersiella användare ska vara tillåtet under ett år efter det att arten förts upp på unionsförteckningen, förutsatt att exemplaren förvaras och transporteras i sluten förvaring och att alla lämpliga åtgärder vidtas för att se till att de inte kan reproducera sig eller slippa ut.
3. Om ett tillstånd har utfärdats enligt artikel 6 i förordning (EG) nr 708/2007 för en vattenbruksart som sedan förs upp på unionsförteckningen, och tillståndets giltighetstid är längre än den period som anges i punkt 1 i denna artikel, ska medlemsstaten återkalla tillståndet i enlighet med artikel 12 i förordning (EG) nr 708/2007 vid utgången av den period som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 33

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2015.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 22 oktober 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

B. DELLA VEDOVA

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1144/2014**av den 22 oktober 2014****om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som avser jordbruksprodukter som genomförs på den inre marknaden och i tredjeland och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 3/2008**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 42 och 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med rådets förordning (EG) nr 3/2008 ⁽⁴⁾ får unionen genomföra informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder på den inre marknaden och i tredjeland för jordbruksprodukter och för deras produktionsmetoder, samt för vissa livsmedel framställda från jordbruksprodukter.
- (2) Med hänsyn till de erfarenheter som vunnits och den förväntade utvecklingen av jordbrukssektorn och marknaderna, både inom och utanför unionen, bör den ordning som inrättades genom förordning (EG) nr 3/2008 revideras och göras mer effektiv och sammanhängande. Förordning (EG) nr 3/2008 bör därför upphävas och ersättas med en ny förordning.
- (3) Dessa informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder har som mål att stärka unionens jordbrukssektors konkurrenskraft och därmed förbättra konkurrensvillkoren både på den inre marknaden och i tredjeländer. Syftet med informationskampanjerna och de säljfrämjande åtgärderna bör närmare bestämt vara att öka konsumenternas kunskaper om fördelarna med unionens jordbruksprodukter och produktionsmetoder och att öka medvetenheten om och igenkänningen av unionens kvalitetsordningar. Dessutom bör de leda till ökad konsumtion av jordbruksprodukter från unionen, en ökning av dessa produkters konkurrenskraft och synlighet både inom och utanför unionen samt till en ökning av dessa produkters marknadsandelar, med särskild inriktning på de marknader i tredjeländer som har störst tillväxtpotential. Vid allvarliga marknadsstörningar, förlorat konsumentförtroende eller andra specifika problem bör dessa åtgärder bidra till att återställa normala marknadsvillkor. Sådana informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder bör på ett meningsfullt sätt komplettera och stärka de åtgärder som vidtas av medlemsstaterna. För att målen ska kunna uppnås bör informationskampanjerna och de säljfrämjande åtgärderna även i fortsättningen genomföras både inom och utanför unionen.
- (4) Åtgärderna bör även vara inriktade på att framhäva unionsprodukternas äkthet för att öka konsumenternas kunskaper om kvaliteten hos äkta varor jämfört med imitationer och förfälskade varor. Detta kommer i hög grad att bidra till en ökad kännedom både i unionen och i tredjeländer om symboler, beteckningar och förkortningar som visar deltagande i de europeiska kvalitetsordningar som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 ⁽⁵⁾.
- (5) En av unionens styrkor när det gäller livsmedelsproduktion ligger i produkternas mångfald och deras särskilda egenskaper som är kopplade till olika geografiska områden och olika traditionella tillverkningsmetoder och som ger unika smaker, vilket erbjuder den variation och äkthet som konsumenterna i allt större utsträckning efterfrågar såväl inom som utanför unionen.

⁽¹⁾ Yttrande av den 30 april 2014 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Yttrande av den 2 april 2014 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 13 oktober 2014.

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 3/2008 av den 17 december 2007 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden och i tredjeland (EUT L 3, 5.1.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, 14.12.2012, s. 1).

- (6) Utöver information om de inneboende egenskaper som kännetecknar unionens jordbruksprodukter och livsmedel får de stödberättigade åtgärderna även kommunicera budskap som är av intresse för konsumenterna, bland annat om näringsvärde, smak, tradition, mångfald och kultur.
- (7) Informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder bör inte vara inriktade på att främja varumärken eller ett visst ursprung. För att effektivisera och höja kvaliteten på presentationer, provsmakningar, informationsmaterial och säljfrämjande material bör det dock vara möjligt att nämna kommersiella varumärken och produktursprung, förutsatt att principen om icke-diskriminering iakttas och att åtgärderna inte är inriktade på att främja konsumtion av en viss produkt uteslutande på grundval av dess ursprung. Dessutom bör sådana åtgärder vara förenliga med de allmänna principerna i unionsrätten och inte utgöra en restriktion av den fria rörligheten för jordbruksprodukter och livsmedel i strid med artikel 34 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Specifika bestämmelser bör fastställas om varumärkets eller ursprungets synlighet i förhållande till en kampanjs huvudsakliga unionsbudskap.
- (8) Unionen exporterar främst färdiga jordbruksprodukter, bland annat produkter som inte omfattas av bilaga I till EUF-fördraget. Därför bör informationskampanjerna och de säljfrämjande åtgärderna även omfatta vissa produkter som inte omfattas av bilaga I till EUF-fördraget. Detta skulle vara förenligt med andra ordningar inom den gemensamma jordbrukspolitiken, såsom unionens kvalitetsordningar, som redan omfattar sådana produkter.
- (9) Unionens informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för vin inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken utgör ett av de centrala inslagen i de stödprogram som är tillgängliga för vinsektorn. Endast vin med ursprungsbeteckning eller skyddad geografisk beteckning samt vin för vilket det anges vilken druvsort som har använts för vinframställning bör omfattas av informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder. Vad gäller enkla program bör programmet i fråga också omfatta en annan jordbruksprodukt eller ett annat livsmedel. På liknande sätt föreskriver Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014⁽¹⁾ om främjande av fiskeri- och vattenbruksprodukter. Därför bör fiskeri- och vattenbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013⁽²⁾ endast kunna omfattas av informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder inom ramen för denna ordning om de har samband med en annan jordbruksprodukt eller ett annat livsmedel.
- (10) Produkter som omfattas av unionens kvalitetsordningar och av kvalitetsordningar som är erkända i medlemsstaterna bör kunna omfattas av informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder eftersom de ger konsumenterna en försäkran om produkternas eller den använda produktionsmetodens kvalitet och egenskaper, skapar mervärde för de berörda produkterna och stärker deras marknadsmöjligheter. På samma sätt bör den ekologiska produktionsmetoden liksom den grafiska symbolen för jordbruksprodukter av hög kvalitet som är specifika för de yttersta randområdena kunna omfattas av informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder.
- (11) Under perioden 2001–2011 avsåg endast 30 % av budgeten för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder tredjelandsmarknader, trots att de marknaderna har stor tillväxtpotential. Förfaranden behövs därför för att främja genomförandet av fler informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder till förmån för unionens jordbruksprodukter i tredjeländer, särskilt genom att tillhandahålla ökat finansiellt stöd.
- (12) För att garantera att de informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som genomförs är effektiva bör de utvecklas inom ramen för informationsprogram och program för säljfrämjande åtgärder. Sådana program har hittills föreslagits av branschorganisationer och/eller branschövergripande organ. För att öka antalet åtgärder som föreslås och deras kvalitet bör stödmottagare även kunna vara producentorganisationer och deras sammanslutningar, grupper och organ inom den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin vars mål och verksamhet är att tillhandahålla information om och främja jordbruksprodukter.
- (13) Informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som samfinansieras av unionen bör uppvisa en specifik unionsdimension. Därför, och för att undvika att medlen sprids ut och för att öka Europas synlighet genom informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder till förmån för jordbruksprodukter och vissa livsmedel, är det nödvändigt att inrätta ett arbetsprogram som definierar dessa åtgärders strategiska prioriteringar med avseende

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2328/2003, (EG) nr 861/2006, (EG) nr 1198/2006 och (EG) nr 791/2007 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011 (EUT L 149, 20.5.2014, s. 1).

(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 (EUT L 354, 28.12.2013, s. 1).

på de målgrupper, produkter, ordningar eller marknader som de inriktas på liksom informationsbudskapens och de säljfrämjande budskapens art. Programmet bör utvecklas på grundval av de allmänna och specifika mål som fastställs i denna förordning och bör beakta de möjligheter som marknaderna erbjuder, liksom behovet av att komplettera och stärka de åtgärder som vidtas av medlemsstaterna och aktörer, såväl på den inre marknaden som i tredjeländer, i syfte att säkerställa en samstämd strategi för de säljfrämjande åtgärderna och informationskampanjerna. Därför bör kommissionen när den utformar detta program samråda med medlemsstaterna och relevanta intressenter.

- (14) Arbetsprogrammet bör bl.a. föreskriva särskilda förfaranden som kan sättas in vid allvarliga marknadsstörningar, förlorat konsumentförtroende, eller andra specifika problem. Dessutom bör kommissionen särskilt beakta den framträdande ställning som små och medelstora företag har inom den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin, en sektor som drar nytta av de undantagsåtgärder som föreskrivs i artiklarna 219, 220 och 221 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013⁽¹⁾ och, vid åtgärder riktade mot tredjeländer, av frihandelsavtal som omfattas av unionens gemensamma handelspolitik. Då kommissionen utformar detta program bör den även ta hänsyn till de svårigheter som är kännetecknande för unionens bergsområden, öar och de yttersta randområdena.
- (15) För att se till att informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder genomförs effektivt bör genomförandet anföras genomförandeorgan som valts ut genom ett konkurrensutsatt förfarande. I vederbörligen motiverade fall bör dock de förslagsställande organisationerna ha möjlighet att direkt genomföra vissa delar av sitt program.
- (16) Kommissionen bör kunna genomföra informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder på eget initiativ, inbegripet delegationer på hög nivå, särskilt för att bidra till att öppna nya marknader. Kommissionen bör även kunna genomföra egna kampanjer för att snabbt och effektivt sätta in åtgärder vid allvarliga marknadsstörningar eller förlorat konsumentförtroende. Vid behov bör kommissionen se över sina egna initiativ för planering av genomförande av sådana kampanjer. De anslag som avsatts för pågående informationsprogram eller säljfrämjande program, såväl enkla program som multiprogram, bör inte minskas om kommissionen vidtar åtgärder under omständigheter av detta slag.
- (17) Förutom informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder bör kommissionen utveckla och samordna tjänster för tekniskt stöd på unionsnivå för att hjälpa aktörerna att delta i samfinansierade program, genomföra effektiva kampanjer eller utveckla sin exportverksamhet. Dessa tjänster bör särskilt inkludera tillhandahållande av riktlinjer för att hjälpa potentiella förmånstagare att följa de bestämmelser och förfaranden som är kopplade till denna politik.
- (18) Arbetet med att främja unionens produkter på marknader i tredjeländer lider ibland skada till följd av konkurrens från imitationer och förfalskningar. De tjänster för tekniskt stöd som tas fram av kommissionen kommer att omfatta rådgivning till sektorn med avseende på skydd av unionsprodukter från imitationer och förfalskningar.
- (19) Att förenkla regelverket för den gemensamma jordbrukspolitiken utgör en viktig prioritering för unionen. Detta bör även gälla den här förordningen. I synnerhet bör principerna för förvaltning av informationsprogram och säljfrämjande program ses över för att förenkla dem och ge kommissionen möjlighet att fastställa regler och förfaranden för att reglera inlämnande, urval och utvärdering av programförslag. Kommissionen bör dock se till att medlemsstaterna i god tid får information om alla föreslagna och utvalda program. Informationen ska i synnerhet innehålla uppgifter om antalet mottagna förslag, berörda medlemsstater och sektorer samt resultatet av utvärderingen av dessa förslag.
- (20) Samarbetet mellan ekonomiska aktörer från olika medlemsstater bidrar på ett påtagligt sätt till att öka mervärdet för unionen och till att bättre belysa mångfalden bland unionens jordbruksprodukter. Trots att program som utarbetas gemensamt av förslagsställande organisationer från olika medlemsstater har prioriterats, utgjorde sådana program under 2001–2011 endast 16 % av den budget som anslagits för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder. Följaktligen bör nya arrangemang införas, i synnerhet vad gäller förvaltningen av multiprogram, för att undanröja de nuvarande hindren för genomförandet av dem.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

- (21) Regler för finansiering bör fastställas. För att säkerställa att de berörda förslagsställande organisationerna tar sin del av ansvaret bör unionen som allmän regel endast finansiera en del av programmens kostnader. Vissa administrativa kostnader och personalkostnader som inte är knutna till genomförandet av den gemensamma jordbrukspolitiken utgör emellertid en integrerad del av informationskampanjerna och de säljfrämjande åtgärderna och bör kunna komma i fråga för unionsfinansiering.
- (22) Varje åtgärd bör vara föremål för övervakning och utvärdering för att förbättra dess kvalitet och påvisa dess effektivitet. I det sammanhanget bör en förteckning över indikatorer upprättas, och man bör utvärdera inverkan av politiken för säljfrämjande åtgärder i förhållande till dess strategiska mål. Kommissionen bör upprätta en ram för övervakning och utvärdering för denna politik, i överensstämmelse med den gemensamma ramen för övervakning och utvärdering av den gemensamma jordbrukspolitiken.
- (23) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av denna förordning, bör befogenheten att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen. Denna befogenhet bör omfatta komplettering av förteckningen i bilaga I till denna förordning, kriterierna för att förslagsställande organisationer ska vara stödberättigade, villkoren för det konkurrensutsatta förfarandet för urvalet av genomförandeorganen, de särskilda villkoren för stödberättigande avseende enkla program, kostnaderna för informationsåtgärder och säljfrämjande åtgärder samt kostnaderna för administration och personal samt bestämmelser för att underlätta övergången mellan förordning (EG) nr 3/2008 och denna förordning. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (24) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter avseende detaljerade bestämmelser om kommersiella varumärkens synlighet vid presentationer eller provsmakningar eller på informationsmaterial och säljfrämjande material samt produktursprungets synlighet på informationsmaterial och säljfrämjande material, de årliga arbetsprogrammen, urvalet av enkla program, detaljerade bestämmelser enligt vilka en förslagsställande enhet själv kan få genomföra vissa delar av ett enkelt program, förfarandena för genomförande, övervakning och kontroll av enkla program, reglerna om ingående av kontrakt för genomförande av enkla program som väljs ut enligt denna förordning och den gemensamma ramen för utvärdering av programmets effekter samt ett system med indikatorer. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (25) Eftersom målen för denna förordning, med tanke på de kopplingar som finns mellan politiken för säljfrämjande åtgärder och den gemensamma jordbrukspolitiken övriga instrument, och med beaktande av den garanterade fleråriga unionsfinansieringen och dess fokusering på tydligt definierade prioriteringar, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

Denna förordning fastställer de villkor på vilka informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som avser jordbruksprodukter och vissa livsmedel framställda från jordbruksprodukter vilka genomförs på den inre marknaden eller i tredjeland (nedan kallade *informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder*), helt eller delvis får finansieras via unionens budget.

Artikel 2

Allmänna och specifika mål för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder

1. Informationskampanjernas och de säljfrämjande åtgärdernas allmänna mål är att stärka konkurrenskraften hos unionens jordbrukssektor.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

2. Informationskampanjerna och de säljfrämjande åtgärdernas specifika mål är följande:
- Att öka medvetenheten om fördelarna med unionens jordbruksprodukter och om de höga krav som ställs på produktionsmetoderna i unionen.
 - Att öka konsumtionen av jordbruksprodukter och vissa livsmedel från unionen liksom dessa produkters och livsmedels konkurrenskraft samt att öka deras synlighet både inom och utanför unionen.
 - Att öka medvetenheten om och igenkänningen av unionens kvalitetsordningar.
 - Att öka marknadsandelarna för unionens jordbruksprodukter och vissa livsmedel, med särskild inriktning på de marknader i tredjeländer som har störst tillväxtpotential.
 - Att återställa normala marknadsvillkor vid allvarliga marknadsstörningar, förlorat konsumentförtroende eller andra specifika problem.

Artikel 3

Beskrivning av informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder

De informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som avses i artikel 1 ska syfta till

- att betona särdragen hos unionens jordbruksproduktionsmetoder, särskilt vad gäller livsmedelssäkerhet, spårbarhet, äkthet, märkning, näringsmässiga aspekter och hälsoaspekter, djurskydd, miljöhänsyn och hållbarhet, samt jordbruksprodukternas och livsmedlens egenskaper, särskilt i fråga om kvalitet, smak, mångfald och traditioner,
- att höja medvetenheten om äktheten i europeiska skyddade ursprungsbeteckningar, skyddad geografisk beteckning och garanterad traditionell specialitet.

Dessa åtgärder ska i särskilt bestå av PR och informationskampanjer och kan även förverkligas genom deltagande i evenemang, mässor och utställningar i nationell, europeisk och internationell regi.

Artikel 4

Åtgärdernas kännetecken

- Informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder får inte vara inriktade på att främja varumärken. Det ska dock vara möjligt för produkternas kommersiella varumärken att vara synliga vid presentationer eller provsmakningar eller på informationsmaterial och säljfrämjande material, förutsatt att principen om icke-diskriminering iaktas och att den övergripande tanken att åtgärderna inte ska vara varumärkesinriktade kvarstår oförändrad. Principen om icke-diskriminering ska tillämpas för att säkerställa likabehandling och lika tillträde för de förslagsställande organisationernas samtliga varumärken samt att medlemsstaterna behandlas lika. Varje varumärke ska ges samma utrymme och dess grafiska utformning ska vara i ett mindre format än kampanjens huvudsakliga unionsbudskap. Flera varumärken ska visas upp, med undantag för vederbörligen motiverade fall som hänför sig till den särskilda situationen i medlemsstaten i fråga.
- Informationskampanjerna och de säljfrämjande åtgärderna får inte vara inriktade på att främja ursprung. Åtgärderna får inte syfta till att stimulera till konsumtion av en produkt uteslutande på grund av dess ursprung. Det ska dock vara möjligt för produkternas ursprung att vara synligt på informationsmaterial och säljfrämjande material på följande villkor:
 - På den inre marknaden måste angivandet av ursprung alltid underordnas kampanjens huvudsakliga unionsbudskap.
 - I tredjeländer får ursprunget anges i ett format som är lika stort som kampanjens huvudsakliga unionsbudskap.
 - För produkter som är erkända enligt de kvalitetsordningar som avses i artikel 5.4 a får det ursprung som registrerats i beteckningen anges utan restriktioner.
- Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa närmare bestämmelser avseende

- a) kommersiella varumärkens synlighet i samband med presentationer och provsmakningar och på informationsmaterial och säljfrämjande material, som avses i punkt 1, samt de enhetliga villkor enligt vilka ett enskilt varumärke kan få visas upp, och
- b) produktursprungets synlighet på informationsmaterial och säljfrämjande material, som avses i punkt 2.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 23.2.

Artikel 5

Stödberättigade produkter och teman

1. Informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder får omfatta följande produkter:
 - a) De produkter som förtecknas i bilaga I till EUF-fördraget, med undantag för tobak.
 - b) De produkter som förtecknas i bilaga I till denna förordning.
 - c) Spritdrycker med skyddad geografisk beteckning enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 ⁽¹⁾.
2. Kommissionen ska, för att ta hänsyn till marknadsutvecklingen, ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 22 för att komplettera förteckningen i bilaga I till denna förordning genom att lägga till livsmedel till denna förteckning.
3. Trots vad som sägs i punkt 1
 - a) får informationskampanjerna och de säljfrämjande åtgärderna endast omfatta vin med ursprungs-beteckning eller skyddad geografisk beteckning samt vin för vilket det anges vilken druvsort som har använts för vinframställning; när det gäller de enkla program som avses i artikel 6.3 måste programmet i fråga även omfatta andra produkter som avses i punkt 1 a och b,
 - b) ska, i fråga om de spritdrycker som avses i punkt 1 c, vin som avses i led a i denna punkt och öl, åtgärder som är riktade till den inre marknaden begränsas till att informera konsumenterna om de ordningar som anges i punkt 4 och om ansvarsfull konsumtion av sådana drycker,
 - c) får fiskeri- och vattenbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) nr 1379/2013 omfattas av informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder, endast om andra produkter som avses i punkt 1 också omfattas av programmet i fråga.
4. Informationskampanjerna och de säljfrämjande åtgärderna får omfatta följande ordningar:
 - a) De kvalitetsordningar som fastställs i förordning (EU) nr 1151/2012, förordning (EG) nr 110/2008 och artikel 93 i förordning (EU) nr 1308/2013.
 - b) Den ekologiska produktionsmetoden, enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 834/2007 ⁽²⁾.
 - c) Den grafiska symbolen för jordbruksprodukter av hög kvalitet som är specifika för de yttersta randområdena, som avses i artikel 21 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker, samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1576/89 (EUT L 39, 13.2.2008, s. 16).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91 (EUT L 189, 20.7.2007, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 247/2006 (EUT L 78, 20.3.2013, s. 23).

- d) De kvalitetsordningar som avses i artikel 16.1 b och c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 ⁽¹⁾.

KAPITEL II

GENOMFÖRANDE AV INFORMATIONSKAMPANJER OCH SÄLJFRÄMJANDE ÅTGÄRDER

AVSNITT 1

Gemensamma bestämmelser

Artikel 6

Typer av åtgärder

1. Informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder ska genomföras i form av
 - a) program för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder (nedan kallade *program*), och
 - b) åtgärder på kommissionens initiativ, som avses i artikel 9.
2. Programmen ska bestå av en logisk uppsättning insatser och ska genomföras under minst ett, men inte mer än tre, år.
3. Enkla program, som beskrivs närmare i avsnitt 2 i detta kapitel, får lämnas in av en eller flera av de förslagsställande organisationer som avses i artikel 7.1 a, c eller d, som alla ska vara från samma medlemsstat.
4. Multiprogram, som beskrivs närmare i avsnitt 3 i detta kapitel, får lämnas in av
 - a) minst två sådana förslagsställande organisationer som avses i artikel 7.1 a, c eller d, som alla ska vara från minst två medlemsstater, eller
 - b) en eller flera unionsorganisationer som avses i artikel 7.1 b.

Artikel 7

Förslagsställande organisationer

1. Ett program får föreslås av följande:
 - a) Branschorganisationer eller branschövergripande organ som är etablerade i en medlemsstat och som representerar den eller de berörda sektorerna i den medlemsstaten, och särskilt de branschorganisationer som avses i artikel 157 i förordning (EU) nr 1308/2013 och de grupper som definieras i artikel 3.2 i förordning (EU) nr 1151/2012, under förutsättning att de är representativa för namnet som är skyddat enligt den senare förordningen och som omfattas av det programmet.
 - b) Unionens branschorganisationer eller branschövergripande organ som är representativa för den eller de berörda sektorerna på unionsnivå.
 - c) Producentorganisationer eller sammanslutningar av producentorganisationer som definieras i artiklarna 152 och 156 i förordning (EU) nr 1308/2013 och som har erkänts av en medlemsstat.
 - d) Organ inom den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin vars mål och verksamhet syftar till att tillhandahålla information om och främja jordbruksprodukter och som av den berörda medlemsstaten har anförtrots ett tydligt definierat uppdrag att verka i allmänhetens tjänst inom detta område. Dessa organ måste ha etablerats juridiskt i medlemsstaten i fråga minst två år före datumet för den förslagsinfordran som avses i artikel 8.2.
2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 22 avseende de specifika villkor enligt vilka var och en av de förslagsställande organisationer, grupper och organ som avses i punkt 1 får lämna in ett program. Dessa villkor ska särskilt garantera att dessa enheter, grupper och organ är representativa och att programmet är av betydande omfattning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 487).

*Artikel 8***Årligt arbetsprogram**

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa, för varje år, ett årligt arbetsprogram som ska ange eftersträvarde verksamhetsmål, verksamhetsprioriteringar, förväntade resultat, genomförandemetod och det sammanlagda beloppet i finansieringsplanen. Det årliga arbetsprogrammet, och särskilt dess verksamhetsprioriteringar, ska vara förenligt med de allmänna och specifika mål som anges i artikel 2. Programmet ska särskilt föreskriva specifika förfaranden som kan sättas in vid allvarliga marknadsstörningar, förlorat konsumentförtroende eller andra specifika problem som avses i artikel 2.2 e. Det ska även innehålla de huvudsakliga utvärderingskriterierna, en beskrivning av de åtgärder som ska finansieras, uppgifter om de belopp som tilldelas varje typ av åtgärd, en vägledande tidsplan för genomförandet och, för bidrag, högsta nivå för unionens finansiella bidrag. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 23.2.

2. Det arbetsprogram som avses i punkt 1 ska, för enkla program och multiprogram, genomföras genom att kommissionen offentliggör förslagsinfordringar i enlighet med del I avdelning VI i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012⁽¹⁾.

*Artikel 9***Åtgärder som genomförs på kommissionens initiativ**

1. Kommissionen får genomföra sådana informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som avses i artikel 3, inbegripet kampanjer vid allvarliga marknadsstörningar, förlorat konsumentförtroende eller andra specifika problem som avses i artikel 2.2 e. Dessa åtgärder kan särskilt genomföras i form av delegationer på hög nivå, deltagande i handelsmässor och utställningar av internationell betydelse, genom montrar eller verksamhet som ska främja bilden av unionsprodukterna.

2. Kommissionen ska utveckla tjänster för tekniskt stöd, särskilt i syfte att

- a) främja kunskapen om olika marknader, inbegripet affärsmöten i studiesyfte,
- b) upprätthålla ett dynamiskt professionellt nätverk kring politiken för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder, inbegripet tillhandahållande av rådgivning till sektorn i frågor som rör hotet från imitationer och förfalskningar i tredjeländer, och
- c) förbättra kunskapen om de unionsregler som reglerar utarbetandet och genomförandet av programmen.

*Artikel 10***Förbud mot dubbel finansiering**

Informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som finansieras enligt denna förordning ska inte erhålla annan finansiering från unionens budget.

*AVSNITT 2***Genomförande och förvaltning av enkla program***Artikel 11***Urval av enkla program**

1. Kommissionen ska utvärdera och välja ut förslag till enkla program som tagits emot som svar på den förslagsinfordran som avses i artikel 8.2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 22 för att fastställa de särskilda villkoren för enkla programs stödberättigande.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa utvalda enkla program, eventuella ändringar av dem och deras budget. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 23.2.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

*Artikel 12***Information om urvalet av enkla program**

Kommissionen ska i god tid tillhandahålla den kommitté som avses i artikel 23, och därmed medlemsstaterna, information om de föreslagna eller utvalda programmen.

Utän hinder av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska kommissionen särskilt tillhandahålla

- a) information om det antal förslag som inkommit, de medlemsstater i vilka de förslagsställande organisationerna är etablerade, de berörda sektorerna samt målmarknaden eller målmarknaderna,
- b) information om resultatet av utvärderingen av förslagen och en sammanfattning av dessa.

*Artikel 13***Organ med ansvar för genomförande av enkla program**

1. Efter att ha genomfört ett konkurrensutsatt förfarande på lämpligt sätt ska den förslagsställande enheten välja ut de organ som ska genomföra de utvalda enkla programmen, särskilt i syfte att säkerställa att åtgärderna genomförs effektivt.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 22 för att fastställa villkoren för det konkurrensutsatta förfarandet för valet av de genomförandeorgan som avses i första stycket.

2. Genom undantag från punkt 1 får en förslagsställande enhet själv genomföra vissa delar av ett program, dock med förbehåll för villkor som avser den förslagsställande enhetens erfarenhet av genomförandet av sådana åtgärder, kostnaden för sådana åtgärder jämfört med normala kostnadsnivåer på marknaden samt hur stor del av den totala kostnaden som utgörs av den del av programmet som genomförs av den förslagsställande enheten.

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa detaljerade bestämmelser enligt vilka den förslagsställande enheten kan få tillstånd att själv genomföra vissa delar av programmet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 23.2.

*Artikel 14***Genomförande, uppföljning och kontroll av enkla program**

1. De berörda medlemsstaterna ska vara ansvariga för genomförandet av de enkla program som valts ut i enlighet med artikel 11 och för de utbetalningar som hänför sig till dessa. Medlemsstaterna ska säkerställa att det informationsmaterial och säljfrämjande material som tas fram inom ramen för dessa program är förenligt med unionsrätten.

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa förfarandena för genomförande, övervakning och kontroll och reglerna om ingående av kontrakt för genomförande av enkla program som väljs ut enligt denna förordning. Dessa genomförandeåtgärder ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 23.2.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa genomförande av, och ska övervaka och kontrollera, de enkla programmen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 ⁽¹⁾ och i enlighet med de genomförandeakter som ska antas enligt punkt 1.

*Artikel 15***Finansiella bestämmelser om enkla program**

1. Unionens finansiella bidrag till enkla program på den inre marknaden ska utgöra 70 % av de stödberättigande kostnaderna. Unionens finansiella bidrag till enkla program i tredjeländer ska utgöra 80 % av de stödberättigade kostnaderna. De resterande utgifterna ska fullt ut bäras av de förslagsställande organisationerna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 549).

2. De procentsatser som avses i punkt 1 ska höjas till 85 % vid allvarliga marknadsstörningar, förlorat konsumentförtroende eller andra specifika problem enligt artikel 2.2 e.

3. För förslagsställande organisationer som är etablerade i medlemsstaterna och som den 1 januari 2014 eller därefter erhöll finansiellt stöd i enlighet med artiklarna 136 och 143 i EUF-fördraget ska, genom undantag från punkterna 1 och 2, de procentsatser som avses i punkt 1 vara 75 % respektive 85 %, och den procentsats som avses i punkt 2 ska vara 90 %.

Första stycket ska endast tillämpas på de program som kommissionen har beslutat om före det datum från vilket den berörda medlemsstaten inte längre erhåller sådant finansiellt stöd.

4. Studier för att utvärdera resultaten av de informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder i enlighet med den gemensamma ram som avses i artikel 25 ska vara berättigade till unionsfinansiering på villkor som motsvarar de som gäller för det enkla programmet i fråga.

5. De kostnader för sakkunniga som är kopplade till urvalet av programmen ska fullt ut finansieras av unionen, enligt artikel 4.2 a i förordning (EU) nr 1306/2013.

6. För att säkerställa ett korrekt genomförande av de enkla programmen ska de förslagsställande organisationerna ställa garantier.

7. Unionens finansiering av informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som genomförs på grundval av enkla program ska ske enligt artikel 4.1 c i förordning (EU) nr 1306/2013.

8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 22 med avseende på de särskilda villkoren för när kostnaderna för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder och, vid behov, administrativa kostnader och personalkostnader, kan komma i fråga för unionsfinansiering.

AVSNITT 3

Genomförande och förvaltning av multiprogram och åtgärder som genomförs på kommissionens initiativ

Artikel 16

Finansieringsformer

1. Finansiering får ges i en eller flera av de former som föreskrivs i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, däribland

a) bidrag för multiprogram,

b) kontrakt för de åtgärder som genomförs på kommissionens initiativ.

2. Unionens finansiering av informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som genomförs på grundval av multiprogram eller på kommissionens initiativ ska ske enligt artikel 4.2 a i förordning (EU) nr 1306/2013.

Artikel 17

Utvärdering av multiprogram

Förslagen till multiprogram ska utvärderas och väljas ut på grundval av de kriterier som anges i den förslagsinfordran som avses i artikel 8.2.

Artikel 18

Information om genomförandet av multiprogram

Kommissionen ska i god tid tillhandahålla den kommitté som avses i artikel 23, och därmed medlemsstaterna, information om de program som är föreslagna eller utvalda.

Artikel 19

Finansiella bestämmelser om multiprogram

1. Unionens finansiella bidrag till multiprogram ska vara 80 % av de stödberättigande kostnaderna. Resterande utgifter ska fullt ut bäras av de förslagsställande organisationerna.

2. Den procentsats som avses i punkt 1 ska höjas till 85 % vid allvarliga marknadsstörningar, förlorat konsumentförtroende eller andra specifika problem som avses i artikel 2.2 e.

3. För förslagsställande organisationer som är etablerade i medlemsstaterna och som den 1 januari 2014 eller därefter erhöll finansiellt stöd i enlighet med artiklarna 136 och 143 i EUF-fördraget ska, genom undantag från punkterna 1 och 2, de procentsatser som avses i punkterna 1 och 2 vara 85 % respektive 90 %.

Första stycket ska endast tillämpas på de program som kommissionen har beslutat om före det datum från vilket den berörda medlemsstaten inte längre erhåller sådant finansiellt stöd.

Artikel 20

Upphandling för åtgärder som genomförs på kommissionens initiativ

Alla upphandlingar som utförs av kommissionen i eget namn eller gemensamt med medlemsstaterna ska omfattas av reglerna om upphandling i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 ⁽¹⁾.

Artikel 21

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. Kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att unionens ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av insatser som finansieras enligt detta avsnitt genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom verkningfulla kontroller och, där oegentligheter uppdagats, med indrivning av felaktigt utbetalda belopp och, när så är lämpligt, med effektiva, proportionella och avskräckande administrativa eller ekonomiska sanktioner.

2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ha befogenhet att, på grundval av handlingar och kontroller på plats, granska alla bidragstagare, uppdragstagare och underleverantörer som mottagit medel från unionen.

3. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får genomföra utredningar, däribland kontroller och inspektioner på plats, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽²⁾ och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽³⁾, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med ett bidragsavtal, ett bidragsbeslut eller ett avtal som rör unionsmedel.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska samarbetsavtal med tredjeländer eller internationella organisationer, avtal, bidragsavtal och bidragsbeslut som är knutna till genomförandet av ett program enligt denna förordning innehålla bestämmelser som uttryckligen tillerkänner kommissionen, revisionsrätten och Olaf befogenheten att utföra revisioner och utredningar, i enlighet med deras respektive befogenheter.

KAPITEL III

SLUTBESTÄMMELSER

AVSNITT 1

Delegering av befogenheter och genomförandebestämmelser

Artikel 22

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 31.12.2012, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 5.2, 7.2, 11.1, 13.1, 15.8 och 29.2 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 24 november 2014. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 5.2, 7.2, 11.1, 13.1, 15.8 och 29.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt denna förordning ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 23

Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté för den samlade marknadsordningen inom jordbruket som inrättats genom artikel 229 i förordning (EU) nr 1308/2013. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

AVSNITT 2

Samråd, utvärdering och rapport

Artikel 24

Samråd

Kommissionen får i samband med tillämpningen av denna förordning samråda med de grupper för civil dialog om kvalitet och säljfrämjande som inrättats genom kommissionens beslut 2013/767/EU ⁽¹⁾.

Artikel 25

Gemensam ram för utvärdering av åtgärders effekter

I enlighet med den gemensamma ram för övervakning och utvärdering av den gemensamma jordbrukspolitiken som avses i artikel 110 i förordning (EU) nr 1306/2013, ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa den gemensamma ramen för utvärdering av effekterna av de program för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som finansieras enligt denna förordning och ett system med indikatorer. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 23.2.

Samtliga berörda parter ska förse kommissionen med de uppgifter som krävs för att effekterna av åtgärderna ska kunna utvärderas.

Artikel 26

Rapport

1. Kommissionen ska senast den 31 december 2018 lägga fram en interimrapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning. Den interimrapporten ska inbegripa de olika medlemsstaternas genomförande av åtgärderna, och i förekommande fall åtföljas av lämpliga förslag.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2013/767/EU av den 16 december 2013 om inrättande av en ram för den civila dialogen i frågor som omfattas av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av beslut 2004/391/EG (EUT L 338, 17.12.2013, s. 115).

2. Kommissionen ska senast den 31 december 2020 lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning, i förekommande fall åtföljd av lämpliga förslag.

AVSNITT 3

Statligt stöd, upphävande, övergångsbestämmelser, ikraftträdande och tillämpning

Artikel 27

Statligt stöd

För program som berättigar till stöd från unionen och som kommissionen har valt ut i enlighet med denna förordning och genom undantag från artikel 211.1 i förordning (EU) nr 1308/2013 och artikel 3 i rådets förordning (EG) nr 1184/2006⁽¹⁾ samt med stöd av artikel 42 första stycket i EUF-fördraget, ska artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget inte vara tillämpliga på utbetalningar som görs av medlemsstaterna med tillämpning av denna förordning och i överensstämmelse med dess bestämmelser, och de ska inte heller vara tillämpliga på finansiella bidrag som kommer från skattelikhande intäkter, obligatoriska avgifter eller andra finansiella instrument i medlemsstaterna för program som berättigar till stöd från unionen och som kommissionen har valt ut i enlighet med denna förordning.

Artikel 28

Upphävande

Förordning (EG) nr 3/2008 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II till den här förordningen.

Artikel 29

Övergångsbestämmelser

1. Förordning (EG) nr 3/2008 ska fortsätta att gälla för de informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för vilka kommissionen beslutade om finansiering före den 1 december 2015.
2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 22 med avseende på att säkerställa övergången mellan förordning (EG) nr 3/2008 och den här förordningen.

Artikel 30

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 december 2015.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 22 oktober 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

B. DELLA VEDOVA

Ordförande

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1184/2006 av den 24 juli 2006 om tillämpning av vissa konkurrensregler på produktion av och handel med vissa jordbruksvaror (EUT L 214, 4.8.2006, s. 7).

BILAGA I

De produkter som avses i artikel 5.1 b

- a) Öl.
 - b) Choklad och härledda produkter.
 - c) Bröd, konditorivaror, konfekt, skorpor och kex samt andra bagerivaror.
 - d) Drycker framställda av växtextrakt.
 - e) Pastaprodukter.
 - f) Salt.
 - g) Naturliga gummi- och hartsvaror.
 - h) Senap.
 - i) Sockermais.
 - j) Bomull.
-

BILAGA II

Jämförelsetabell

som avses i artikel 28

Förordning (EG) nr 3/2008	Denna förordning
Artikel 1.1 första stycket	Artikel 1
Artikel 1.1 andra stycket	Artikel 6.1 a
Artikel 1.2	Artikel 4.1 och 4.2
Artikel 2	Artikel 3
Artiklarna 3 och 4	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 8
Artikel 6.1	Artikel 7
Artikel 6.2	—
Artikel 7	—
Artikel 8	Artiklarna 11, 12 och 17
Artikel 9	—
Artikel 10	Artikel 9
Artikel 11	Artikel 13
Artikel 12.1	—
Artikel 12.2	Artikel 14
Artikel 13.1	Artikel 16.1 b
Artikel 13.2 första stycket	Artikel 15.1, 15.2 och 15.3 samt artikel 19
Artikel 13.2 andra stycket	—
Artikel 13.2 tredje stycket	—
Artikel 13.3, 13.4 och 13.5	—
Artikel 13.6	Artikel 27
Artikel 14	Artiklarna 15.5, 15.7 och 16.2
Artiklarna 15 och 16	Artiklarna 4.3, 5.2, 7.2, 8.1, 11, 13, 14.1, 15.8, 22, 23, 25 och 29
Artikel 17	Artikel 24
Artikel 18	Artikel 26
Artikel 19	Artikel 28
Artikel 20	Artikel 30

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV